

ВКДП 4-100(56).01

НАСТАНОВА ТРУБОПРОВІДНИЙ БАТАЛЬЙОН

**Наказ № 655 від 21.12.2020 року
ОБМЕЖЕННЯ РОЗПОВСЮДЖЕННЯ:
обмежень для розповсюдження немає
КОМАНДУВАННЯ СИЛ ЛОГІСТИКИ
ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ**

ВКДП 4-100(56).01

ЗАТВЕРДЖУЮ

Командувач Сил логістики Збройних Сил
України

генерал-лейтенант

Олег ВИШНІВСЬКИЙ

“ 21 ” 12 2020 року

**НАСТАНОВА
ТРУБОПРОВІДНИЙ БАТАЛЬЙОН**

Військова керівна
деталізована публікація
військовим
організаційним
структурам з організації
роботи польових складів
пального

Наказ №
ОБМЕЖЕННЯ РОЗПОВСЮДЖЕННЯ:
обмежень для розповсюдження немає
КОМАНДУВАННЯ СИЛ ЛОГІСТИКИ
ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

ВКДП 4-100(56).01

ЗАТВЕРДЖЕНО

наказ Командування Сил
логістики Збройних Сил України
21.12.2020 року № 655

НАСТАНОВА ТРУБОПРОВІДНИЙ БАТАЛЬЙОН

**Військова керівна
деталізована публікація
військовим організаційним
структурам із організації
застосування
трубопровідного батальйону**

**Наказ № 655 від 21.12.2020 року
ОБМЕЖЕННЯ РОЗПОВСЮДЖЕННЯ:
обмежень для розповсюдження немає
КОМАНДУВАННЯ СИЛ ЛОГІСТИКИ
ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ**

ПЕРЕДМОВА

Військово керівну деталізовану публікацію Настанову “Трубопровідний батальйон” (далі – Настанова) розроблено робочою групою офіцерів Центрального управління забезпечення пально-мастильними матеріалами Тилу Командування Сил логістики Збройних Сил України спільно з офіцерами Центру оперативних стандартів і методики підготовки Збройних Сил України та погоджено із зацікавленими органами військового управління Збройних Сил України.

Цією Наставною визначається порядок застосування трубопровідного батальйону для забезпечення паливом військ (сил) Збройних Сил України, інших складових сил оборони в особливий період.

Усі питання, що стосуються цієї Наставови, надсилати до Центрального управління забезпечення пально-мастильними матеріалами Тилу Командування Сил логістики Збройних Сил України на адресу: 04119, м. Київ, вул. Дегтярівська, 28а, Командування Сил логістики Збройних Сил України, АСУ “Дніпро” paluba@dod.ua, АСУ “Седо-М” – індекс 370 (контактний телефон розробників для надання зауважень та пропозицій – 294-86).

ЗМІСТ

	ПЕРЕДМОВА	2
	ВСТУП	4
	ПОСИЛАННЯ НА ВІЙСЬКОВІ ПУБЛІКАЦІЇ	5
	ОСНОВНІ ТЕРМІНИ ТА ВИЗНАЧЕННЯ	6
	ПЕРЕЛІК СКОРОЧЕНЬ ТА УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ	7
1	ЗАВДАННЯ ТА СКЛАД ТРУБОПРОВІДНОГО БАТАЛЬЙОНУ	8
2	ОСНОВНІ ЗАВДАННЯ І ПРИНЦИПИ ВИКОРИСТАННЯ ТРУБОПРОВІДНИХ БАТАЛЬЙОНІВ	10
3	ОБОВ'ЯЗКИ ПОСАДОВИХ ОСІБ	14
4	ОПЕРАЦІЙНІ МОЖЛИВОСТІ	51
5	ПЕРЕСУВАННЯ ТРУБОПРОВІДНИХ БАТАЛЬЙОНІВ	79
6	ОРГАНІЗАЦІЯ ДІЙ ТРУБОПРОВІДНИХ БАТАЛЬЙОНІВ	84
7	ЗАХИСТ, ОХОРОНА ТА ОБОРОНА ТРУБОПРОВІДНИХ БАТАЛЬЙОНІВ	93
	ДЛЯ ЗАМІТОК	100

ВСТУП

Трубопровідні батальйони входять у систему логістичного забезпечення Збройних Сил України та здійснюють подачу пального по польових магістральних трубопроводах військам (силам) при виконанні ними операцій (бойових дій) у різних умовах обстановки. Найбільш широке застосування знаходять польові магістральні трубопроводи у період оперативного розгортання військ (сил) для створення (наближення) необхідних запасів військ (сил) та при проведенні військами наступальних бойових дій, коли використовується велика кількість пального і значно збільшується відстань його підвезення, а також в умовах обмежених можливостей інших видів транспорту.

Методи використання трубопровідних батальйонів належить застосовувати творчо, у суворій відповідності до обстановки, що склалася.

ПОСИЛАННЯ НА ВІЙСЬКОВІ ПУБЛІКАЦІЇ

Позначка військової публікації	Повне найменування військової публікації
ВКДП 1-00(03).03	Тимчасовий порядок оформлення військових публікацій у ЗС України затверджений наказом Генерального штабу ЗС України від 26.12.2018 №460
ВКДП 4-32(03).01	Тимчасова настанова з логістичного забезпечення Збройних Сил України, частина II

ОСНОВНІ ТЕРМІНИ ТА ВИЗНАЧЕННЯ

Військові частини логістичного забезпечення – військові організаційні структури, які призначені для приймання, утримання запасів матеріально-технічних засобів та виконання завдань логістичного забезпечення військ (сил) у ході їх повсякденної діяльності та під час застосування.

Запаси озброєння, військової техніки та МТЗ – визначені обсяги ОВТ та МТЗ, які призначені для задоволення потреби в них Збройних Сил України як у мирний час, так і в особливий період.

Логістичне забезпечення – комплекс організаційних і практичних заходів щодо визначення та забезпечення потреб військ (сил) в матеріально-технічних засобах, земельних і водних ділянках, фондах, комунікаціях та послугах, накопичення, утримання та обліку запасів матеріальних засобів, розквартирування, перевезення (транспортування) військ, технічного обслуговування, ремонту матеріально-технічних засобів та об'єктів оборонної інфраструктури.

Матеріально-технічні засоби – ракети, боєприпаси, військово-технічне майно, паливо, пальне, спеціальні рідини, продовольство, речове, медичне та інше майно, крім нерухомого, які необхідні для забезпечення складових сил оборони під час виконання ними завдання з оборони держави, захисту її суверенітету, територіальної цілісності та недоторканності.

Сили і засоби логістичного забезпечення – військові частини, установи, підрозділи Збройних Сил України, інших складових сил оборони, які призначені для утримання запасів озброєння, військової та спеціальної техніки, матеріально-технічних засобів, їх підвезення, технічного обслуговування і ремонту, надання послуг та задоволення побутових потреб військ (сил).

Система управління – сукупність функціонально і структурно пов'язаних між собою підсистем (елементів): органів управління, пунктів управління, зв'язку та автоматизації управління силами оборони (у тому числі спеціальних підсистем, що забезпечують збір, оброблення та видачу інформації).

Смуга логістичного забезпечення – територія, у межах якої розміщуються (розгортаються) та застосовуються визначені сили і засоби логістичного забезпечення.

Територіальний принцип забезпечення – принцип забезпечення військ (сил, органів управління) ОВТ, МТЗ та послугами через сили і засоби логістичного забезпечення, які розташовані у межах визначеної території незалежно від їх видової та відомчої підпорядкованості.

Транспортні комунікації – визначені шляхи сполучення, підготовлені та обладнані для пересування (перевезення) військ (сил, органів), підвезення (транспортування) ОВТ та МТЗ, а також здійснення всіх видів евакуації.

ПЕРЕЛІК СКОРОЧЕНЬ ТА УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ

Скорочення та умовні позначення	Повне словосполучення та поняття, що скорочуються
1	2
Держрезерв	Державне агентство резерву України
КП	Командний пункт
КСЛ ЗСУ	Командування Сил логістики Збройних Сил України
МТЗ	Матеріально-технічні засоби
оавтб	Окремий автомобільний батальйон
обмз	Окремий батальйон матеріального забезпечення
ОВТ	Озброєння і військова техніка
ОКП	Основний командний пункт
ОЦЗ	Об'єднаний центр забезпечення Збройних Сил України
ПММ	Пально-мастильні матеріали
ПМТ	Польовий магістральний трубопровід
ПМТП	Польовий магістральний трубопровід підвищеної продуктивності
ПСП	Польовий склад пального
ІВФ та ПрО	Інші військові формування та правоохоронні органи
ПрО	Правоохоронні органи
ПУ	Пункт управління
ПУЛ	Пункт управління логістикою
ЦЗП	Центр забезпечення паливом, склад пального об'єднаного центру забезпечення Збройних Сил України
ЦУЗПММ	Центральне управління забезпечення пально-мастильними матеріалами Тилу Командування Сил логістики Збройних Сил України

1. ЗАВДАННЯ ТА СКЛАД ТРУБОПРОВІДНОГО БАТАЛЬЙОНУ

1.1. Загальні положення

1.1.1. Трубопровідні батальйони входять до складу сил і засобів логістичного забезпечення Командування Сил логістики Збройних Сил України та призначені для розгортання, згортання та експлуатації польових магістральних трубопроводів.

Трубопровідні батальйони підпорядковуються Командуванню Сил логістики Збройних Сил України.

1.1.2. Трубопровідні батальйони використовуються в інтересах видів Збройних Сил України, оперативних командувань згідно з рішенням командувача Сил логістики Збройних Сил України. Вони призначені для подачі пального, як правило, від стаціонарних магістральних нафтопродуктопроводів та підприємств Держрезерву до центрів забезпечення паливом, складів пального об'єднаних центрів забезпечення Збройних Сил України, а також безпосередньо до батальйонів матеріального забезпечення, польових складів пального угруповань військ (сил), аеродромів базування авіації, місць базування кораблів (суден) ВМС, мобільних відокремлених відділів зберігання, для передачі пального через бар'єрні рубежі, а також для упорядкування або нарощування відгалужень трубопроводу від основних трубопровідних магістралей. Трубопровідні батальйони також можуть залучатися для тимчасового перекачування пального на ушкоджених ділянках стаціонарних магістральних нафтопродуктопроводів.

1.1.3. Окремий трубопровідний батальйон може укомплектовуватись польовими магістральними трубопроводами наступних марок: ПМТП-150, ПМТП-100, ПМТ-150, ПМТ-100.

1.1.4. Окремий трубопровідний батальйон здатний розгорнути та експлуатувати одну або кілька ліній польового магістрального трубопроводу загальною протяжністю до 150 км.

1.1.5. Окремий трубопровідний батальйон складається з управління батальйону, двох-трьох трубопровідних рот, роти зв'язку, автомобільного взводу, підрозділів забезпечення.

1.1.6. За потреби, для підвезення труб та виконання робіт із завантаження (вивантаження) труб при вивезенні їх на трасу (з траси) трубопроводу, можуть залучатись підрозділи окремого автомобільного батальйону: рота важких автомобілів-трубовозів, дві роти автомобілів-трубовозів, такелажна рота, підрозділи забезпечення.

Рота важких автомобілів-трубовозів з великовантажними причепами призначена для підвезення труб від пунктів тимчасового складування на

перевантажні пункти, а також для підвезення труб на ділянки машинного монтажу.

Рота автомобілів-трубовозів призначена, як правило, для перевезення труб від пунктів тимчасового складування або перевантажних пунктів на монтажні ділянки.

Такелажна рота оснащена автомобільними кранами і призначена для виконання робіт із завантаження (вивантаження) труб при вивезенні їх на трасу (з траси) трубопроводу.

1.1.7. Для допомоги у розгортанні трубопроводу через великі природні та штучні перешкоди (річки, канали, ущелини тощо), а також для інженерного обладнання траси, командних пунктів та інших об'єктів трубопроводу, може залучатись окрема інженерно-технічна рота.

1.1.8. Окремий трубопровідний батальйон (машинного монтажу) призначений для монтажу трубопроводу із з'єднанням типу "розтруб" трубомонтажними машинами на ділянці одної або декількох трубопровідних бригад; він включає три монтажні роти.

1.1.9. Основними показниками дій трубопровідних батальйонів є темп розгортання трубопроводу та продуктивність перекачування по ньому пального, а для трубопровідних батальйонів (машинного монтажу) – темп і якість монтажу трубопроводу.

Темп розгортання трубопроводу визначається в кілометрах змонтованого та заповненого трубопроводу протягом доби. Він залежить від типу трубопроводу, наявності сил та засобів у трубопровідних військових частинах, конкретної оперативної та тилової обстановки, підготовленості особового складу, організації виконання завдань, пори року та рельєфу місцевості, тощо.

1.1.10. В літніх умовах на середньо-пересіченій місцевості, середньодобовий темп розгортання однієї лінії силами окремого трубопровідного батальйону становить:

трубопроводу ПМТП-150, з використанням монтажної роти, 50 – 60 км;

трубопроводу ПМТ-150 – 25 – 30 км;

трубопроводу ПМТП-100, з використанням монтажної роти, 70 – 80 км;

трубопроводу ПМТ-100 – 35 – 40 км.

При одночасному розгортанні двох ліній трубопроводу вздовж сумісної траси, темп розгортання зростає приблизно в 1,3 рази (в перерахуванні на одну лінію).

В особливих умовах (взимку, в горах) темп розгортання знижується на 20 – 30%.

На підготовку до розгортання трубопроводу трубопровідним батальйонам належить відводити не менше однієї доби.

1.1.11. Продуктивність перекачування пального при 100% укомплектованості особовим складом та засобами перекачування становить: по трубопроводу ПМТП-150 –1500 – 3000 т/добу (при застосуванні подвоєних насосних установок ПНУ-100/200М– 2600 т/добу), ПМТ-150 – 2000т/добу, ПМТП-100–1200т/добу, ПМТ-100 – 700т/добу.

1.1.12. Видача пального військам може проводитись не тільки після закінчення розгортання трубопроводу, але й в ході його розгортання.

1.1.13. Трубопровідні батальйони повинні своєчасно висуватись в райони виконання завдань, розгортати трубопровід в установленому темпі, експлуатувати його в умовах інтенсивного впливу противника, а за необхідності – згорнути трубопровід та пересуватися в інший район.

2. ОСНОВНІ ЗАВДАННЯ І ПРИНЦИПИ ВИКОРИСТАННЯ ТРУБОПРОВІДНИХ БАТАЛЬЙОНІВ

2.1. Сили і засоби трубопровідних військових частин, які не залучаються до виконання завдань з експлуатації розгорнутих у ході підготовки до оборонної операції польових магістральних трубопроводів, зосереджуються у третій смузі логістичного забезпечення, як правило, в пункті дислокації передового центру забезпечення паливом або в районі стаціонарного складу пального, який використовується для забезпечення ПММ розгорнутих угруповань військ (сил) на напрямках, які визначені для розгортання польових магістральних трубопроводів.

Підрозділи трубопровідних військових частин утримуються у готовності до здійснення маневру з метою забезпечення контрударного угруповання в ході проведення контрудару, збільшення подачі пального на окремих напрямках, подачі пального до нових аеродромів (районів) базування авіації, забезпечення подачі пального у випадку порушення роботи залізничного транспорту або виведення з ладу центрів забезпечення паливом та виконання інших завдань з перекачування пального.

2.2. Трубопровідні батальйони здійснюють подачу пального по польових магістральних трубопроводах військам (силам) при веденні ними всіх видів бойових дій. Найбільш широке застосування знаходять польові магістральні трубопроводи у період оперативного розгортання військ (сил) для створення (наближення) необхідних запасів військ (сил) та при проведенні військами наступальних бойових дій, коли використовується велика кількість пального і значно збільшується відстань його підвезення, а також в умовах обмежених можливостей інших видів транспорту.

Методи використання трубопровідних батальйонів належить застосовувати творчо, у суворій відповідності до обстановки, що склалася.

2.3. Окремі трубопровідні батальйони, як правило, використовуються в

повному складі на одному напрямку. Використання трубопровідних батальйонів поротно або повзводно для вирішення завдань щодо подавання пального на невеликій відстані нерациональне.

2.4. У наступальних операціях польові магістральні трубопроводи розгортаються для подавання пального військам (силам) з урахуванням завдань та глибини операцій, наявності та становища сил і засобів служби пального, транспортних комунікацій, інших конкретних умов обстановки.

При виборі траси для розгортання трубопроводів враховується наявність запасів пального та можливість безперебійної їх доставки до складів пального у початкових пунктах трубопроводів, прохідність шляхів для трубомонтажних машин, можливість підвезення труб та обладнання до траси, інші чинники.

2.5. Польовий магістральний трубопровід, прокладений вздовж маршрутів перегрупування військ (сил), може використовуватись для забезпечення палимом військ (сил), які здійснюють марш, видачі пального в автоцистерни або подавання пального в райони масового заправлення техніки. Якщо траса трубопроводу проходить осторонь від маршрутів висування військ (сил), то в райони дозаправки або в пункти масової видачі пального в автоцистерни можуть прокладатися відгалуження від основної магістралі польового трубопроводу.

Ділянки масової видачі пального з польових магістральних трубопроводів обладнуються силами особового складу ЦЗП.

Початковими пунктами трубопроводу, як правило, є ЦЗП або пункти видачі на стаціонарних магістральних нафтопродуктопроводах, куди забезпечується надійне подавання пального. У початкових пунктах трубопроводу мають утримуватись запаси пального, які забезпечують не менш як дводобову продуктивність трубопроводу. Для прискорення подавання пального в призначені пункти у ході розгортання трубопроводу, окрім запасів пального на ЦЗП, які містяться на початку трубопроводу, використовуються і запаси пального, які утримуються на інших ЦЗП, розташованих вздовж траси трубопроводу.

Якщо у тилівій смузі оперативного командування існує водна перешкода (гірський перевал), то початкові пункти трубопроводу розташовуються перед водною перешкодою (гірським перевалом) з таким розрахунком, щоб в разі руйнування залізничних мостів (тунелів) подавання пального до початкових пунктів не припинялось.

2.6. Маневр трубопровідними батальйонами та підрозділами здійснюється:

за необхідності передачі їх зі складу одного виду Збройних Сил України, оперативного командування в інший;

для нарощування трубопроводу та відгалуження від нього в ході операцій;

у випадках зміни напрямку дій угруповань видів Збройних Сил України, оперативного командування;

за необхідності збільшення подавання пального на окремих напрямках; для забезпечення стійкої подачі пального у випадках порушення роботи залізничного транспорту або виведення з ладу ЦЗП у початковому пункті трубопроводу;

для заміни трубопровідних військових частин та підрозділів, що зазнали ударів противника;

для виконання окремих завдань з перекачування пального.

Маневр трубопровідними батальйонами та підрозділами проводиться у випадку необхідності подавання пального у нові райони базування авіаційних військових частин та забезпечення перевезення пального через великі водні перешкоди.

2.7. Маневр трубопровідними батальйонами та підрозділами у видах Збройних Сил України, оперативних командуваннях може здійснюватись для нарощування вслід за військами (силами) розгорнутого трубопроводу за рахунок згортання батальйонних ділянок на початку трубопроводу та переміщення їх уперед.

Цей вид маневру здійснюється у тому випадку, якщо є можливість забезпечити надійне постачання пального залізничним або водним транспортом у новий початковий пункт трубопроводу.

2.8. Необхідно своєчасно передбачити розміщення трубопровідних батальйонів так, щоб вони без великого перегрупування змогли успішно виконувати свої завдання з початком бойових дій. Для цього важливо у мирний час, за можливості, розосередити труби та трубопровідне обладнання по напрямках можливого розгортання ліній трубопроводу.

2.9. В оборонних операціях польові магістральні трубопроводи розгортаються переважно у кілька ліній та на розгалужених напрямках. В усіх випадках розгортання польових магістральних трубопроводів проводиться з врахуванням можливості зворотного перекачування пального. При загрозі захоплення трубопроводу противником здійснюється зворотне перекачування пального, швидке спорожнення трубопроводу та видача пального військам (силам), демонтаж та евакуація трубопровідного обладнання.

2.10. При розгортанні трубопроводів в операціях, що проводяться у гірській, лісисто-болотяній місцевості, а також взимку, необхідно передбачити:

більш ретельний відбір, розвідку та вивчення траси для розгортання трубопроводу, а також маршрутів переміщення трубо монтажних машин;

підготовку колонних шляхів для вивезення трубопровідного обладнання;

підготовку особового складу, а також трубомонтажних машин, автомобілів, трубопровідного обладнання та іншої техніки для роботи у складних умовах;

підсилення охорони, оборони та патрульно-аварійної служби;

підсилення військових частин та підрозділів додатковими силами та засобами (трубопровідним обладнанням, автомобілями та іншою технікою) відповідно до обставин, що склалися на даний час;

випрямлення траси трубопроводу з метою скорочення його довжини у порівнянні з протяжністю гірських шляхів;

створення підвищених запасів пального та мастильних матеріалів, продовольства та води у віддалених гарнізонах насосних станцій та на окремо розташованих радіорелейних станціях.

2.11. У гірській місцевості трубопровідні батальйони підсилюються перекачувальними засобами та додатковим трубопровідним обладнанням. Для розгортання трубопроводу через гірські річки та ущелини застосовуються підвісні конструкції.

2.12. При використанні польових магістральних трубопроводів для подавання пального авіаційним військовим частинам, розгортання трубопроводу частіше всього проводиться у кількох напрямках від найближчих ЦЗП до складів пального авіаційно-технічних частин.

2.13. Початковим пунктом трубопроводу, що розгортається для подавання пального на склади авіаційно-технічних частин, можуть бути пункти видачі на стаціонарних магістральних нафтопродуктопроводах. В цих пунктах, як правило, розгортаються польові склади пального або відділення складів пального виду Збройних Сил України, оперативного командування, у резервуари яких приймається пальне в період його перекачування по стаціонарному магістральному нафтопродуктопроводу та де створюються його запаси для забезпечення безперебійної роботи польових магістральних трубопроводів.

2.14. У тимчасових перевантажувальних районах польові магістральні трубопроводи використовуються для подавання пального:

на шляхах сполучення складів пального при руйнуванні великих залізничних мостів або інших споруд;

в обхід загороджень або руйнувань на водних шляхах сполучення;

у портах (на пристанях) з морських (річкових) транспортних засобів у залізничні (автомобільні) цистерни.

2.15. Для розгортання ліній трубопроводів між складами пального тимчасового перевантажувального району, як правило, використовуються польові магістральні трубопроводи ПМТ-100 (ПМТП-100) та ПМТ-150 (ПМТП-150). В тимчасових перевантажувальних районах вони розгортаються по кількох паралельних лініях. Кількість ліній визначається обсягом пального,

що перекачується, кількістю його сортів, протяжністю траси трубопроводу, який розгортається, наявністю сил та засобів трубопровідних батальйонів та підрозділів.

Для кожного сорту пального доцільно мати окремі лінії трубопроводу. У випадку пошкодження однієї або кількох ліній, при нерівномірному подаванні різних сортів пального та при необхідності у короткі строки подати один сорт пального, передбачається послідовне перекачування пального по всіх лініях трубопроводу. Траси трубопроводів в тимчасових перевантажувальних районах ретельно розвідуються, особливо при подоланні великих водних перешкод. При розгортанні через водні перешкоди підводна ділянка дублюється запасною лінією. При подоланні великих водних перешкод шириною більше як 1 км, стики труб між собою можуть з'єднуватись зварюванням. У цих випадках трубопровідні батальйони та підрозділи підсилюються силами та засобами для проведення зварювальних робіт.

В окремих випадках відрізки трас трубопроводу через водні перешкоди можуть прокладатись заздалегідь у мирний час.

2.16. У цілях скорочення протяжності ліній трубопроводу та строків розгортання у тимчасових перевантажувальних районах, для зливання та наливання пального у транспортні засоби використовуються, за можливості, найближчі від бар'єрних місць залізничні станції, колії, пристані.

3. ОBOB'ЯЗКИ ПОСАДОВИХ ОСІБ

Посадові особи трубопровідних батальйонів з питань підготовки особового складу, його виховання та військової дисципліни, організації внутрішнього порядку, а також організації фінансової та господарської діяльності керуються законами України, статутами Збройних Сил України, наказами Міністерства оборони України, Генерального штабу Збройних Сил України, наказами і розпорядженнями Командування Сил логістики Збройних Сил України.

З питань, які безпосередньо відносяться до роботи трубопровідних батальйонів, посадові особи керуються вимогами положень, викладених у цій Настанові.

З урахуванням особливостей покладених завдань та організаційно-штатної структури, командиром трубопровідного батальйону, за участю начальників (командирів) структурних підрозділів, для всіх посадових осіб розробляються функціональні обов'язки. Ці обов'язки затверджуються командиром батальйону та доводяться усім посадовим особам під особистий підпис. Функціональні обов'язки командира трубопровідного батальйону затверджуються безпосереднім начальником, якому підпорядкований батальйон. Один примірник обов'язків, із підписом посадових осіб про ознайомлення, зберігається в управлінні трубопровідного батальйону. За необхідності, обов'язки уточнюються.

3.1. Командир окремого трубопровідного батальйону

3.1.1. Командир окремого трубопровідного батальйону відповідає за бойову та мобілізаційну готовність батальйону; укомплектованість особовим складом, успішне виконання батальйоном завдань з розгортання, експлуатації та згортання трубопроводу; бойову підготовку, виховання, військову дисципліну, морально-психологічний стан, збереження життя і зміцнення здоров'я особового складу; внутрішній порядок; стан і збереження зброї, боєприпасів, бойової, автомобільної, трубопровідної та іншої техніки, пального та інших матеріальних засобів; стан фінансового господарства; всебічне забезпечення батальйону, стан пожежної та екологічної безпеки. Командир батальйону є прямим начальником усього особового складу батальйону.

3.1.2. Командир окремого трубопровідного батальйону зобов'язаний:

постійно знати обстановку у смузі розгортання трубопроводу, а також завдання, положення і стан підлеглих та приданих підрозділів;

віддавати необхідні попередні розпорядження підлеглим підрозділам на підготовку особового складу, трубопровідного обладнання та техніки до розгортання, експлуатації і згортання трубопроводу та виконання інших завдань;

приймати рішення на розгортання, експлуатацію, згортання трубопроводу та виконання інших завдань; доводити прийняті рішення до своїх заступників та начальників служб;

організовувати розвідку та пікетування траси трубопроводу;

організовувати взаємодію із сусідніми батальйонами, ЦЗП та складами пального, які забезпечують роботу трубопроводу;

організовувати та постійно підтримувати взаємодію із підрозділами окремого трубопровідного батальйону (машинного монтажу) та автомобільного батальйону, які забезпечують розгортання трубопроводу на експлуатаційній ділянці батальйону, з метою своєчасного та якісного монтажу трубопроводу, обладнання переходів через різні перешкоди, доставки труб і трубопровідного обладнання до трубопровідних машин та виконання монтажних робіт на ділянках;

своєчасно ставити або уточнювати завдання підлеглим та приданим підрозділам у ході розгортання, експлуатації та згортання трубопроводу;

здійснювати тверде та безперервне керівництво підлеглими та приданими підрозділами;

уміло здійснювати маневр силами та засобами підрозділів у відповідності до вимог обстановки;

організовувати та контролювати проведення у підрозділах заходів із захисту від зброї масового ураження, охорони та оборони пунктів управління, гарнізонів насосних станцій, техніки та ліній трубопроводу;

забезпечувати безперервне подавання пального по трубопроводу, його збереженість, правильне приймання та видачу;

здійснювати виконання заходів з підвищення живучості трубопроводу, організовувати несення патрульно-аварійної служби, надійне та своєчасне обслуговування переходів трубопроводу через шляхи та інші перешкоди;

постійно мати резерв особового складу, засобів перекачування, автомобілів, трубопровідного обладнання та правильно його використовувати;

організовувати швидке усунення пошкоджень, аварій, відновлення зруйнованих ділянок трубопроводу та збирання пролитого пального;

організовувати виконання протипожежних заходів та встановлювати жорсткий контроль за дотриманням особовим складом правил пожежної безпеки та техніки безпеки;

організовувати тилове та технічне забезпечення підрозділів;

організовувати правильне обслуговування, зберігання та збереження трубопровідного обладнання і техніки. Командир батальйону, виїжджаючи на трасу трубопроводу, залишає замість себе одного із заступників та постійно підтримує зв'язок із своїм командним пунктом.

3.2. Начальник штабу окремого трубопровідного батальйону

3.2.1. Начальник штабу окремого трубопровідного батальйону відповідає за організацію та підтримання керування підрозділами; за бойову та мобілізаційну готовність, успішне виконання батальйоном завдань з розгортання, експлуатації та згортання трубопроводу; за планування, організацію та якість проведення занять з бойової підготовки; за створення навчально-матеріальної бази, вдосконалення та утримання її в справному стані; за підготовку управління батальйону і підрозділів, що забезпечують керування батальйоном, виховання, військову дисципліну, морально-психологічний стан особового складу управління батальйону та безпосередньо підпорядкованих йому підрозділів; за організацію вартової і внутрішньої служб; за організацію та здійснення заходів щодо охорони державної таємниці, прихованого керування; за забезпечення управління батальйону та безпосередньо підпорядкованих підрозділів озброєнням і технікою; за стан обліку особового складу, озброєння, боєприпасів, бойової, трубопровідної та іншої техніки батальйону; за стан пожежної безпеки управління батальйону; за облік та зберігання пального, що перекачується по трубопроводу. Начальник штабу окремого трубопровідного батальйону підпорядковується командирові батальйону, є його першим заступником та прямим начальником усього особового складу батальйону, за відсутності командира батальйону виконує його обов'язки.

Під час виконання рішень командира батальйону, начальник штабу має право віддавати накази (розпорядження) підпорядкованим командирові батальйону особам від його імені. Про всі віддані накази (розпорядження) начальник штабу доповідає командирові батальйону.

3.2.2. Начальник штабу окремого трубопровідного батальйону зобов'язаний:

знати завдання батальйону та рішення командира на їх виконання;

знати розташування та стан підрозділів батальйону;

бути готовим доповісти командирі батальйону висновки з оцінки обстановки та свої пропозиції щодо вирішення завдань, які стоять перед батальйоном;

своєчасно доповідати командирі батальйону всі необхідні дані для прийняття рішення;

оформляти рішення командира батальйону на організацію дій батальйону для виконання поставлених завдань;

розробляти план мобілізаційної готовності та керувати мобілізаційною роботою допущених до неї осіб;

організовувати розробку бойових документів на розгортання, експлуатацію та згортання трубопроводу;

на основі рішення командира батальйону організовувати розробку заходів із всебічного забезпечення дій підрозділів, приділяючи особисту увагу захисту від зброї масового ураження, охороні, обороні, протипожежним заходам та патрульно-аварійній службі;

за вказівкою командира батальйону організовувати проведення розвідки та пікетування траси трубопроводу;

організовувати взаємодію із військовими частинами, розташованими поблизу експлуатаційної ділянки батальйону, щодо обміну даними про обстановку, проведення протипожежних заходів, захисту від зброї масового ураження та уточнювати порядок зв'язку з ними;

організовувати розгортання та обладнання командного пункту батальйону, його пересування, охорону та оборону; здійснювати контроль за розгортанням, обладнанням та роботою пунктів управління рот;

забезпечувати постійно діючий зв'язок вздовж всієї траси трубопроводу, безперервне управління підлеглими та приданими підрозділами;

своєчасно доводити до підрозділів і служб їх завдання, усіх наказів та розпоряджень командира батальйону і організовувати контроль за їх виконанням;

інформувати заступників командира батальйону та начальників служб про обстановку і отримані завдання у частині, що їх стосується;

забезпечувати виконання робіт з розгортання, експлуатації та згортання трубопроводу в установлені строки;

забезпечувати підтримання заданої продуктивності трубопроводу та організовувати облік пального, що перекачується;

організовувати цілодобове чергування на командному пункті батальйону та своєчасне отримання від підрозділів батальйону даних про хід виконання поставлених завдань;

контролювати організацію служби техніків трубопровідних рот; вживати заходів щодо швидкого усунення пошкоджень, аварій на

трубопроводі, відновлення зруйнованих ділянок трубопроводу та збирання пролитого пального;

організувати переміщення батальйону у новий район;

своєчасно подавати необхідні звітні документи та донесення згідно із табелем термінових донесень.

Начальник штабу, як правило, знаходиться на командному пункті батальйону, а виїжджаючи з дозволу командира батальйону на трасу, підтримує безперервний зв'язок із командним пунктом батальйону.

3.3. Заступник командира окремого трубопровідного батальйону з технічної частини – начальник технічної частини

3.3.1. Заступник командира окремого трубопровідного батальйону з технічної частини – начальник технічної частини відповідає:

за технічний стан трубопровідної, автомобільної та іншої техніки, її технічно правильне використання, експлуатацію, обслуговування, зберігання, ремонт та евакуацію; за своєчасну та повну доставку труб та трубопровідного обладнання на траси (з траси); за технічну підготовку особового складу батальйону за своїм фахом; за стан парків батальйону та організацію внутрішньої служби в них; за бойову підготовку, виховання, військову дисципліну та моральний стан особового складу підлеглих йому підрозділів. Він підпорядкований командирі окремого трубопровідного батальйону і є прямим начальником усього особового складу батальйону.

3.3.2. Заступник командира окремого трубопровідного батальйону з технічної частини – начальник технічної частини зобов'язаний:

постійно знати укомплектованість батальйону трубопровідною, автомобільною та іншою технікою, її технічний стан та місце розташування;

з одержанням завдання готувати командирі батальйону пропозиції з технічного забезпечення та його виконання;

на основі рішення командира батальйону складати розрахунок розподілу за підрозділами автомобілів і технічних засобів, необхідних для розгортання, експлуатації та згортання трубопроводу;

організувати завантаження труб та трубопровідного обладнання на автомобілі та рухомий залізничний склад, здійснювати контроль за рухом колон та окремих автомобілів, забезпечувати облік вивезеного трубопровідного обладнання на трасу (у місця складування);

здійснювати контроль за експлуатацією автомобілів на трасі трубопроводу, керувати роботою з влаштування та обладнання польового парку у місцях стоянки техніки та організувати паркову службу;

проводити заняття з водіями щодо особливостей шляхів підвезення, правил завантаження, вивантаження та руху автомобілів;

забезпечувати виконання особовим складом вимог інструкцій та правил експлуатації трубопровідного обладнання, засобів перекачування та інших

машин і механізмів, а також суворе дотримання вимог техніки безпеки та протипожежних заходів;

організовувати своєчасне та якісне проведення технічного обслуговування і ремонт автомобільної та іншої техніки, засобів перекачування, трубопровідного обладнання та інших технічних засобів;

своєчасно вживати заходів для доукомплектування батальйону автомобільною та іншою технікою, засобами перекачування, трубопровідним обладнанням та іншими технічними засобами, запасними частинами і технічним майном;

організовувати і контролювати ведення технічної документації та обліку експлуатації засобів перекачування, трубопровідного обладнання, автомобільної та іншої техніки, інженерного та іншого майна;

вживати заходів для економії моторесурсів автомобільної та іншої техніки, засобів перекачування пального, до збільшення міжремонтних і амортизаційних строків служби машин, двигунів та агрегатів; здійснювати заходи щодо економного витрачання пального та мастильних матеріалів при експлуатації техніки батальйону;

керувати технічною підготовкою особового складу підрозділів батальйону;

своєчасно складати акти на списання непридатного обладнання та техніки.

Заступник командира окремого трубопровідного батальйону з технічної частини – начальник технічної частини у ході виконання завдання знаходиться на ділянках найбільш інтенсивної експлуатації техніки.

3.4. Старший інженер окремого трубопровідного батальйону

3.4.1. Старший інженер окремого трубопровідного батальйону відповідає за своєчасну розробку гідравлічних розрахунків та технологічної схеми при розгортанні трубопроводу, за облік трубопровідної техніки та обладнання.

Він підпорядкований командирі окремого трубопровідного батальйону.

Старший інженер окремого трубопровідного батальйону зобов'язаний:

брати участь у виборі та розвідці траси трубопроводу;

проводити гідравлічний розрахунок трубопроводу та інші інженерні розрахунки;

розробляти технічну схему трубопроводу;

брати участь у розробці плану-графіка розгортання трубопроводу та підготовці розрахунку сил та засобів на розгортання, експлуатацію та згортання трубопроводу;

у ході розвідки траси трубопроводу визначити на місцевості лінію прокладання трубопроводу, місця обходу населених пунктів та важливих об'єктів, місця подолання природних та штучних перешкод, місця установки насосних станцій, засувки та зворотних клапанів на трасі;

на підставі результатів розвідки траси трубопроводу вносити необхідні корективи у гідравлічний розрахунок та складати таблицю робочих та аварійних режимів роботи насосних станцій;

своєчасно доводити до командирів і трубопровідних рот викопіровки з профілю траси і технологічної схеми трубопроводу, виписки з таблиці робочих та аварійних режимів роботи насосних станцій;

організовувати видачу трубопровідного обладнання підрозділам окремого трубопровідного батальйону (машинного монтажу), монтажним взводам, приданим з інших військових частин, та контролювати його установку в лінію трубопроводу;

особисто контролювати правильність виконання технологічної схеми трубопроводу та дотримання технічних норм при розгортанні, експлуатації та згортанні трубопроводу;

організовувати та особисто керувати заповненням, гідравлічним випробуванням та спорожненням трубопроводу, контролювати дотримання заданих режимів роботи насосних станцій та ведення обліку роботи засобів перекачування;

вести облік трубопровідного обладнання батальйону;

здійснювати контроль за комплектністю, правильним зберіганням та технічним обслуговуванням трубопровідного обладнання;

виявляти та вивчати причини аварій, поломок, пошкоджень трубопровідного обладнання та техніки і вживати заходів до їх попередження;

систематично перевіряти знання особовим складом трубопровідних рот правил експлуатації, обслуговування та збереження трубопровідного обладнання та техніки;

контролювати організацію зберігання та використання радіоактивних ізотопів;

перевіряти якість підготовки труб та трубопровідного обладнання до розгортання;

проводити заняття з офіцерами батальйону з вивчення трубопровідного обладнання та техніки, правил їх експлуатації та зберігання.

Старший інженер знаходиться на командному пункті батальйону та виїжджає на трасу трубопроводу за вказівкою командира батальйону.

3.5. Командир трубопровідної роти

3.5.1. Командир трубопровідної роти окремого трубопровідного батальйону відповідає за бойову готовність роти; за бойову та спеціальну підготовку, виховання, військову дисципліну та моральний стан особового складу роти; за підтримання внутрішнього розпорядку у роті; за стан та збереження озброєння, трубопровідної та іншої техніки і майна роти; за успішне виконання ротою завдань з розгортання, експлуатації та згортання трубопроводу; за ведення ротного господарства та збереження пального, що перекачується по трубопроводу.

Він підпорядкований командирі окремого трубопровідного батальйону та є прямим начальником усього особового складу роти.

3.5.2. Командир трубопровідної роти окремого трубопровідного батальйону зобов'язаний:

знати завдання батальйону та роти, своєчасно приймати рішення на його виконання;

проводити розвідку ділянки траси трубопроводу, яка виділена роті; своєчасно ставити завдання особовому складу роти та контролювати їх виконання;

забезпечувати якісну підготовку труб, трубопровідного обладнання та засобів перекачування до розгортання і експлуатації;

організувати своєчасну підготовку та вивезення на трасу трубопроводу обладнання, необхідного технічного та іншого майна;

керувати роботою техніків на пункті управління роти;

організувати правильне розміщення сил та засобів на всіх етапах виконання завдання та мати їх необхідний резерв;

своєчасно забезпечувати доставку трубопровідного обладнання до трубомонтажних машин та монтажних взводів на всій експлуатаційній ділянці роти згідно з технологічною схемою;

здійснювати прийом трубопроводу, змонтованого трубомонтажними машинами або трубопровідними взводами інших підрозділів, звертаючи увагу на якість монтажу трубопроводу;

особисто керувати заповненням та експлуатацією трубопроводу на ділянці роти;

організувати безперебійне перекачування пального на експлуатаційній ділянці роти, своєчасне приймання та здавання пального, що перекачується;

організувати охорону, оборону, патрульно-аварійну службу та протипожежні заходи на ділянці роти;

забезпечувати виконання заходів із захисту особового складу, трубопроводу та техніки роти від зброї масового ураження;

забезпечувати виконання вимог безпеки при виконанні завдань особовим складом на трасі трубопроводу та при обслуговуванні техніки;

не рідше одного разу за дві доби особисто перевіряти всю експлуатаційну ділянку роти, при цьому звертати увагу на стан трубопроводу; огорожень, переходів трубопроводу через шляхи, розстановку попереджуючих та заборонних знаків;

забезпечувати швидке усунення пошкоджень та аварій на трубопроводі, збирання розлитого пального;

забезпечувати розміщення та харчування особового складу роти;

своєчасно доповідати на командний пункт батальйону про хід виконання завдань;

організувати правильне зберігання та технічне обслуговування трубопровідного обладнання і техніки, закріплених за ротою, та забезпечувати їх готовність до розгортання та експлуатації;

організувати ведення необхідної технічної документації та обліку трубопровідного обладнання.

Командир трубопровідної роти знаходиться на пункті управління роти та періодично, з дозволу командира або начальника штабу батальйону, виїжджає на трасу, залишаючи замість себе заступника, підтримує постійний зв'язок з пунктом управління роти.

3.6. Старший технік трубопровідної роти

3.6.1. Старший технік трубопровідної роти відповідає за правильну експлуатацію та своєчасне обслуговування насосних станцій роти; за збір, узагальнення та своєчасне доведення до виконавців донесень та розпоряджень які надходять на пункт управління роти.

Він підпорядкований командирі роти. У період управління перекачуванням пального по трубопроводу старший технік окрім розпоряджень прямих начальників виконує розпорядження старшого інженера окремого трубопровідного батальйону.

3.6.2. Старший технік трубопровідної роти зобов'язаний:

постійно знаходитись на пункті управління роти, знати місцезнаходження командира роти, де і які завдання виконують підрозділи роти;

підтримувати постійний зв'язок із трубопровідними взводами та насосними станціями у період монтажу, заповнення та експлуатації трубопроводу;

записувати у журнал розпоряджень та донесень усі розпорядження, що надходять з командного пункту батальйону та від командира роти, своєчасно доводити їх до виконавців та контролювати хід їх виконання;

своєчасно приймати доповіді від командирів взводів, записувати їх у журнал розпоряджень та донесень і доповідати командирі роти;

вести план-графік розгортання трубопроводу, облік кількості перекачаного пального, облік зупинок роботи трубопроводу, робочу карту та інші документи;

керувати режимом роботи насосних станцій на експлуатаційній ділянці трубопровідної роти, організувати їх обслуговування та ремонт, постійно контролювати технічний стан насосних станцій;

у випадку невиконання взводами плану-графіку розгортання трубопроводу та порушення заданого режиму роботи насосних станцій з'ясовувати причини та негайно доповідати про це командирі роти;

бути готовим доповісти командирі роти та на командний пункт батальйону обстановку на трасі, а в установлені строки – дані про хід розгортання, експлуатацію та згортання трубопроводу;

у випадку виникнення пошкоджень, аварій та пожеж на експлуатаційній ділянці трубопроводу роти негайно вживати заходів до їх ліквідації, доповідати про те, що трапилось, та вжиті заходи командир роти і на командний пункт батальйону.

3.7. Командир трубопровідного взводу

3.7.1. Командир трубопровідного взводу відповідає за бойову готовність взводу; за бойову підготовку, виховання, військову дисципліну та моральний стан особового складу взводу; за зберігання та стан озброєння, техніки та майна взводу і за підтримання внутрішнього розпорядку у взводі; за своєчасне та якісне розгортання, експлуатацію, згортання трубопроводу, охорону і оборону та патрульно-аварійну службу на ділянці взводу; за зберігання перекачаного пального.

Він підпорядковується командир роти і є прямим начальником усього особового складу взводу.

3.7.2. Командир трубопровідного взводу зобов'язаний:

знати завдання роти та взводу, своєчасно ставити його особовому складу взводу;

детально вивчати експлуатаційну ділянку трубопроводу взводу, мати при собі карту з нанесеною обстановкою (за роту), системою охорони, оборони та патрульно-аварійної служби, а також технологічну схему експлуатаційної ділянки трубопроводу взводу;

контролювати та забезпечувати своєчасне та якісне виконання завдань особовим складом взводу з розкладки, монтажу та зачищення (опресування) трубопроводу, з розгортання гарнізонів насосних станцій на експлуатаційній ділянці взводу;

організувати розміщення та харчування особового складу взводу на трасі трубопроводу;

забезпечувати охорону, оборону на експлуатаційній ділянці взводу, а також виконання заходів з безпеки особового складу трубопроводу та техніки при застосуванні зброї масового ураження;

своєчасно та повністю укомплектовувати патрульно-аварійні автомобілі необхідним обладнанням та інструментом;

своєчасно та якісно обладнувати та забезпечувати переходи через природні та штучні перешкоди, шосейні та залізничні шляхи, а також водні перешкоди;

контролювати прийом командирами експлуатаційних відділень трубопроводу; змонтованого трубопроводу монтажними машинами або командами ручного монтажу;

забезпечувати чітке виконання робіт із заповнення паливом експлуатаційної ділянки трубопроводу взводу;

складати графік взводу на трасу патрульно-аварійних автомобілів та забезпечувати чітке цілодобове несення патрульно-аварійної служби на експлуатаційній ділянці трубопроводу взводу;

постійно підтримувати зв'язок з пунктом управління трубопровідної роти, своєчасно доповідати про хід виконання завдання; у випадку пошкоджень та аварій на трубопроводі негайно вживати заходів до їх усунення, збирання розлитого пального і доповідати про те, що трапилось, на пункт управління роти;

не рідше одного разу на добу особисто оглядати трубопровід на всій експлуатаційній ділянці взводу;

забезпечувати своєчасне та якісне спорожнення трубопроводу, демонтаж та вивезення трубопровідного обладнання з траси;

особисто перевіряти повноту вивезення трубопровідного обладнання шляхом огляду траси після згортання експлуатаційної ділянки трубопроводу взводу;

пильнувати за дотриманням особовим складом вимог безпеки та протипожежних заходів при розгортанні, експлуатації та згортанні трубопроводу.

Командир взводу при монтажі та демонтажі трубопроводу знаходиться на трасі та особисто керує діями особового складу; при заповненні, експлуатації та спорожненні трубопроводу за вказівкою командира роти він знаходиться на одній з насосних станцій та періодично, з дозволу командира роти, виїжджає на трасу для перевірки стану трубопроводу та несення служби особовим складом, залишаючи замість себе свого заступника.

3.8. Командир окремого трубопровідного батальйону (машинного монтажу)

3.8.1. Командир окремого трубопровідного батальйону (машинного монтажу) відповідає за бойову та мобілізаційну готовність батальйону; укомплектованість особовим складом, успішне виконання батальйоном завдань з монтажу трубопроводу; бойову підготовку, виховання, військову дисципліну, морально-психологічний стан, збереження життя і зміцнення здоров'я особового складу; внутрішній порядок; стан і збереження зброї, боєприпасів, бойової, автомобільної, трубопровідної та іншої техніки, пального та інших матеріальних засобів; стан фінансового господарства; всебічне забезпечення батальйону, стан пожежної та екологічної безпеки. Командир батальйону є прямим начальником усього особового складу батальйону.

Командир батальйону є прямим начальником усього особового складу батальйону.

3.8.2. Командир окремого трубопровідного батальйону (машинного монтажу) зобов'язаний:

знати обстановку у смузі монтажу трубопроводу, а також розміщення, стан та можливості підлеглих підрозділів;

брати участь у розвідці траси, визначати ступінь прохідності ділянок, виділених батальйону для машинного монтажу трубопроводу, місця розгортання командного пункту батальйону та пунктів управління рот;

розподіляти ділянки для монтажу між підрозділами;

своєчасно ставити завдання підрозділам, контролювати їх виконання;

забезпечувати взаємодію з автомобільними підрозділами для безперервного підвезення труб підрозділам машинного монтажу;

здійснювати контроль за постійною комплектністю, правильним утриманням, технічним обслуговуванням, експлуатацією та збереженням трубомонтажних машин та іншої техніки батальйону;

забезпечувати взаємодію з підрозділами трубопровідних батальйонів;

організувати своєчасне здавання змонтованих ділянок трубопровідним батальйонам;

організувати переміщення батальйону та його підрозділів на всі монтажні ділянки;

організувати тилове та технічне забезпечення підрозділів, правильне обслуговування, експлуатацію та збереження трубомонтажних машин та іншої техніки.

Командир батальйону знаходиться на командному пункті, а виїжджаючи на монтажні ділянки підрозділів, залишає замість себе одного із своїх заступників і постійно підтримує зв'язок зі своїм командним пунктом та командним пунктом бригади.

3.9. Начальник штабу окремого трубопровідного батальйону (машинного монтажу)

3.9.1. Начальник штабу окремого трубопровідного батальйону (машинного монтажу) відповідає: за організацію та підтримку управління підрозділами батальйону; за планування та облік бойової підготовки; за підготовку, виховання, військову дисципліну та моральний стан безпосередньо підлеглому йому особового складу; за стан обліку особового складу, озброєння, трубопровідної та іншої техніки та матеріальних засобів; за своєчасне планування монтажу трубопроводу підрозділами батальйону згідно з планом-графіком розгортання трубопроводу трубопровідною бригадою.

Начальник штабу підпорядкований командир батальйону, є його першим заступником і прямим начальником усього складу батальйону.

3.9.2. Начальник штабу окремого трубопровідного батальйону (машинного монтажу) відповідає за організацію та підтримання керування підрозділами; за бойову та мобілізаційну готовність; за своєчасне планування монтажу трубопроводу підрозділами батальйону згідно з планом-графіком розгортання трубопроводу; за планування, організацію та якість проведення занять з бойової підготовки; за створення навчально-матеріальної бази,

вдосконалення та утримання її в справному стані; за підготовку управління батальйону і підрозділів, що забезпечують керування батальйоном, виховання, військову дисципліну, морально-психологічний стан особового складу управління батальйону та безпосередньо підпорядкованих йому підрозділів; за організацію вартової і внутрішньої служб; за організацію та здійснення заходів щодо охорони державної таємниці, прихованого керування; за забезпечення управління батальйону та безпосередньо підпорядкованих підрозділів озброєнням і технікою; за стан обліку особового складу, озброєння, боєприпасів, бойової, трубопровідної та іншої техніки батальйону; за стан пожежної безпеки управління батальйону.

Начальник штабу окремого трубопровідного батальйону (машинного монтажу) підпорядковується командирові батальйону, є його першим заступником та прямим начальником усього особового складу батальйону, за відсутності командира батальйону виконує його обов'язки.

Під час виконання рішень командира батальйону, начальник штабу має право віддавати накази (розпорядження) підпорядкованим командирові батальйону особам від його імені. Про всі віддані накази (розпорядження) начальник штабу доповідає командирові батальйону.

3.9.3. Начальник штабу окремого трубопровідного батальйону (машинного монтажу) зобов'язаний:

- знати завдання батальйону та рішення командира на їх виконання;
- знати завдання, розміщення та стан підрозділів батальйону; бути готовим доповідати командирі батальйону про висновки з оцінки обстановки та свої пропозиції щодо вирішення завдань, які стоять перед батальйоном;
- своєчасно доповідати командирі батальйону усі необхідні дані для прийняття рішень;
- оформлювати рішення командира батальйону на організацію дій підрозділів для виконання поставлених завдань;
- розробляти накази (розпорядження) командира батальйону, своєчасно доводити їх до виконавців та контролювати виконання;
- розробляти план мобілізаційної готовності та керувати мобілізаційною підготовкою та мобілізаційною роботою осіб, які допущені до неї;
- організовувати розробку бойових документів на монтаж трубопроводу, доводити завдання до підрозділів та контролювати їх виконання;
- за вказівкою командира батальйону організовувати та брати участь у розвідці траси трубопроводу;
- організовувати розгортання та обладнання командного пункту батальйону, його переміщення, охорону та оборону;
- забезпечувати постійно діючий зв'язок з усіма монтажними ротами та взводами батальйону, безперервне управління підрозділами;
- організовувати взаємодію із штабами трубопровідних та автомобільних батальйонів;
- організовували цілодобове чергування на командному пункті батальйону;

організовувати переміщення підрозділів батальйону на нові монтажні ділянки; своєчасно подавати необхідні звітні документи та донесення згідно з табелем термінових донесень.

Начальник штабу батальйону, як правило, повинен знаходитись на командному пункті батальйону.

У підрозділи він виїжджає з дозволу командира батальйону, підтримує безперервний зв'язок із командним пунктом батальйону.

3.10. Заступник командира окремого трубопровідного батальйону (машинного монтажу) з технічної частини – начальник технічної частини

3.10.1. Заступник командира окремого трубопровідного батальйону (машинного монтажу) з технічної частини – начальник технічної частини відповідає: за технічний стан трубомонтажних машин, автомобільної та іншої техніки, її технічно правильне використання, експлуатацію, обслуговування, зберігання, ремонт та евакуацію; за технічну підготовку особового складу батальйону за своїм фахом; стан парків батальйону та організацію внутрішньої служби в них; за бойову підготовку, виховання, військову дисципліну, моральний стан особового складу підлеглих йому підрозділів.

Він підпорядкований командирі окремого трубопровідного батальйону (машинного монтажу) та є прямим начальником усього особового складу батальйону.

3.10.2. Заступник командира окремого трубопровідного батальйону (машинного монтажу) з технічної частини – начальник технічної частини зобов'язаний :

забезпечувати технічну готовність до використання трубомонтажних машин, автомобільної та іншої техніки батальйону;

організовувати технічне забезпечення батальйону на усіх етапах виконання завдань;

підтримувати взаємодію з автомобільними підрозділами підвезення труб на трасу і знати, яку кількість труб та в які строки буде подано до трубомонтажних машин;

забезпечувати виконання особовим складом вимог інструкцій та правил експлуатації трубомонтажних машин та іншої техніки, а також суворе дотримання вимог безпеки та протипожежних заходів;

знати технічний стан техніки батальйону, вживати заходів для підтримання її у постійній справності та забезпечувати своєчасне прибуття трубомонтажних машин на монтажні ділянки;

організовувати своєчасну евакуацію пошкоджених трубомонтажних машин, автомобільної та іншої техніки у пункти ремонту та швидке їх відновлення;

забезпечувати своєчасне та якісне виконання робіт з технічного обслуговування та ремонту трубомонтажних машин та іншої техніки;

організовувати та контролювати ведення технічної документації та обліку експлуатації трубо монтажних машин та іншої техніки;

своєчасно вживати заходів для доукомплектування батальйону технікою, запасними частинами та технічним майном;

вживати заходів щодо економії моторесурсів трубо монтажних машин, збільшення міжремонтних та амортизаційних строків їх служби; здійснювати заходи щодо економного витрачання пального та мастильних матеріалів при експлуатації техніки батальйону;

своєчасно складати акти на списування непридатного обладнання та техніки;

здійснювати контроль за експлуатацією трубо монтажних машин, керувати роботою з влаштування та обладнання польового парку у місцях стоянки техніки та організовувати паркову службу.

Заступник командира окремого трубопровідного батальйону (машинного монтажу) з технічної частини у ході виконання завдань знаходиться на ділянках найбільш інтенсивного використання трубо монтажних машин.

3.11. Старший інженер окремого трубопровідного батальйону (машинного монтажу)

3.11.1. Старший інженер окремого трубопровідного батальйону (машинного монтажу) відповідає: за своєчасне планування машинного монтажу трубопроводу підрозділами батальйону; за організацію технічно правильної експлуатації та використання трубо монтажних машин.

Він підпорядкований командирію окремого трубопровідного батальйону (машинного монтажу).

3.11.2. Старший інженер окремого трубопровідного батальйону (машинного монтажу) зобов'язаний:

брати участь у виборі і розвідці траси трубопроводу, визначати прохідність ділянок, виділених для машинного монтажу трубопроводу;

брати участь у складанні розрахунку сил та засобів для виконання одержаного завдання, відпрацьовувати план-графік монтажу трубопроводу;

доводити до командирів рот одержані від командирів трубопровідних батальйонів технологічні схеми трубопроводу, перелік лінійного обладнання, необхідного для виконання завдання;

організовувати та здійснювати контроль за монтажем трубопроводу у ротах;

забезпечувати технічно правильну експлуатацію трубо монтажних машин та використання трубопровідного обладнання;

здійснювати контроль за постійною комплектністю, правильним зберіганням та технічним обслуговуванням трубо монтажних машин;

виявляти та вивчати причини аварій, пошкоджень та поломок трубо монтажних машин, вживати заходів для їх попередження;

систематично перевіряти знання особовим складом підрозділів правил експлуатації, обслуговування та збереження трубомонтажних машин;
керувати технічною підготовкою екіпажів трубомонтажних машин;
вивчати та узагальнювати передовий досвід з використання трубомонтажних машин;

проводити заняття з офіцерами батальйону з вивчення трубомонтажних машин, правил їх експлуатації та зберігання.

Старший інженер окремого трубопровідного батальйону (машинного монтажу) за вказівкою командира батальйону знаходиться на монтажних ділянках та постійно інформує штаб батальйону про обстановку і своє місце знаходження.

3.12. Командир трубопровідного відділення

Командир трубопровідного відділення підпорядковується командирі трубопровідного взводу і відповідає за правильне і своєчасне розгортання насосної станції і обладнання гарнізону; за прийом експлуатаційної ділянки трубопроводу; за охорону, оборону і патрульно-аварійну службу на експлуатаційній ділянці відділення; за підтримування безперебійного зв'язку гарнізону насосної станції з пунктом управління роти і патрульно-аварійною командою. В період розгортання, експлуатації і згортання трубопроводу відділення являється начальником експлуатаційної ділянки і гарнізону насосної станції. В період розгортання трубопроводу командир відділення з підлеглим і приданим особовим складом може отримати задачу на монтаж трубопроводу під керівництвом командира взводу. В цьому випадку він відповідає за якість монтажу і своєчасне виконання завдання по монтажу трубопроводу вручну, а перераховані вище обов'язки командира трубопровідного відділення тимчасово покладаються на старшого моториста.

3.12.1. При отриманні завдання на монтаж трубопроводу вручну командир трубопровідного відділення зобов'язаний:

3.12.1.1. При підготовці до розгортання трубопроводу:

уточнити наказ командира взводу на монтаж трубопроводу вручну і віддати наказ відділенню;

отримати технологічні схеми монтажних ділянок, перелік обладнання для навантаження на автомобіль супроводження, бланки карточок прийому-передачі змонтованих ділянок трубопроводу, номери автомобілів, які будуть підвозити труби, бланки карточок обліку пневматичної зачистки і опресування трубопроводу;

за вказівкою командира взводу розподілити особовий склад по групах розкладки, монтажу, пневматичної зачистки і опресування, обладнання переходів;

під керівництвом командира взводу отримати і організувати навантаження на автомобіль супроводження обладнання у відповідності з

переліком і технологічною схемою;

перевірити разом з компресорником готовність пересувної компресорної станції до роботи, переконатися в надійності її зчеплення з автомобілем супроводження;

переконатися у своєчасному прибутті радіотелефоніста з радіостанцією, перевірити знання ним робочих частот і позивних, а також наявність елементів живлення;

вияснити порядок забезпечення особового складу їжею;

проінструктувати особовий склад про порядок роботи і вимогами техніки безпеки;

перевірити зброю, спорядження, екіпіровку особового складу і його готовність до виконання наказу.

3.12.1.2. При розгортанні трубопроводу:

організувати спостереження, охорону і оборону;

забезпечити виконання поставленої завдання по монтажу і пневматичній зачистці (опресуванні) трубопроводу у встановлений термін;

виключити монтаж в лінію трубопроводу труб і обладнання з дефектами;

контролювати правильність розкладки труб, повноту і якість зборки з'єднання;

ретельно контролювати і при необхідності організувати доукомплектування і змазування розтрубів труб;

монтаж трубопроводу вести з використанням гідравлічного замка розтрубних з'єднань; цепний або рейковий ключ використовувати тільки при встановленні в лінію засувки та зворотних клапанів;

робити відмітки в маршрутному листі водія автомобіля-трубовоза про час прибуття і вибуття з монтажної ділянки; у випадку перевезення труб з не укомплектованими розтрубами також робити про це відмітку в маршрутному листі;

забезпечити встановлення в лінію трубопроводу обладнання згідно технологічної схеми, прокладання трубопроводу у відповідності з пікетними знаками і вказівниками поворотів, дотримання протипожежних розривів;

не залишати в лінії трубопроводу розривів і не змонтованих ділянок;

контролювати дотриманням особовим складом мір техніки безпеки;

особисто здійснювати контроль якості монтажу трубопроводу за допомогою калібр-щупа;

після закінчення монтажу здати змонтовану ділянку командиру трубопроводного відділення (начальнику експлуатаційної ділянки), заповнивши при цьому карточку прийому-передачі;

доповісти командиру взводу про виконання поставленої завдання, здати йому карточку прийому-передачі, підготувати особовий склад, автомобіль супроводження і пересувну компресорну станцію до маршу і діяти згідно отриманого наказу;

після закінчення монтажу організувати поповнення використаного

запасу трубопровідного обладнання на автомобіль супроводження, перевірку стану і заправлення паливом автомобіля і компресорної станції, а також переконатися у збереженні зброї, боєприпасів та майна.

3.12.1.3. При демонтажі трубопроводу:

уточнити наказ командира взводу на демонтаж трубопроводу і його навантаження та віддати наказ відділенню;

отримати номери автомобілів, виділених для вивозу з траси труб та обладнання;

за вказівкою командира взводу розподілити особовий склад по групах демонтажу трубопроводу, навантаження труб, навантаження та вивезення обладнання з траси;

проінструктувати особовий склад про порядок роботи і вимогами техніки безпеки;

перевірити зброю, спорядження, екіпіровку особового складу і його готовність до виконання наказу;

організувати спостереження, охорону і оборону;

забезпечити повне розбирання трубопроводу і вивіз з траси труб та обладнання, не допускати їх втрат;

забезпечити виконання поставленої завдання по демонтажу трубопроводу і вивозу труб та обладнання з траси;

контролювати дотриманням особовим складом мір техніки безпеки;

робити відмітки в маршрутному листі водія автомобіля-трубовоза про час прибуття і вибуття з траси;

після закінчення робіт перевірити збереження зброї, боєприпасів та майна;

доповісти командирі взводу про виконання поставленої завдання і діяти згідно отриманого наказу.

3.12.2. При отриманні завдання на розгортання насосної станції командир трубопровідного відділення зобов'язаний:

3.12.2.1. При підготовці до розгортання трубопроводу:

уточнити наказ командира взводу на розгортання насосної станції, прийом ділянки трубопроводу, його експлуатацію, охорону, оборону і на організацію патрульно-аварійної служби і віддати наказ відділенню;

отримати технологічну схему експлуатаційної ділянки, технологічну схему обв'язки насосної станції, перелік обладнання обв'язки насосної станції, перелік обладнання для укомплектування патрульно-аварійного автомобіля, патрульного автомобіля (мотоцикла) і створення резерву на гарнізоні насосної станції, бланки карточок прийому-передачі змонтованої ділянки трубопроводу, таблицю робочих і аварійних режимів роботи насосної станції;

під керівництвом командира взводу отримати і організувати навантаження на автомобіль обладнання у відповідності з переліком і

технологічною схемою, майна гарнізону, запасу пального, мастильних матеріалів і води (за спеціальною вказівкою – запаси продуктів і переносну кухню);

переконатися у своєчасному прибутті двох радіотелефоністів з радіостанціями, перевірити знання ними робочих частот і позивних, а також наявність елементів живлення;

дати вказівку старшому мотористу перевірити справність насосної установки і прийняти доповідь про її готовність до роботи; організувати зчеплення насосної станції з автомобілем і перевірити надійність зчеплення;

видати старшому мотористу необхідні документи із числа, отриманих у командира взводу;

вияснити порядок забезпечення особового складу їжею та доставкою пального, мастильних матеріалів і води;

проінструктувати особовий склад про порядок роботи і вимогами техніки безпеки;

перевірити зброю, спорядження, екіпіровку особового складу і його готовність до виконання наказу.

3.12.2.2. При розгортанні трубопроводу:

переконатися в тому, що насосна станція доставлена точно на вказаний пункт, і доповісти по радіо на пункт управління роти;

організувати спостереження, охорону, оборону насосної станції, провести бойовий розрахунок, призначити орієнтири, дати вказівку по розчистці секторів вогню, розподілити по них особовий склад, надати сигнали оповіщення і вказати порядок дій за ними;

організувати розчистку, а при необхідності планування місця розміщення насосної установки і району розміщення гарнізону;

при наявності часу організувати відривання укриття або дообладнання підготовленого інженерними машинами котловану для розміщення насосної установки;

встановити насосну установку в укриття або розмістити її з урахуванням маскувальних властивостей місцевості;

організувати вивантаження обладнання обв'язки поряд з насосною установкою і резервного обладнання в окремому місці;

організувати укладку обладнання на патрульно-аварійному і патрульному мотоциклі (автомобілі), перевірити комплектність і справність обладнання;

уточнити на місцевості наказ відділенню на розгортання насосної станції з обв'язкою, обладнання пожежного поста і пункту заправлення, вказати час готовності до перекачування;

з одним – двома монтажниками, маючи замикач розтрубних з'єднань, важіль-підставку, калібр-щуп і технологічну схему ділянки, перевірити всю експлуатаційну ділянку відділення (повноту зборки з'єднань, наявність обладнання згідно зі схемою, якість обладнання переходів); усунути виявлені недоліки;

прийняти у командир відділення, що здійснювало монтаж, трубопровід на експлуатаційній ділянці відділення, заповнивши при цьому карточку прийому-передачі;

у відповідності з наказом командира взводу скласти графік виїзду на трасу патрульно-аварійної команди і патрульного розрахунку, поставити задачу особовому складу;

організувати відривання окопів для кругової оборони гарнізону, щілин і бліндажа;

під час заповнення і гідравлічного випробування експлуатаційної ділянки діяти за вказівками з пункту управління роти і командира взводу.

3.12.2.3. При експлуатації трубопроводу:

організувати охорону і оборону гарнізону та експлуатаційної ділянки у відповідності з наказом командира взводу;

забезпечити постійну готовність до активних дій патрульно-аварійної команди і патрульного розрахунку;

удосконалювати трасу трубопроводу шляхом дообладнання переходів та маскування;

організувати дообладнання гарнізону насосної станції в інженерному відношенні;

забезпечити у відповідності з графіком періодичний огляд лінії трубопроводу силами патрульно-аварійної команди і патрульного розрахунку;

особисто, не менше трьох разів на добу оглядати трубопровід на експлуатаційній ділянці відділення; результати огляду доповідати командирі взводу; про напад противника, про аварії і про випадки доповідати негайно;

контролювати роботу мотористів, своєчасність і правильність доповідей про режим роботи, своєчасність вимагання пального і мастильних матеріалів, заправлення насосної установки;

особисто керувати роботами по усуненню аварій на експлуатаційній ділянці;

забезпечити строге виконання техніки безпеки і протипожежних заходів; у випадку виникнення пожежі негайно доповідати по команді і приймати заходи по її усуненню силами відділення.

3.12.2.4. При згортанні трубопроводу

у відповідності з наказом командира взводу організувати демонтаж обов'язки, навантаження обладнання і майна, вивіз насосної установки, обладнання і майна в назначений пункт і в подальшому діяти згідно отриманих вказівок.

3.13. Старший моторист

Старший моторист підпорядковується командирі трубопровідного відділення і відповідає за постійну готовність та безперебійну роботу перекачувальної станції пального; за правильне зберігання експлуатацію та

своєчасне технічне обслуговування; за укомплектованість інструментом, запасними частинами та технічною документацією; за своєчасний заповнення палим трубопроводу. Залишаючись за командира трубопровідного відділення, старший моторист виконує його обов'язки.

3.13.1. Старший моторист зобов'язаний:

3.13.1.1. При підготовці до розгортання трубопроводу:

перевірити роботу двигуна та насосу, оглянути ходову частину установки; усунути виявлені недоліки;

перевірити заправку установки палим, маслами та охолоджувальною рідиною; при необхідності до заправити установку;

під наглядом командира відділення завантажити в автомобіль обладнання згідно переліку та технологічної схеми, запас пального та змащувальних матеріалів, майно батальйону;

приєднати насосну установку до автомобіля та приєднати до нього тросик аварійного гальмування, ретельно проконтролювати разом з водієм надійність зчеплення;

при транспортуванні установки періодично перевіряти тиск в шинах кріплення агрегатів, ящиків з інструментами стан зчеплення та гальм.

3.13.1.2. При розгортанні трубопроводу:

обладнати укриття для насосної установки (по розпорядженню командира відділення), або розмістити її з урахуванням захисних властивостей місцевості;

виконувати роботи по монтажу обов'язки насосної станції, обладнання пожежного посту та заправного пункту;

доповісти про готовність насосної станції до роботи;

ретельно замаскувати насосну станцію та заправний пункт.

3.13.1.3. При експлуатації трубопроводу:

постійно знаходитись біля насосної установки, підтримувати заданий режим роботи насосної установки, слідкувати за показниками приладів та роботою агрегатів;

не допускати різкої зміни режиму роботи насосної станції; при необхідності збільшення (зменшення) тиску збільшувати (зменшувати) частоту обертання валу двигуна поступово;

один раз на годину доповідати на пункт управління роти про режим роботи насосної станції,

а про зміну режиму – негайно;

точно виконувати всі команди старшого техника роти при запуску, виводі на режим та зупинці насосної станції;

при раптовій зупинці або виході з ладу насосної установки, забезпечити проходження пального, що перекачується, в обхід насосної станції;

своєчасно та точно вести облік роботи насосної установки, облік виявлених недоліків в її роботі та проведеного технічного обслуговування;

своєчасно та з виконанням вимог безпеки проводити дозаправку агрегатів та систем;

слідкувати за наявністю пального та змащувальних матеріалів, своєчасно доповідати командирів відділення про необхідність їх поповнення;

при закінченні перекачки слідкувати за показниками манометрів установлених в обв'язці; при зміні тиску негайно доповідати на пункт управління роти та діяти згідно отриманих розпоряджень;

при різкій зміні на вході або виході з насосної станції негайно доповідати про це на пункт управління роти;

суворо додержуватись правил пожежної безпеки при роботі на насосній станції; протипожежні засоби тримати в постійній готовності.

3.13.1.4. При згортанні трубопроводу:

у відповідності з наказом командира відділення демонтувати обв'язку насосної станції, не допускаючи при цьому розлиття пального;

завантажити обладнання обв'язки та майна батальйону на автомобіль та причепити до нього на буксир насосну установку;

прибрати в район розташування насосної станції; місця проливу перекопати й засипати свіжим ґрунтом.

3.14. Моторист

Моторист пересувної насосної установки підпорядковується командирів трубопровідного відділення і відповідає за постійну готовність та безперебійну роботу насосної установки; за правильне зберігання експлуатацію та своєчасне технічне обслуговування; за укомплектованість інструментом, запасними частинами та технічною документацією; за своєчасний вихід пального та змащувальних матеріалів; за виконання встановлених режимів перекачування.

3.14.1. Моторист зобов'язаний:

3.14.1.1. При підготовці до розгортання трубопроводу:

перевірити роботу двигуна та насоса, оглянути ходову частину установки; усунути виявлені недоліки;

перевірити заправку установки паливом, маслами та охолоджувальною рідиною; при необхідності до заправити установку;

під наглядом командира відділення завантажити в автомобіль обладнання згідно переліку та технологічної схеми, запас пального та змащувальних матеріалів, майно батальйону;

приєднати насосну установку до автомобіля та приєднати до нього тросик аварійного гальмування, ретельно проконтролювати разом з водієм надійність зчеплення;

при транспортуванні установки періодично перевіряти тиск в шинах кріплення агрегатів, ящиків з інструментами стан зчеплення та гальм.

3.14.1.2. При розгортанні трубопроводу:

обладнати укриття для насосної установки (по розпорядженню командира відділення), або розмістити її з урахуванням захисних властивостей місцевості;

виконувати роботи по монтажу обов'язки насосної станції, обладнання пожежного посту та заправного пункту;

доповісти про готовність насосної станції до роботи;

ретельно замаскувати насосну станцію та заправний пункт;

3.14.1.3. При експлуатації трубопроводу:

постійно знаходитись біля насосної установки, підтримувати заданий режим роботи насосної установки, слідкувати за показниками приладів та роботою агрегатів;

не допускати різкої зміни режиму роботи насосної станції; при необхідності збільшення (зменшення) тиску збільшувати (зменшувати) частоту обертання валу двигуна поступово;

один раз на годину доповідати на пункт управління роти про режим роботи насосної станції, а про зміну режиму – негайно;

точно виконувати всі команди старшого техніка роти при запуску, виводі на режим та зупинці насосної станції;

при раптовій зупинці або виході з ладу насосної установки, забезпечити проходження пального, що перекачується, в обхід насосної станції;

своєчасно та точно вести облік роботи насосної установки, облік виявлених недоліків в її роботі та проведеного технічного обслуговування;

своєчасно та з виконанням вимог безпеки проводити дозаправку агрегатів та систем;

слідкувати за наявністю пального та змащувальних матеріалів, своєчасно доповідати командирі відділення про необхідність їх поповнення;

при закінченні перекачки слідкувати за показниками манометрів установлених в обв'язці; при зміні тиску негайно доповідати на пункт управління роти та діяти згідно отриманих розпоряджень;

при різкій зміні на вході або виході з насосної станції негайно доповідати про це на пункт управління роти;

суворо додержуватись правил пожежної безпеки при роботі на насосній станції; протипожежні засоби тримати в постійній готовності.

3.14.1.4. При згортанні трубопроводу:

у відповідності з наказом командира відділення демонтувати обв'язку насосної станції, не допускаючи при цьому розлиття пального;

завантажити обладнання обов'язки та майна батальйону на автомобіль та причепити до нього на буксир насосну установку;

прибрати в район розташування насосної станції; місця проливу перекопати й засипати свіжим ґрунтом.

3.15. Монтажник

Монтажник підпорядковується командиру трубопровідного відділення і відповідає за якісну підготовку трубопровідного обладнання, його завантаження (розвантаження) і розкладку труб; за монтаж трубопроводу, його зачистку та опресування; за охорону і оборону трубопроводу, його демонтаж і технічне обслуговування.

3.15.1. Монтажник зобов'язаний:

3.15.1.1. При підготовці до розгортання трубопроводу:

ретельно перевіряти та готувати трубопровідне обладнання та монтажний інструмент;

при перевірці труб звільняти їх внутрішні порожнини від сторонніх предметів, відбраковувати труби, які мають дефекти;

під час комплектації розтрубів труб ПМТП-150 уважно перевіряти комплектуючі деталі і правильно встановлювати їх в розтруб;

дотримуватись вимог техніки безпеки при навантаженні труб і обладнання;

перевірити зброю, спорядження і екіпірування; бути в готовності до робіт по розгортанню трубопроводу.

3.15.1.2. При розгортанні трубопроводу:

розкласти труби за кюветом дороги, а в лісі – за першим від неї рядом дерев;

при розкладці труб не кидати їх і не вpirати торцями в ґрунт; не допускати попадання в труби ґрунту, снігу і сторонніх предметів;

суворо слідувати при розкладці пікетним знакам і вказівникам поворотів;

при підготовці до зборки з'єднань типу "Розтруб" уважно оглядати манжету і розтруб, особливо ретельно перевіряти повноту та якість його комплектації; збирати з'єднання при суворому співвісному положенні труб; ретельно контролювати повноту зборки;

в лінію трубопроводу монтувати труби тільки справні і які не мають на робочих поверхнях забруднень;

не допускати попадання в труби при монтажі сторонніх предметів;

не допускати попадання в місця з'єднання труб піску, снігу, трави;

не встановлювати в лінію кутники під 90; замість них ставити два кутники під 45, з'єднані через вставку;

не залишати в лінії трубопроводу засувки з закритим прохідним розрізом і з не відключеними маховиками;

не допускати в лінії трубопроводу провисаючих ділянок;

утримувати монтажний інструмент в справному стані;
правильно обладнувати переходи через перешкоди, огорожуючи їх спеціальними знаками;

під час зачистки (пневматичного опресування) не залишати неперевірених ділянок, розділювачів в лінії трубопроводу, незібраних з'єднань;

не розбирати з'єднання трубопроводу, що знаходяться під тиском стисненого повітря; дефекти усувати тільки після зниження тиску в трубопроводі до атмосферного.

3.15.1.3. При експлуатації трубопроводу:

ретельно охороняти трубопровід шляхом патрулювання (на автомобілі або в пішому порядку);

під час патрулювання ретельно оглядати трубопровід і у випадку виявлення протікання прийняти заходи для її усунення та збору пролитого пального;

при виявленні сильного протікання, яке неможливо усунути власними силами, негайно доповісти по команді і діяти згідно з одержаними вказівками;

не закривати засувки в лінії трубопроводу без команди;

вміти діяти при усуненні аварій та несправностей, швидко і правильно встановлювати аварійне обладнання, замінювати пошкоджені труби справними;

удосконалювати переходи трубопроводу через перешкоди;

приймати заходи для запобігання з'їзду трубопроводу на проїзну частину дороги, використовуючи для цього кілки, каміння та інші підручні матеріали;

не дозволяти куріння та розводу багать ближче ніж за 50 метрів від лінії трубопроводу;

знати і суворо виконувати вимоги безпеки праці і правила пожежної безпеки;

затримувати підозрілих осіб на трасі трубопроводу і доставляти їх до начальника експлуатаційної ділянки.

3.15.1.4. При згортанні трубопроводу:

технічно правильно виконувати операції при розбиранні з'єднань та навантаженні труб і обладнання на автомобілі;

особливо ретельно дотримуватись вимог техніки безпеки при навантаженні труб і обладнання на автомобілі;

не допускати порчі та втрати трубопровідного обладнання під час демонтажу трубопроводу;

правильно складати труби та обладнання на автомобілі при вивозі з траси;

ретельно виконувати операції по технічному обслуговуванні трубопровідного обладнання.

3.16. Машиніст – компресорник

Машиніст – компресорник підпорядковується командирі трубопровідного відділення і відповідає за постійну готовність та безперебійну роботу пересувної компресорної станції; за правильне зберігання, експлуатацію та своєчасне технічне обслуговування; за укомплектованість інструментом, запасними частинами та технічною документацією; за наявність пального та змащувальних матеріалів; за своєчасне виконання поставлених задач.

3.16.1. Машиніст – компресорник зобов'язаний:

3.16.1.1. При підготовці до розгортання трубопроводу:

перевірити роботу вузлів та агрегатів пересувної компресорної станції та пневмоінструменту, при необхідності виконати регулювання у відповідності з інструкцією по експлуатації;

перевірити заправку станції паливом, маслами матеріалами та охолоджувальною рідиною; при необхідності до заправити;

отримати та загрузити обладнання та інструмент у відповідності з переліком;

причепити компресорну станцію до автомобіля; крім того, з'єднати автомобіль і станцію страхувальним тросом; ретельно проконтролювати разом з водієм надійність зчеплення;

3.16.1.2. При розгортанні трубопроводу:

не допускати робіт по розбиранню трубопроводу, який знаходиться під тиском стиснутого повітря; стравлювати по команді забезпечувати безперебійну подачу стиснутого повітря для зачистки і пневматичного опресування трубопроводу або для роботи пневмоінструменту;

встановлювати станцію для роботи на трасі на узбіччях доріг або поза ними з таким розрахунком, щоб не заважати руху транспорту; обгородити станцію попереджувальними знаками;

чітко виконувати команди старшого групи зачистки або групи обладнання переходів по подачі або припиненню подачі стиснутого повітря;

повітря з трубопроводу;

не допускати знаходження особового складу і техніки поблизу від місця стравлювання повітря;

при переміщенні компресорної станції на чергову робочу точку надійно зчіплювати її з автомобілем;

слідкувати за наявністю пального і мастильних матеріалів; завчасно доповідати про необхідність заправлення компресорної станції;

вести облік роботи компресорної станції;

після закінчення роботи заправити пересувну компресорну станцію, провести технічне обслуговування і підготувати до маршу.

При згортанні трубопроводу компресорник виконує ті ж обов'язки, що і

при розгортанню. Особливу увагу він повинен звертати на недопущення знаходження компресорної станції перед відкритим кінцем трубопроводу при стравлюванні з нього повітря після пневматичного спорожнення, на недопустимість куріння і розпалу вогню в радіусі 50 м : із трубопроводу в цей час виходить з великою швидкістю пожежонебезпечна суміш парів пального з повітрям.

3.17. Командир монтажно́ї роти

3.17.1. Командир монтажно́ї роти відповідає: за бойову готовність, виховання, військову дисципліну та моральний стан особового складу роти; за підтримання внутрішнього розпорядку у роті; за стан та збереження озброєння, трубомонтажних машин та іншої техніки і майна роти; за успішне виконання ротою завдань щодо своєчасного та якісного монтажу трубопроводу; за охорону і оборону монтажно́ї ділянки трубопроводу роти. Він підпорядкований командиру окремого трубопровідного батальйону (машинного монтажу) та є прямим начальником усього особового складу роти.

3.17.2. Командир монтажно́ї роти зобов'язаний:

знати завдання батальйону та роти, своєчасно приймати рішення для його виконання;

проводити розвідку монтажно́ї ділянки, яку виділено роті, та розподіляти ділянки між взводами;

своєчасно ставити завдання особовому складу роти та контролювати їх виконання;

організовувати своєчасний вихід на трасу трубомонтажних машин, вивезення трубопровідного обладнання, необхідного технічного та іншого майна;

забезпечувати безперервну роботу трубомонтажних машин у ході монтажу трубопроводу;

забезпечувати виконання заходів із захисту особового складу та техніки роти від зброї масового ураження;

забезпечувати виконання вимог безпеки (особливо при завантаженні бункерів машин) при підготовці, у ході монтажу трубопроводу та при обслуговуванні техніки;

підтримувати безперервний зв'язок з командним пунктом батальйону, своєчасно доповідати про хід виконання поставленого завдання;

організовувати розміщення та харчування особового складу роти;

організовувати правильне зберігання та технічне обслуговування трубомонтажних машин та трубопровідного обладнання, закріпленого за підрозділами, забезпечувати їх постійну готовність до роботи;

забезпечувати ведення необхідної технічної документації.

Командир монтажної роти знаходиться на пункті управління роти та періодично, з дозволу командира батальйону, виїжджає на монтажні ділянки взводів, підтримуючи постійний зв'язок з командним пунктом батальйону.

3.18. Командир монтажного взводу

3.18.1. Командир монтажного взводу відповідає: за бойову готовність взводу; за бойову підготовку, виховання, військову дисципліну та моральний стан особового складу взводу; за збереження та стан озброєння, трубомонтажних машин та майна взводу; за підтримання внутрішнього розпорядку у взводі; за своєчасний та якісний монтаж машинами ділянки трубопровідного взводу.

Він підпорядкований командиріу монтажної роти та є прямим начальником усього особового складу взводу.

3.18.2. Командир монтажного взводу зобов'язаний:

знати завдання роти та взводу, своєчасно ставити його особовому складу;

своєчасно та ретельно вивчати і добре знати монтажну ділянку трубопровідного взводу;

забезпечувати своєчасний та якісний монтаж трубопроводу трубомонтажними машинами;

організовувати розміщення та харчування особового складу взводу на трасі трубопроводу;

забезпечувати охорону, оборону взводу, а також виконання заходів із захисту особового складу та техніки від зброї масового ураження;

своєчасно та повністю укомплектовувати трубомонтажні машини необхідним інструментом та обладнанням;

постійно мати зв'язок з пунктом управління роти, своєчасно доповідати про хід виконання завдання;

стежити за виконанням особовим складом взводу вимог безпеки та протипожежних заходів;

своєчасно перевіряти стан та комплектність трубомонтажних машин та забезпечувати їх постійну технічну готовність;

контролювати і вести облік роботи трубомонтажних машин.

Командир взводу у ході монтажу трубопроводу повинен знаходитись в одному з відділень.

3.19. Командир монтажного відділення

Командир монтажного відділення підпорядковується командиріу монтажного взводу і відповідає за роботу трубомонтажної машини, якість монтажу і своєчасне виконання задач по монтажу трубопроводу.

3.19.1. Командир монтажного відділення зобов'язаний:

3.19.1.1. При підготовці до розгортання трубопроводу:

організувати перевірку і технічне обслуговування трубомонтажної машини, змонтувати машиною контрольну ділянку трубопроводу довжиною не менше 0,5м;

вияснити наказ командира взводу на монтаж трубопроводу і віддати наказ окремо;

отримати технологічні схеми монтажних ділянок, перелік обладнання, що загрузається на машину, бланки карточок прийому-передачі змонтованих ділянок трубопроводу, номери автомобілів, які будуть підвозити труби;

під керівництвом командира взводу організувати навантаження на машину обладнання відповідно з переліком і технологічною схемою;

переконатися в своєчасному прибутті радіотелефоніста з радіостанцією, перевірити знання ним робочих частот і позивних, а також наявність елементів живлення;

уточнити порядок забезпечення харчування особового складу і порядок заправлення машини паливом на трасі;

проінструктувати особовий склад по правилах робіт і мірах техніки безпеки;

перевірити зброю, забезпечення, екіпіровку особового складу і його готовність до виконання наказу.

3.19.1.2. При розгортанні трубопроводу:

організувати спостереження, охорону і оборону;

забезпечити виконання поставленої завдання по монтажу трубопроводу у встановлені терміни;

забезпечити строгий контроль повноти і якості комплектації розтрубів труб, доставлених для монтажу;

при необхідності організувати доукомплектування і змащування розтрубів доставлених труб;

робити відмітки в шляховому листі водія автомобіля-трубовозу про час прибуття і вибуття з монтажної ділянки; у випадку підвозу труб з не укомплектованими розтрубами також робити про це відмітку в шляховому листі;

організувати регулювання руху при загрузці трубомонтажної машини трубами і в процесі монтажу;

організувати контроль чистоти внутрішньої порожнини труб при загрузці машини;

забезпечити встановлення в лінію трубопроводу обладнання відповідно до технологічної схеми, прокладання трубопроводу відповідно з пікетними знаками і вказівниками поворотів, дотримання протипожежних розривів;

у випадку не стикування окремих труб машиною виявити причини і вжити необхідні заходи; всі з'єднання, зібрані в ході машинного монтажу вручну, перевіряти особисто за допомогою калібру-щупу і візуально;

не залишати в лінії трубопроводу розривів і не змонтованих ділянок;
 один раз на годину доповідати командирі взводу про хід виконання поставленої завдання ; про напад противника, аваріях і надзвичайних подіях доповідати **негайно**;

контролювати дотриманням особовим складом мір техніки безпеки;
 після закінчення монтажу здати змонтовану ділянку командирі трубопровідного відділення, заповнивши при цьому карточку прийому-передачі;

доповісти командирі монтажного взводу про виконання поставленої завдання, здати йому карточку прийому-передачі, підготувати трубомонтажну машину до маршу і діяти відповідно до отриманого наказу;

після закінчення монтажу організувати поповнення використаного запасу трубопровідного обладнання на трубомонтажній машині, перевірити її технічний стан і заправку, а також впевнитися у збереженні зброї, боєприпасів та майна відділення.

Після закінчення монтажних робіт на трасі трубопроводу командир відділення за наказом командира взводу організовує технічне обслуговування трубомонтажної машини і забезпечує її підтримання у готовності до подальшого використання.

3.20. Кранівник – оператор

Кранівник-оператор трубомонтажної машини підпорядковується командирі монтажного відділення і відповідає за постійну готовність і безперебійну роботу транспортерів, загрузочного пристрою і збірної лінії машини; за правильне зберігання, експлуатацію і своєчасне технічне обслуговування машини; за укомплектованість машини інструментом, запасними частинами і технічною документацією; за дотримання технологічної схеми в процесі монтажу.

Залишаючись за командира монтажного відділення, старший моторист виконує його обов'язки.

3.20.1. Кранівник – оператор зобов'язаний:

перевірити роботу транспортерів, загрузочного пристрою і збірної лінії;
 перевірити регулювання вузлів і механізмів у відповідності з інструкцією по експлуатації;

перевірити наявність у баках гідравлічної рідини; при необхідності до заправити баки;

приймати участь в отриманні та навантаженні в машину трубопровідного обладнання згідно переліку і технологічної схеми;

разом з трактористом проводити пробний монтаж лінії трубопроводу довжиною не менше 0,5км;

підготовлювати машину до маршу на монтажну ділянку;

усвідомити у командира відділення наказ на монтаж трубопроводу, а також довжину монтажних ділянок, час початку і закінчення роботи.

3.20.1.1. При розгортанні трубопроводу:

контролювати роботу механізмів збірної лінії, транспортера і загрузочного пристрою;

керувати діями тракториста, подаючи йому необхідні команди і сигнали;

забезпечувати прокладання трубопроводу поза проїжджою частиною дороги в суворій відповідності з пікетними знаками і показниками поворотів;

своєчасно подавати команду трактористові на зупинку машини і завантаження бункера трубами;

керувати діями водія автомобіля при подачі трубовоза до трубоукладальної машини;

керувати роботою загрузочного пристрою при завантаженні бункера трубами; за сигналом тракториста після вирівнювання торців труб опускати їх в бункери;

контролювати повноту комплектації, наявність змазки в розтрубах і відсутність в трубах по сторонніх предметів;

у випадку нестиківки труб негайно подавати сигнал трактористу на зупинку машини, виявляти причини і швидко їх усувувати;

суворо дотримуватись правил техніки безпеки, не допускати знаходження на машині і поряд з трубопроводом, що виходить із збірної лінії, особового складу відділення і сторонніх осіб;

по закінченню монтажу виконати технічне обслуговування і підготувати машину до маршу.

3.21. Тракторист

Тракторист підпорядковується командирі монтажного відділення і відповідає за постійну готовність і безперебійну роботу трактора-тягача трубопровідної машини; його правильне зберігання, експлуатацію і своєчасне технічне обслуговування; за укомплектованість інструментом, запасними частинами і технічною документацією; за наявність пального і мастильних матеріалів.

3.21.1. Тракторист зобов'язаний:

3.21.1.1. При підготовці до розгортання трубопроводу:

перевірити роботу вузлів і агрегатів трактора-тягача; при проводити регулювання у відповідності з інструкцією по експлуатації;

перевіряти заправку трактора-тягача паливом, мастильними матеріалами і охолоджувальною рідиною; при необхідності до заправити;

за наказом командира відділення створити запас пального і мастильних матеріалів; в'яснити порядок заправлення на трасі трубопроводу;

приймати участь в отриманні та завантаженні в машину трубопровідного обладнання згідно переліку і технологічної схеми;

разом з оператором-кранівником проводити пробний монтаж лінії

трубопроводу довжиною не менше 0,5км;

підготовлювати трактор-тягач до маршу на монтажну ділянку, особливу увагу звернути на роботу приладів освітлення і сигналізації;

усвідомити наказ у командира відділення про порядок висування на монтажну ділянку;

3.21.1.2. При розгортанні трубопроводу:

керувати трактором-тягачем, вибираючи напрямок руху у відповідності з пікетними знаками і показниками поворотів, сигналами командира відділення і оператора-кранівника;

слідкувати за справністю і надійною роботою вузлів і механізмів трактора-тягача;

підтримувати встановлену швидкість руху машини в процесі монтажу, відповідно характеру місцевості; не допускати різких змін швидкості і напрямку руху;

при включеному приводі коліс напівпричепа підтримувати швидкість руху не більше 5км/год.;

вводити машину в поворот плавно, з радіусом не менше 120-150м, щоб не допускати поломок труб;

негайно зупиняти машину за командою оператора-кранівника при нестикуванню труб;

разом з оператором-кранівником виконувати операції завантаження бункера трубами, перевіряти при цьому чистоту внутрішньої порожнини труб;

суворо дотримуватися вказівок дорожніх знаків;

дотримуватись правил техніки безпеки, не допускати знаходження тракторі-тягачі сторонніх осіб;

усувати несправності, здійснюючи при цьому необхідні регулювання і з'єднувати роз'єми рукавів гідросистеми трактора-тягача і напівпричепа тільки при непрацюючому двигуні;

слідкувати за наявністю пального, завчасно доповідати командирі відділення про необхідність дозаправлення трактора;

по закінченню монтажу заправити паливні баки, виконати технічне обслуговування і підготувати трактор-тягач до маршу.

3.22. Оператор-кранівник

Оператор-кранівник трубомонтажної машини підпорядковується командирі монтажного відділення і відповідає за постійну готовність і безперебійну роботу транспортерів, загрузочного пристрою і збірної лінії машини; за правильне зберігання, експлуатацію і своєчасне технічне обслуговування машини; за укомплектованість машини інструментом, запасними частинами і технічною документацією; за дотримання технологічної схеми в процесі монтажу.

3.22.1. Оператор-кранівник зобов'язаний:

перевірити роботу транспортерів, загрузочного пристрою і збірної лінії;
перевірити регулювання вузлів і механізмів у відповідності з інструкцією по експлуатації;

перевірити наявність у баках гідравлічної рідини; при необхідності до заправити баки;

приймати участь в отриманні та навантаженні в машину трубопровідного обладнання згідно переліку і технологічної схеми;

разом з трактористом проводити пробний монтаж лінії трубопроводу довжиною не менше 0,5км;

підготовлювати машину до маршу на монтажну ділянку;

успіхомити у командира відділення наказ на монтаж трубопроводу, а також довжину монтажних ділянок, час початку і закінчення роботи;

3.22.1.1. При розгортанні трубопроводу:

контролювати роботу механізмів збірної лінії, транспортера і загрузочного пристрою;

керувати діями тракториста, подаючи йому необхідні команди і сигнали;

забезпечувати прокладання трубопроводу поза проїжджою частиною дороги в строгій відповідності з пікетними знаками і показниками поворотів;

своєчасно подавати команду трактористові на зупинку машини і завантаження бункера трубами;

керувати діями водія автомобіля при подачі трубовоза до трубоукладацької машини;

керувати роботою загрузочного пристрою при завантаженні бункера трубами; за сигналом тракториста після вирівнювання торців труб опускати їх в бункери;

контролювати повноту комплектації, наявність змазки в рас трубах і відсутність в трубах по сторонніх предметів;

у випадку нестиковки труб негайно подавати сигнал трактористу на зупинку машини, виявляти причини і швидко їх усувати;

суворо дотримуватись правил техніки безпеки, не допускати знаходження на машині і поряд з трубопроводом, що виходить із збірної лінії, особового складу відділення і по сторонніх осіб;

по закінченню монтажу виконати технічне обслуговування і підготувати машину до маршу.

3.23. Монтажник

Монтажник підпорядковується командирі трубопровідного (монтажного) відділення і відповідає за якісну підготовку трубопровідного обладнання, його завантаження (розвантаження) і розкладку труб; за монтаж трубопроводу, його зачистку та опресування; за охорону і оборону трубопроводу, його демонтаж і технічне обслуговування.

3.23.1. Монтажник зобов'язаний:

3.23.1.1. При підготовці до розгортання трубопроводу:

ретельно перевіряти та готувати трубопровідне обладнання та монтажний інструмент;

при перевірці труб звільняти їх внутрішні порожнини від сторонніх предметів, відбракувати труби, які мають дефекти;

під час комплектації розтрубів труб ПМТП-150 уважно перевіряти комплектуючі деталі і правильно встановлювати їх в розтруб;

дотримуватись вимог техніки безпеки при завантаженні труб і обладнання;

перевірити зброю, спорядження і екіпірування; бути в готовності до робіт по розгортанню трубопроводу.

3.23.1.2. При розгортанні трубопроводу:

розкласти труби за кюветом дороги, а в лісі – за першим від неї рядом дерев;

при розкладці труб не кидати їх і не вpirати торцями в ґрунт; не допускати попадання в труби ґрунту, снігу і сторонніх предметів;

суворо слідувати при розкладці пікетним знакам і вказівникам поворотів;

при підготовці до зборки з'єднань типу "Розтруб" уважно оглядати манжету і розтруб, особливо ретельно перевіряти повноту та якість його комплектації; збирати з'єднання при суворому співвісному положенні труб; ретельно контролювати повноту зборки;

в лінію трубопроводу монтувати труби тільки справні і які не мають на робочих поверхнях забруднень;

не допускати попадання в труби при монтажі сторонніх предметів;

не допускати попадання в місця з'єднання труб піску, снігу, трави;

не встановлювати в лінію кутники під 90°; замість них ставити два кутники під 45°, з'єднані через вставку;

не залишати в лінії трубопроводу засувки з закритим прохідним січенням і з не відключеними маховиками;

не допускати в лінії трубопроводу провисаючих ділянок;

утримувати монтажний інструмент в справному стані;

правильно обладнувати переходи через перешкоди, огороджуючи їх спеціальними знаками;

під час зачистки (пневматичного опресування) не залишати неперевірених ділянок, розділювачів в лінії трубопроводу, незібраних з'єднань;

не розбирати з'єднання трубопроводу, що знаходяться під тиском стисненого повітря; дефекти усувати тільки після зниження тиску в трубопроводі до атмосферного.

3.23.1.3. При експлуатації трубопроводу:

ретельно охороняти трубопровід шляхом патрулювання (на автомобілі або в пішому порядку);

під час патрулювання ретельно оглядати трубопровід і у випадку виявлення протікання прийняти заходи для її усунення та збору пролитого пального;

при виявленні сильного протікання, яке неможливо усунути власними силами, негайно доповісти по команді і діяти згідно з одержаними вказівками; не закривати засувки в лінії трубопроводу без команди;

вміти діяти при усуненні аварій та несправностей, швидко і правильно встановлювати аварійне обладнання, замінювати пошкоджені труби справними;

удосконалювати переходи трубопроводу через перешкоди;

приймати заходи для запобігання зсуву трубопроводу на проїзну частину дороги, використовуючи для цього кілки, каміння та інші підручні матеріали;

не дозволяти куріння та розводу багать ближче ніж за 50 метрів від лінії трубопроводу;

знати і суворо виконувати вимоги безпеки праці і правила пожежної безпеки;

затримувати підозрілих осіб на трасі трубопроводу і доставляти їх до начальника експлуатаційної ділянки.

3.23.1.4. При згортанні трубопроводу:

технічно правильно виконувати операції при розбиранні з'єднань та навантажених труб і обладнання на автомобілі;

особливо ретельно дотримуватись вимог техніки безпеки при навантаженні труб і обладнання на автомобілі;

не допускати порчі та втрати трубопровідного обладнання під час демонтажу трубопроводу;

правильно укладати труби та обладнання на автомобілі при вивозі з траси;

ретельно виконувати операції по технічному обслуговуванні трубопровідного обладнання.

3.24. Старший водій

Старший водій автомобіля підпорядковується командиру автомобільного відділення та відповідає за постійну готовність та безперебійну роботу закріплених за ним автомобілів, правильне зберігання, експлуатацію та своєчасне технічне обслуговування; за укомплектованість інструментом; за наявність пально-мастильних матеріалів та спеціальних рідин.

3.24.1. Старший водій автомобіля зобов'язаний:

знати та у повному обсязі виконувати вимоги Правил дорожнього руху України, повсякденні вказівки командира відділення, додержання техніки безпеки, а також вимог додержання безпеки всіма особами, які знаходяться в автомобілі;

підвищувати кваліфікацію, навчати та інструктувати водіїв з правил дорожнього руху, застосування та експлуатації автомобілів;

знати будову та призначення закріпленого за ним автомобіля, вміти його експлуатувати у різних умовах, своєчасно та у повному обсязі проводити його обслуговування та ремонт;

знати інструкцію по експлуатації автомобіля, складену заводом-виробником, асортимент та призначення ПММ та спеціальних рідин, які застосовуються на автомобілі;

правильно та своєчасно вести облік роботи автомобіля, своєчасно доповідати дані, які обліковуються в паспорті;

утримувати автомобіль справним, чистим і у постійній готовності до використання;

під час роботи слідкувати за справністю та надійною роботою вузлів та механізмів автомобіля;

обережно ставитися до автомобіля та вантажу, який перевозиться, домагатися продовження терміну служби автомобіля, економії ПММ та моторесурсів, не допускати забруднення навколишнього середовища нафтопродуктами;

постійно підвищувати свої знання по устрою, експлуатації та технічному обладнанню автомобіля;

виконувати тільки ту роботу, яка доручена або дозволена командуванням частини;

бути уважним, охайним та ввічливим під час виконання робіт;

знати та виконувати Інструкцію по охороні праці для водіїв автомобіля;

негайно доповідати командирі відділення про порушення вимог техніки безпеки та заходів пожежної безпеки, та у випадках травматизму;

знати та вміти користуватися засобами пожежогасіння;

вміти надавати першу медичну допомогу постраждалим;

залишаючись за командира відділення виконувати його обов'язки.

3.25. Водій

Водій автомобіля підпорядковується командирі автомобільного відділення та відповідає за постійну готовність і безперебійну роботу закріплених за ним автомобілів, правильне зберігання, експлуатацію та своєчасне технічне обслуговування; за укомплектованість інструментом; за наявність пально-мастильних матеріалів та спеціальних рідин.

3.25.1. Водій автомобіля зобов'язаний:

знати та у повному обсязі виконувати вимоги Правил дорожнього руху

України, повсякденні вказівки командира відділення, додержання техніки безпеки, а також вимог додержання безпеки всіма особами, які знаходяться в автомобілі;

знати будову та призначення закріпленого за ним автомобіля, вміти його експлуатувати у різних умовах, своєчасно та у повному обсязі проводити його обслуговування та ремонт;

знати інструкцію по експлуатації автомобіля, складену заводом-виробником, асортимент, призначення ПММ та спеціальних рідин, які застосовуються на автомобілі;

правильно та своєчасно вести облік роботи автомобіля, своєчасно доповідати дані, які обліковуються в паспорті;

утримувати автомобіль справним, чистим і у постійній готовності до використання;

під час роботи слідкувати за справністю та надійною роботою вузлів та механізмів автомобіля;

обережно ставитися до автомобіля та вантажу, який перевозиться, домагатися продовження терміну служби автомобіля, економії ПММ та моторесурсів, не допускати забруднення навколишнього середовища нафтопродуктами;

постійно підвищувати свої знання по устрою, експлуатації та технічному обладнанню автомобіля;

виконувати тільки ту роботу, котра доручена або дозволена командуванням частини;

бути уважним, охайним та ввічливим під час виконання робіт;

знати та виконувати Інструкцію по охороні праці для водіїв автомобіля; негайно доповідати командирі відділення про порушення вимог техніки безпеки та заходів пожежної безпеки, та у випадках травматизму;

знати та вміти користуватися засобами пожежогасіння;

вміти надавати першу медичну допомогу постраждалим.

3.26. Водій-моторист

Водій-моторист підпорядковується начальнику складу пального та відповідає за постійну готовність та безперебійну роботу закріплених за ним автомобілів, правильне зберігання, експлуатацію та своєчасне технічне обслуговування; за укомплектованість інструментом; за наявність пально-мастильних матеріалів та спеціальних рідин.

3.26.1. Водій-моторист зобов'язаний:

знати та у повному обсязі виконувати вимоги Правил дорожнього руху України, повсякденні вказівки командира відділення, додержання техніки безпеки, а також вимог додержання безпеки всіма особами, які знаходяться в автомобілі;

знати будову та призначення закріпленого за ним автомобіля, вміти його експлуатувати у різних умовах, своєчасно та у повному обсязі проводити його

обслуговування та ремонт;

знати інструкцію по експлуатації автомобіля, складену заводом-виробником, асортимент та призначення ПММ та спеціальних рідин, які застосовуються на автомобілі;

правильно та своєчасно вести облік роботи автомобіля, своєчасно доповідати дані, які обліковуються в паспорті;

утримувати автомобіль справним, чистим і у постійній готовності до використання;

під час роботи слідкувати за справністю та надійною роботою вузлів та механізмів автомобіля;

обережно ставитися до автомобіля та вантажу, який перевозиться, домагатися продовження терміну служби автомобіля, економії ПММ та моторесурсів, не допускати забруднення навколишнього середовища нафтопродуктами;

постійно підвищувати свої знання по устрою, експлуатації та технічному обладнанню автомобіля;

виконувати тільки ту роботу, котра доручена або дозволена командуванням частини;

бути уважним, охайним та ввічливим під час виконання робіт;

знати та виконувати Інструкцію по охороні праці для водіїв автомобіля;

негайно доповідати командирі відділення про порушення вимог техніки безпеки та заходів пожежної безпеки, та у випадках травматизму;

знати та вміти користуватися засобами пожежогасіння;

вміти надавати першу медичну допомогу постраждалим.

4. ОПЕРАЦІЙНІ МОЖЛИВОСТІ

4.1. Управління трубопровідними батальйонами

4.1.1. Управління трубопровідними батальйонами в системі логістичного забезпечення – це процес цілеспрямованого впливу командира, управління батальйону на підрозділи, що здійснюється для підтримання батальйону у готовності до виконання завдань за призначенням, запасів у визначених ступенях готовності, підготовки підрозділів та успішного виконання ними завдань логістичного забезпечення військ (сил) як у мирний час, так і в особливий період.

Мета управління трубопровідними батальйонами полягає у забезпеченні визначеного рівня готовності підрозділів до реалізації функціональних завдань, їх всебічної підготовки до застосування та ефективної реалізації спроможностей з виконання завдань логістичного забезпечення військ (сил) у ході підготовки та застосування Збройних Сил України, утримання запасів, що зберігаються, у готовності до видачі військам (силам).

4.1.2. Для забезпечення управління логістичним забезпеченням,

взаємодії органів управління логістичним забезпеченням між собою, сил логістики з військами, в інтересах яких вони виконують завдання, взаємного обміну інформацією між ПУ під час підготовки та в ході операції (бойових дій) створюється і розгортається система зв'язку та система автоматизації управління логістичним забезпеченням.

Зв'язок є основним засобом та матеріальною основою забезпечення управління логістичним забезпеченням військ (сил) та силами і засобами логістики.

Система зв'язку – це сукупність взаємопов'язаних та узгоджених за завданнями мереж, вузлів, ліній зв'язку та інших елементів різного призначення, які створюються (розгортаються) з метою забезпечення обміну інформацією у системі управління логістичним забезпеченням.

Система зв'язку повинна відповідати таким вимогам: постійна готовність до забезпечення управління, стійкість, мобільність, достатня пропускну спроможність та розвідзахищеність.

Організація зв'язку включає визначення порядку: створення та розгортання системи зв'язку; організації управління зв'язком та взаємодії між органами управління зв'язком, частинами та підрозділами зв'язку, забезпечення системи зв'язку.

Зв'язок організовується відповідно до рішення відповідного командира (начальника), розпоряджень (вказівок) начальника штабу з організації управління, розпорядження зі зв'язку вищого органу військового управління з урахуванням наявності, стану сил і засобів зв'язку, фізико-географічних особливостей району операції (бойових дій), наявності часу на розгортання зв'язку, можливого характеру впливу противника та інших факторів.

Відповідальність за організацію зв'язку з підпорядкованими та переданими в оперативне підпорядкування військовими частинами (установами, підрозділами) логістичного забезпечення покладається на орган військового управління, якому вони підпорядковані, передані в оперативне підпорядкування.

4.1.3. Система автоматизації управління логістичним забезпеченням – сукупність об'єднаних єдиним інформаційним простором комплексів (засобів) автоматизації управління логістичним забезпеченням та ресурсами, які забезпечують підтримку прийняття рішень, доведення інформації до виконавців та отримувачів (замовників) МТЗ (послуг), здійснення контролю за виконанням управлінських рішень, потоками та наявністю ресурсів (матеріальних засобів).

Система автоматизації управління логістичним забезпеченням повинна забезпечувати: збір, обробку, аналіз та оцінку даних про наявність, стан та рух запасів МТЗ, положення та стан сил і засобів логістичного забезпечення; прийняття та передачу команд, сигналів управління від вищого органу військового управління; обмін інформацією; управління військовими частинами (установами, підрозділами, органами) логістичного забезпечення в ході повсякденної діяльності, під час переведення з мирного на воєнний час та

у воєнний час під час вирішення завдань за призначенням; автоматизацію процесів планування, управління силами логістичного забезпечення та ресурсами; захист інформації та кібербезпеку.

4.1.4. До завдань управління трубопровідним батальйоном належать: підтримання готовності управління батальйону до керівництва підрозділами;

підтримання визначеного рівня готовності підрозділів до реалізації функціональних завдань (спроможності забезпечувати бойові дії);

безперервний збір, вивчення, узагальнення, аналіз, оцінювання і відображення даних обстановки та прогнозування її розвитку;

вироблення замислу та формулювання рішення на застосування частини в операції (бойових діях) щодо розгортання, експлуатації та згортання трубопроводу;

доведення завдань до підпорядкованих підрозділів;

розроблення плану застосування частини в операції (бойових діях);

організація і підтримання взаємодії з ЦЗП, між трубопровідними, монтажними, автомобільними військовими частинами та підрозділами;

організація всебічного забезпечення підрозділів та живучості (вибухопожежобезпеки) частини, об'єктів зберігання запасів;

підготовка управління батальйону, підрозділів, запасів, місць їх утримання та завантаження;

підготовка районів застосування (розгортання) до організації виробничої (складської) діяльності у ході операції (бойових дій);

керівництво підпорядкованими підрозділами у ході операції (бойових дій);

організація і здійснення контролю та надання допомоги підпорядкованим підрозділам.

Командир трубопровідного батальйону особисто відповідає за прийняте рішення, застосування (виконання функціональних завдань) підпорядкованих підрозділів, результати виконання поставлених їм завдань, порядок утримання запасів, що зберігаються, та стан ОВТ, обладнання і устаткування батальйону.

4.1.5. Організація управління трубопровідними батальйонами полягає у визначенні (уточненні): завдань та порядку роботи управління батальйону під час підготовки і в ході застосування (виконання функціональних завдань) батальйону в операції (бойових діях); складу, місця, порядку розгортання трубопроводу та роботи КП батальйону та ПУ рот, порядку їх переміщення; порядку передачі управління з одного КП (ПУ) на інший; організації зв'язку та автоматизації управління; заходів, спрямованих на забезпечення стійкості, безперервності та оперативності управління.

Готовність системи управління визначається: розгортанням КП (ПУ) і зайняттям їх службовими особами (оперативним складом); наявністю зв'язку, необхідного для обміну інформацією з пунктом управління старшого начальника, підпорядкованими підрозділами (органами) та організації

взаємодії; готовністю до роботи засобів автоматизації управління; наявністю відповідних (визначених) документів з управління батальйоном.

4.1.6. Планування застосування трубопровідного батальйону в операції (бойових діях) є складовою частиною оперативного планування і включає комплекс заходів щодо: визначення послідовності, термінів та способів виконання визначених завдань логістичного забезпечення щодо розгортання трубопроводу та перекачування по ньому пального; розподілу сил і засобів за завданнями логістичного забезпечення, угрупованнями військ (сил) та напрямками дій; визначення порядку управління підрозділами (органами), взаємодії та всебічного забезпечення застосування батальйону, організація його захисту, охорони і оборони; розроблення відповідних планувальних документів з застосування батальйону.

Планування застосування трубопровідного батальйону включає три послідовних та взаємопов'язаних етапи:

організація планування;

вироблення та затвердження замислу застосування трубопровідного батальйону;

розроблення плану застосування трубопровідного батальйону.

4.1.7. Застосування окремого трубопровідного батальйону здійснюється згідно з рішенням командувача Сил логістики Збройних Сил України.

Пропозиції щодо застосування трубопровідних батальйонів розробляються Центральним управлінням забезпечення пально-мастильними матеріалами Тилу Командування Сил логістики Збройних Сил України.

При підготовці пропозицій враховується інформація щодо оперативної обстановки з логістичного забезпечення, можливостей залучення залізничного транспорту, наявності та пропускної спроможності автомобільних шляхів, а також про наявність та укомплектованість трубопровідних батальйонів.

Використання трубопровідних батальйонів планується одночасно з плануванням забезпечення військ (сил) паливом.

4.1.8. На підставі рішення командувача Сил логістики Збройних Сил України, у ЦУЗПММ розробляються плани використання трубопровідних батальйонів.

У розрахунку використання трубопровідних батальйонів визначаються: трубопровідні батальйони та центри забезпечення паливом, що залучаються для забезпечення роботи трубопроводу;

траси розгортання польових магістральних трубопроводів, тип трубопроводу, кількість ліній та їх протяжність, початок та закінчення розгортання;

готовність трубопроводу до видачі пального у проміжних та кінцевих пунктах по днях операції;

порядок та строки видачі пального з трубопроводу із зазначенням сорту, кількості пунктів видачі та одержувачів;

монтажні військові частини і підрозділи, виділені трубопровідним батальйонам, а також додаткові сили і засоби для розгортання, експлуатації та згортання трубопроводу;

порядок нарощування трубопровідних ліній у ході операції.

4.1.9. Після затвердження плану забезпечення паливом, начальник ЦУЗПММ віддає розпорядження на розгортання та експлуатацію польових магістральних трубопроводів, в якому вказується:

завдання трубопровідного батальйону;

початковий, проміжний та кінцевий пункти трубопроводу; пункти, строки та кількість пального, що видається в ході та після закінчення розгортання трубопроводу;

порядок бойового забезпечення;

придані монтажні військові частини та підрозділи, інші сили та засоби посилення, а також час і місце зустрічі з ними;

пункти, що підлягають обов'язковому обходу трубопроводом (вузли залізничних та шосейних шляхів та інші об'єкти найбільш імовірного застосування проти них зброї масового ураження);

місця розгортання складів пального на трасі трубопроводу і строки їх готовності до приймання пального;

організація зв'язку з пунктами управління, періодичність подання і зміст донесень;

місце і час розгортання КП окремого батальйону та напрямок їх переміщення в ході розгортання трубопроводу.

4.1.10. Робота командира та управління трубопровідного батальйону щодо безпосередньої підготовки до застосування батальйону за призначенням, розпочинається після отримання розпорядження (попереднього розпорядження) від органу управління, якому він підпорядкований і передбачає:

планування застосування батальйону;

підготовку підрозділів трубопровідного батальйону;

підготовку району застосування батальйону (інфраструктури (об'єктів) та запасів МТЗ);

практичну роботу командира та службових осіб управління батальйону у підпорядкованих підрозділах.

При цьому у ході підготовки до застосування командиром та управлінням трубопровідного батальйону можуть використовуватись методи послідовної та паралельної роботи. Крім того, залежно від конкретних умов підготовки до застосування трубопровідного батальйону, може використовуватись поєднання методів послідовної та паралельної роботи.

Метод роботи визначає командир трубопровідного батальйону з урахуванням характеру отриманого завдання, термінів готовності до його

виконання, умов обстановки, рівня злагодженості управління, стану запасів МТЗ, наявності засобів автоматизації та інформаційних систем.

Метод послідовної роботи, прийнятний у разі тривалих строків підготовки до застосування трубопровідного батальйону в операції (бойових діях), застосовується під час завчасного планування. Суть методу полягає в тому, що планування застосування трубопровідного батальйону розпочинається з отриманням розпорядження органу управління, якому вона підпорядкована, після завершення в ньому прийняття рішення на застосування сил логістики.

Метод паралельної роботи більш доцільний у разі обмежених термінів підготовки до застосування трубопровідного батальйону в операції та в ході її проведення. Цей метод полягає в тому, що організація планування застосування батальйону розпочинається на підставі попереднього розпорядження органу управління, якому підпорядкована військова частина логістичного забезпечення (далі – вищий орган військового управління), після вироблення в ньому замислу застосування сил логістики. За певних умов, після завершення у вищому органі військового управління аналізу отриманого завдання, підпорядковані трубопровідні батальйони можуть орієнтуватися про характер майбутніх дій для здійснення ними попередніх заходів планування та проведення першочергових заходів щодо підготовки до застосування в операції (бойових діях). Для цього до трубопровідних батальйонів надсилається попереднє розпорядження.

Залежно від умов підготовки до застосування в операції (бойових діях) у трубопровідних батальйонах можуть поєднуватися методи послідовної і паралельної роботи. При цьому управління батальйону може застосовувати метод послідовної роботи, а підрозділи батальйону – метод паралельної роботи. Для цього після визначення (затвердження) замислу застосування трубопровідного батальйону, підпорядкованим підрозділам віддаються попередні розпорядження. За певних умов обстановки, для включення командирів підрозділів у процес планування застосування батальйону, здійснення ними попередніх заходів планування та проведення першочергових заходів щодо підготовки до виконання завдань логістичного забезпечення в операції після завершення аналізу отриманого завдання, командири (начальники) підпорядкованих підрозділів можуть орієнтуватися попередніми розпорядженнями про характер майбутніх дій.

При будь-якому методі роботи командир (начальник) повинен прагнути в найкоротші терміни прийняти обґрунтоване рішення та спланувати застосування батальйону з метою надання максимального часу підрозділам для підготовки до виконання завдань.

4.1.11. Організація планування застосування трубопровідного батальйону включає фази: аналіз завдання; оцінювання обстановки та формування вихідних даних для планування.

Під час аналізу завдання виконуються три основні процедури: отримання завдання; усвідомлення завдання; організація роботи управління

трубопровідного батальйону.

Про отримання завдання командир трубопровідного батальйону негайно доповідає старшому начальнику та підписує донесення про його отримання, яке передається шифртелеграмою.

Після ознайомлення з директивним документом, командир трубопровідного батальйону визначає час, порядок вивчення (усвідомлення) завдання та перелік службових осіб управління батальйону, які залучаються до роботи. Залежно від наявного часу на підготовку до застосування батальйону в операції (бойових діях), визначеного терміну подання замислу на затвердження він визначає метод роботи щодо проведення планування, ставить завдання начальнику штабу на проведення розрахунку часу на підготовку батальйону до застосування (функціонування в умовах особливого періоду), розроблення графіка роботи командира та управління трубопровідного батальйону. Особисто або через начальника штабу віддає вказівки щодо підготовки: інформаційно-довідкових матеріалів, карт, схем, зведень про положення, стан підпорядкованих підрозділів, запаси МТЗ, що утримуються (зберігаються), райони застосування батальйону (виконання завдань).

Начальник штабу батальйону деталізує і доповнює вказівки командира (якщо він не віддає їх особисто) та в подальшому координує діяльність заступників (помічників) командира батальйону, старшого інженера, начальників служб (відділень), спрямовує роботу структурних підрозділів управління на підготовку до планування, у визначений час доповідає командир батальйону про готовність управління батальйону до роботи та подає на затвердження розрахунок часу на підготовку трубопровідного батальйону до застосування, графіки роботи командира та управління батальйону.

Вихідними даними для здійснення розрахунку часу на підготовку трубопровідного батальйону до застосування є час отримання завдання, час доповіді замислу та час готовності до виконання завдань.

Графік роботи командира та управління батальйону розробляється відповідно до проведеного розрахунку часу та підписується начальником штабу і після затвердження командир батальйону доводиться до службових осіб управління батальйону в частині, що їх стосується.

На підставі графіку роботи командира і управління батальйону за потреби можуть розроблятися графіки роботи структурних підрозділів управління батальйону.

Під час усвідомлення завдання командир батальйону повинен зрозуміти вид операції (бойових дій, форму застосування Збройних Сил України), завдання, які виконуються військами (силами), в інтересах яких застосовується батальйон, місце батальйону в оперативній побудові та системі смуг логістичного забезпечення, роль батальйону у системі логістичного забезпечення військ (сил), її завдання в ході підготовки та під час ведення операції (бойових дій), завдання сусідів та взаємодіючих частин (установ), порядок організації взаємодії з ними та військами (силами), в інтересах яких

батальйон виконує завдання, а також термін готовності до виконання завдань логістичного забезпечення.

За результатами усвідомлення отриманого завдання командир батальйону робить висновки щодо організації підготовки батальйону до застосування та в інтересах визначення замислу і розроблення плану застосування батальйону. На підставі висновків віддає вказівки начальнику штабу щодо орієнтування відповідних службових осіб та, за потреби, командирів підпорядкованих підрозділів про характер майбутніх дій, першочергові заходи щодо підготовки до застосування та подальшого порядку роботи з планування застосування батальйону.

4.1.12. Процес оцінювання обстановки та формування вихідних даних для планування полягає у спільній роботі командира батальйону та інших посадових осіб управління з вивчення факторів, які можуть вплинути на своєчасність, повноту, якість виконання визначених завдань та вироблення висновків, які складатимуть основу замислу застосування трубопровідного батальйону та складається з процедур: оцінювання обстановки, узагальнення висновків з аналізу отриманого завдання та оцінювання обстановки, проведення наради (брифінгу).

Оцінювання обстановки здійснюється послідовно за складовими: оцінювання противника, своїх військ, району майбутніх дій та інших умов і факторів, що можуть впливати на виконання поставленого завдання. По кожній складовій робляться висновки в інтересах вироблення замислу.

Оцінювання противника передбачає вивчення його положення, складу, бойових можливостей і можливого характеру дій (склад, стан і положення НЗФ). На підставі проведеної роботи командир батальйону робить висновки, в яких визначає: можливий вплив противника на батальйон, підрозділи (органи, сили і засоби), які виконують завдання у відриві від частини та у цілому на виконання визначених завдань логістичного забезпечення військ (сил), райони розгортання (зосередження) батальйону (органів, сил і засобів), організацію захисту, охорони і оборони батальйону (органів, сил і засобів), можливі напрямки маневру запасами МТЗ, силами і засобами.

Оцінювання своїх військ передбачає аналіз положення, складу, стану та можливостей підрозділів батальйону, обсяги та стан запасів МТЗ, що утримуються (зберігаються), положення, завдання і характер дій військ (сил), в інтересах яких планується виконання завдань логістичного забезпечення, сусідів та взаємодіючих військових частин, на підставі чого у висновках визначаються: розподіл сил і засобів батальйону у напрямку розгортання трубопроводу, підвезення труб та трубопровідного обладнання, порядок висування у визначені райони застосування (розгортання, виконання завдань), порядок виконання визначених завдань.

Під час оцінювання району майбутніх дій вивчаються та аналізуються: характер місцевості у напрямку розгортання трубопроводу або пересування (віддалення та просторові розміри зони (району) проведення операції, наявність та стан транспортних комунікацій, природних та штучних

перешкод, характер ґрунту, рельєф місцевості, умови захисту від зброї масового ураження, можливі зміни місцевості після ядерних ударів (противника), можливості місцевих підприємств, використання місцевих ресурсів для виконання інженерних робіт, наявність та стан джерел води, суспільно-політична та санітарно-епідеміологічна обстановка, техногенно-небезпечні об'єкти в районах застосування батальйону.

4.1.13. Начальник штабу батальйону порівнює й узагальнює попередні розрахунки та висновки, зроблені під час аналізу завдання та оцінювання обстановки за елементами замислу: можливий вплив обстановки на виконання завдань батальйоном; завдання, на яких зосередити основні зусилля; порядок виконання визначених завдань; розподіл сил і засобів батальйону по завданням.

Перший етап планування застосування трубопровідного батальйону завершується проведенням командиром наради із заступниками (помічниками), старшим інженером, начальниками служб, посадовими особами управління батальйону, у ході якої командир розглядає та затверджує узагальнені висновки в інтересах вироблення варіантів способу виконання визначених завдань та визначає завдання щодо кількості їх варіантів, які необхідно розробити та розглянути. В умовах обмеженого часу на планування командир визначає доцільний варіант порядку виконання завдань і ставить завдання на його детальну розробку.

4.1.14. Другий етап планування – вироблення та затвердження замислу застосування трубопровідного батальйону включає процеси вироблення замислу застосування батальйону та формулювання рішення.

Процес вироблення замислу застосування батальйону включає п'ять основних процедур: розроблення варіантів способу виконання завдань логістичного забезпечення; порівняння та оцінювання варіантів способу виконання завдань логістичного забезпечення; нарада з визначення замислу застосування трубопровідного батальйону; оформлення замислу застосування трубопровідного батальйону; інформування службових осіб.

У ході розроблення варіантів способів виконання визначених завдань логістичного забезпечення розглядаються та розраховуються:

порядок висування та розгортання визначених органів (сил і засобів) батальйону, у тому числі переведення його на функціонування в умовах особливого періоду (доукомплектування);

організація, послідовність та порядок виконання визначених завдань логістичного забезпечення (заходи та терміни їх проведення, підготовки до видачі (подачі) запасів МЗ військам (силам); порядок подачі (підвезення) запасів МЗ військам (силам) у ході підготовки до операції; організація утримання запасів МЗ в районах виконання завдань; порядок поповнення запасів МЗ військ (сил) під час ведення операції; організація та порядок здійснення маневру силами і запасами);

розподіл сил і засобів батальйону по визначених завданнях, порядок

передачі в оперативне підпорядкування угрупованням військ (сил) визначених органів (сил і засобів);

організація захисту, охорони і оборони батальйону та органів (сил і засобів) що виділяються (виконують завдання) в інтересах військ (сил).

4.1.15. Оцінювання варіантів способів виконання визначених завдань логістичного забезпечення здійснюється відповідно до критеріїв відповідності та реалістичності: адекватність (відповідність характеру майбутніх дій, реальним і прогнозованим умовам обстановки та можливостям батальйону); здійсненість (відповідністю наявному (виділеному) обсягу ресурсів та стану сил і засобів батальйону з урахуванням прогнозованих втрат (витрат), можливістю мати резерв сил та засобів); прийнятність (відповідність сил та засобів спланованих для виконання завдань логістичного забезпечення їх можливостям); завершеність (повним розкриттям порядку виконання всіх визначених завдань); відмінність (наявність характерних особливостей та його переваг і недоліків порівняно з іншими варіантами).

Результати оцінювання оформлюються у вигляді порівняльних таблиць порядку виконання визначених завдань логістичного забезпечення та зазначаються відповідні оцінки за критеріями.

За результатами оцінювання із переліку розроблених варіантів відхиляються ті, які не відповідають критеріям оцінювання та вибираються найбільш доцільні варіанти способу виконання завдань логістичного забезпечення. Обрані варіанти доповідаються начальнику штабу батальйону з обґрунтованими розрахунками. Розглядаючи доцільні варіанти способів виконання завдань начальнику штабу, за необхідності, може заслуховувати доповіді посадових осіб управління щодо переваг і недоліків кожного з варіантів відповідно до критеріїв оцінювання, а також пропозиції щодо їх удосконалення.

Обрані варіанти способу виконання завдань логістичного забезпечення доопрацьовуються та готуються для розгляду командиром батальйону. Командир батальйону особисто розглядає розроблені варіанти способу виконання завдань логістичного забезпечення та обирає варіант, який найбільш повно відповідає можливостям підрозділів, їх рівню готовності до реалізації функціональних завдань, часовим і просторовим показникам та дозволяє виконати визначені завдання з найменшими витратами (втратами) та в оптимальні терміни.

За результатами розгляду командир батальйону визначає завдання щодо уточнення обраного варіанту способу виконання завдань логістичного забезпечення з урахуванням показників: цілеспрямованість (найбільш ефективним використанням можливостей підрозділів батальйону (сил і засобів) відповідно до умов обстановки); гнучкість (здатністю до зміни способів виконання завдань логістичного забезпечення, суб'єктів що забезпечуються (отримують послуги)); економія ресурсів (можливістю виконання поставлених завдань з найменшими витратами та втратами); доступність (простотою реалізації способів виконання завдань логістичного

забезпечення за даних (прогнозованих) умов обстановки); своєчасність (можливість здійснити маневр запасами, силами та засобами на визначені напрямки (об'єкти, з кризових районів) у стислі терміни).

За потреби та за наявності часу для визначення переваг і недоліків, остаточної оцінки кожного варіанту способу може бути проведено розіграш варіантів способу виконання завдань логістичного забезпечення послідовно за всіма або за окремими їх елементами.

4.1.16. Нарада з визначення замислу застосування трубопровідного батальйону проводиться з метою визначення доцільного варіанту способу виконання завдань логістичного забезпечення.

Під час проведення наради начальник штабу доповідає командир батальйону результати розіграшу і порівняння варіантів способу виконання завдань логістичного забезпечення разом з рекомендаціями та розрахунками.

Командир батальйону розглядає результати розіграшу (порівняння) та у разі потреби заслуховує заступників (помічників), старшого інженера, начальників служб, пропозиції щодо способів дій підпорядкованих підрозділів, визначає найбільш доцільний варіант та формулює замисел застосування трубопровідного батальйону в цілому.

У подальшому командир батальйону віддає вказівки начальнику штабу батальйону щодо оформлення замислу застосування трубопровідного батальйону як документа, підготовки його до подання на розгляд і затвердження старшому начальнику.

4.1.17. Оформлення замислу застосування трубопровідного батальйону здійснюється під керівництвом начальника штабу із залученням визначених службових осіб згідно з Порядком оформлення оперативних (бойових) документів.

Замисел застосування трубопровідного батальйону складається з текстуальної, графічної частини та додатків.

У текстуальній частині замислу зазначаються: загальні висновки із оцінювання обстановки щодо її можливого впливу на виконання завдань батальйоном; завдання, на виконанні яких зосередити основні зусилля, угруповання військ (елементи оперативної побудови, військові частини), в інтересах яких застосовується батальйон (завдання виконуються у першу чергу); порядок виконання завдань (зазначається порядок дії батальйону щодо виконання визначених завдань, маршрути висування та райони розгортання (передачі в оперативне підпорядкування) підрозділів (органів), порядок дії під час здійснення маневру запасами МТЗ, силами і засобами); розподіл сил і засобів по визначених завданнях (угрупованнях військ (сил), військових частинах); організація захисту, охорони і оборони батальйону (підрозділів).

Текстуальну частину замислу підписує командир батальйону та начальник штабу.

Графічна частина замислу застосування трубопровідного батальйону відпрацьовується на карті (схемі), на ній відображаються: державний кордон

(лінія зіткнення військ); угруповання та імовірний характер дій противника, імовірні райони дій НЗФ; дані про свої війська (операційні зони (розмежувальні лінії) угруповань військ (сил), положення їх органів логістичного забезпечення, смуги логістичного забезпечення (межі смуг); дислокація частин (підрозділів) Збройних Сил України, ІВФ та ПрО що взаємодіють; маршрути висування, райони й час розгортання (зосередження) батальйону (підрозділів, що виділяються від батальйону); підприємства, бази, склади різних форм власності, які (запаси яких) можуть бути використані в інтересах виконання завдань, визначених батальйону; маршрути висування, райони та строки передачі сил і засобів (органів) батальйону, які сплановані для прийняття в оперативне підпорядкування угрупованнями військ (сил); райони та строки прийняття сил і засобів, які надходять для підсилення; запасні райони розгортання, маршрути (шляхи) маневру запасами МТЗ, силами і засобами для виводу їх з під ударів противника, порядок і строки переміщення сил і засобів батальйону в ході операції; райони розташування (зосередження) резервів сил і засобів батальйону; пункти, станції, аеродроми, порти завантаження та подачі (доставки), місця зустрічі транспортів МТЗ, маршрути (шляхи) підвезення МТЗ; шляхи евакуації ОБТ, райони (місця) прийому (передачі) пошкоджених ОБТ угруповань військ (сил), станції завантаження та розвантаження пошкодженого (несправного) ОБТ, сили та засоби частини, що в них зосереджуються; райони зосередження (пункти дислокації) військових частин (підрозділів), від яких виділяються сили та засоби для посилення охорони і оборони батальйону, прикриття від ударів з повітря; місця розташування КП батальйону та ПУ старшого начальника; райони компактного проживання національних меншин, потенційно небезпечні об'єкти (АЕС, хімічні підприємства, греблі та ін.) та імовірні райони забруднення, зараження, отруєння, затоплення, пожеж у разі їх руйнування в районах виконання завдань батальйону; інші необхідні дані, які притаманні функціональним завданням батальйону, способам виконання завдань логістичного забезпечення та відомі на момент визначення замислу.

Графічну частину замислу підписує начальник штабу та начальник підрозділу планування (посадова особа, на яку покладено відпрацювання планувальних документів).

У додатках до замислу застосування трубопровідного батальйону відпрацьовуються: розрахунок можливостей (виробничих можливостей) підрозділів та батальйону; склад тимчасових органів логістичного забезпечення, що створюються батальйоном, їх виробничі можливості та розподіл по угрупованнях військ (сил); графік підготовки МТЗ до видачі; розрахунок подачі МТЗ військам (силам) у ході підготовки операції; інші додатки, необхідні для обґрунтування замислу.

Додатки до замислу підписують начальник штабу і заступники (помічники) командира батальйону, начальники служб, начальники інших структурних підрозділів управління за напрямками діяльності.

4.1.18. Документи замислу застосування трубопровідного батальйону

розробляються та оформлюються у двох примірниках. Другий примірник замислу надсилається до вищого органу військового управління у встановлені старшим начальником терміни, після його затвердження.

Одночасно з оформленням замислу готується проект доповіді командира батальйону старшому начальнику замислу застосування трубопровідного батальйону. У доповіді відображаються: висновки з оцінювання обстановки, що впливають на виконання завдань батальйоном; завдання, угруповання військ (елементи оперативної побудови, військові частини), на яких зосереджуються основні зусилля; загальний порядок застосування батальйону із зазначенням обсягів завдань логістичного забезпечення, що сплановані до виконання у ході підготовки та ведення операції; склад органів (підрозділів), що виділяються для виконання завдань логістичного забезпечення військ (сил); основні заходи з забезпечення живучості батальйону.

За наявності часу для уточнення положень виробленого замислу на місцевості у запланованих районах застосування (розгортання) батальйону проводиться рекогносцировка. Час і порядок проведення рекогносцировки визначається командиром батальйону, для її проведення розробляється план рекогносцировки.

За результатами проведення рекогносцировки вносяться відповідні зміни і доповнення до замислу застосування трубопровідного батальйону.

Оформлений замисел у визначений час подається на розгляд і затвердження старшому начальнику. Після розгляду та уточнення (доопрацювання за необхідності) замисел затверджується наказом старшого начальника.

Після затвердження замислу командир батальйону доводить його визначеним службовим особам в обсязі, необхідному для відпрацювання планувальних та директивних документів за напрямками діяльності, та видає вказівки щодо організації роботи з формулювання рішення.

Підпорядкованим підрозділам можуть доводитися попередні розпорядження, у яких можуть зазначатися: основні висновки із оцінювання противника; завдання, які виконуються військами (силами), в інтересах яких застосовується батальйон; смуги логістичного забезпечення; заходи, які виконуються силами і засобами батальйону в інтересах підрозділу; завдання підрозділу із ступенем деталізації, що відповідає визначеному у замислі на час віддання попереднього розпорядження; терміни готовності та основні заходи щодо підготовки до виконання завдань логістичного забезпечення у ході підготовки та ведення операції (бойових дій); строки і способи доведення завдання та інші дані.

4.1.19. Процес формулювання рішення включає чотири основних процедури: визначення завдань підрозділам, порядку організації управління, основних питань взаємодії та завдань всебічного забезпечення; нарада щодо заслуховування пропозицій з визначення завдань; розроблення директивних документів; доведення завдань до підрозділів.

Під час формулювання рішення командир батальйону визначає завдання основним підрозділам; заступники (помічники) командира батальйону, старший інженер, начальники служб – надають обґрунтовані розрахунками пропозиції щодо використання підрозділів та служб за напрямками діяльності, організації відповідних видів забезпечення.

Командир батальйону особисто розглядає завдання основним підрозділам, які виконують першочергові та найбільш важливі завдання або діють у відриві від батальйону та, за необхідності, віддає вказівки на їх доопрацювання.

Начальник штабу розглядає завдання підрозділам, які передаються в оперативне підпорядкування угрупованням військ (сил), підрозділам зв'язку та охорони.

Заступники (помічники) командира батальйону, старший інженер, начальники служб відпрацьовують завдання підрозділам за напрямками діяльності.

Під час визначення порядку організації управління відпрацьовуються питання: місця і строки розгортання КП батальйону та ПУ рот та їх запасні місця (райони) розгортання; порядок переміщення пунктів управління в ході підготовки та ведення операції (бойових дій); розрахунок службових осіб, засобів зв'язку та транспортних засобів по пунктах управління, організація та режим роботи управління під час підготовки і в ході операції (бойових дій); порядок застосування засобів зв'язку та автоматизації управління; порядок передачі управління під час переміщення та втрати управління; заходи щодо забезпечення живучості пунктів управління; заходи щодо відновлення управління у разі його порушення.

Під час визначення основних питань взаємодії відпрацьовуються (враховуються):

завдання, дії батальйону (підрозділів), в інтересах кого, у яких районах (об'єктах) і коли потребують узгодження та координації;

ПУ, військові частини (установи, органи), з якими необхідно організувати взаємний обмін інформацією та підтримувати зв'язок взаємодії, порядок обміну інформацією;

порядок передачі (прийняття) запасів МТЗ;

порядок передачі (зустрічі) органів (сил і засобів), які виділяються в оперативне підпорядкування угрупованням військ (сил) або для виконання завдань в інтересах військ (сил);

порядок забезпечення діяльності, охорони та оборони органів (підрозділів, сил і засобів), які передаються в оперативне підпорядкування, виконують завдання логістичного забезпечення безпосередньо в районах дії (зосередження) військ (сил).

При цьому взаємодія планується у межах всього району дії батальйону та більш детально – на період підготовки до операції (бойових дій) та виконання першого оперативного (тактичного) завдання угрупованнями військ (частинами) та організовується по завданнях логістичного забезпечення, способах, порядку, обсягах та часу їх виконання, смугах

логістичного забезпечення, напрямках, рубежах (районах, позиціях, місцях), угрупованнях військ (військових частинах).

Основні завдання всебічного забезпечення визначаються за усіма або за окремими їх видами з метою створення сприятливих умов для успішного виконання завдань батальйоном.

В усіх випадках командир батальйону повинен визначити: мету кожного виду забезпечення; завдання, з виконанням яких буде досягатися ця мета; сили та засоби, які необхідно залучити для виконання заходів всебічного забезпечення; завдання, на виконання яких необхідно зосередити основні зусилля.

Під час визначення основних завдань всебічного забезпечення відпрацьовуються такі питання:

місця та час розгортання командного пункту та пунктів управління рот, порядок їх пересування;

заходи першочергового відновлення ОВТ, поповнення МТЗ підрозділів, які визначені до виконання завдань логістичного забезпечення у складі угруповань військ (сил), безпосередньо в районі (зоні) проведення операції (ведення бойових дій);

організацію тилового та технічного забезпечення: порядок поповнення витрат і втрат ОВТ, МТЗ для забезпечення безперервної діяльності підрозділів (органів) у ході операції (бойових дій);

організацію взаємодії з приданим окремим трубопровідним батальйоном (машинного монтажу) та складами пального, які забезпечують роботу трубопроводу;

організацію захисту, охорони та оборони, патрульно-аварійної служби та протипожежні заходи, порядок забезпечення живучості батальйону (підрозділів);

порядок підготовки батальйону (підрозділів) до виконання завдань в операції;

завдання підрозділам батальйону, з визначенням меж монтажних ділянок по днях роботи, в тому числі ділянок машинного монтажу трубопроводу;

обсяги та порядок підготовки запасів до видачі військам (силам), завантаження та переміщення запасів в райони виконання завдань;

порядок підготовки (обладнання) районів (місць) завантаження, розгортання;

метод розгортання трубопроводу, де і який мати резерв сил та засобів; експлуатаційні ділянки та відповідальних за стикування між підрозділами;

час готовності підрозділів батальйону до розгортання, початку розгортання та заповнення трубопроводу, пункти, строки та кількість пального, необхідного для видачі у ході розгортання трубопроводу;

час подачі пального на кінцевий пункт експлуатаційної ділянки;

продуктивність перекачування пального;

заходи щодо збереження життя та здоров'я особового складу, його

захисту від негативного інформаційно-психологічного впливу противника;
використання місцевої промислової та ресурсної бази для забезпечення діяльності батальйону (підрозділів).

Основні завдання забезпечення батальйону визначаються заступниками (помічниками) командира батальйону, старшим інженером, начальниками служб та відображаються у проектах директивних документів (наказів, розпоряджень) та в текстуальній частині плану застосування батальйону.

Нарада щодо заслуховування пропозицій з визначення завдань проводиться для уточнення завдань підрозділам, порядку організації управління, основних питань взаємодії, всебічного забезпечення та розгляду окремих питань.

Командир батальйону заслуховує пропозиції начальника штабу щодо визначення завдань підрозділам, організації управління, основних питань взаємодії, основних завдань забезпечення військ, розглядає їх та схвалює або уточнює. Після цього видає вказівки щодо порядку оформлення та узгодження директивних документів, їх розгляду, підпису та доведення до підпорядкованих підрозділів. За необхідності, для уточнення окремих питань, він може заслухати доповіді заступників (помічників) командира батальйону, начальників служб.

За рішенням командира батальйону на нараду можуть залучатися командири підрозділів для заслуховування пропозицій щодо порядку виконання визначених завдань.

У разі, коли командир батальйону визначає завдання одноособово, нарада щодо заслуховування пропозицій з визначення завдань може не проводитися, при цьому заступники (помічники) командира батальйону, начальники служб доповідають пропозиції командирі згідно з графіком роботи командира під час планування або за викликом.

4.1.20. Після схвалення (визначення) командиром батальйону завдань підрозділам, порядку організації управління, основних питань взаємодії та всебічного забезпечення, посадові особи управління батальйону завершують розроблення директивних документів для доведення завдань до підпорядкованих підрозділів та оформлюють їх як бойові документи і після погодження із начальником штабу або підрозділом планування, надають на розгляд та підпис командирі батальйону.

Після підпису командиром батальйону директивних документів начальник штабу визначає порядок їх доведення до підпорядкованих підрозділів.

4.1.21. Доведення завдань до підпорядкованих і доданих підрозділів здійснюється:

- директивними документами (наказами (витягами з наказів), розпорядженнями (попередніми розпорядженнями);
- передачею встановлених і формалізованих команд (сигналів);
- усно під час особистого спілкування командира батальйону, заступників

командира батальйону з підлеглими.

Спосіб доведення завдань визначає командир батальйону або начальник штабу батальйону залежно від наявного часу на підготовку до застосування батальйону, у будь-якому випадку, перевага надається способу особистого спілкування.

Усна постановка завдань підрозділам може проводитися:

особисто командиром батальйону або, за його дорученням, начальником штабу батальйону на нараді, до якої залучаються заступники (помічники) командира батальйону, старший інженер, начальники служб (відділень), командири підрозділів;

заступниками (помічниками) командира батальйону під час особистого спілкування з підлеглими або під час переговорів по технічних засобах управління з використанням закритих каналів зв'язку.

Командир батальйону повинен використовувати будь-яку можливість з постановки (уточнення) підлеглим завдань особисто, особливо при змінах обстановки.

Завдання, поставлені усно, записуються у журналі відданих та отриманих розпоряджень та у всіх випадках у найкоротший термін підтверджуються письмово.

Завдання в першу чергу доводяться тим підрозділам, які виконують найбільш важливі, першочергові завдання, або яким потрібно більше часу на підготовку до їх виконання.

У наказі командира батальйону на застосування зазначаються:

у першому пункті – стислі висновки з оцінювання можливого впливу противника на виконання завдань батальйоном;

у другому пункті – завдання, що виконуються військами (силами), в інтересах яких застосовується батальйон (вид операції, операційна зона (район), смуги логістичного забезпечення, райони розгортання органів (сил і засобів) логістичного забезпечення), завдання, які виконуються силами та засобами старшого начальника в інтересах батальйону;

у третьому пункті – завдання батальйону, напрямки, завдання, угруповання військ (елементи оперативної побудови, військові частини), на яких зосередити основні зусилля, угруповання військ (елементи оперативної побудови, військові частини) в інтересах яких застосовується батальйон(завдання виконуються у першу чергу), угруповання військ (сил), якому батальйон передається в оперативне підпорядкування;

у четвертому пункті – після слова “наказую” – завдання підрозділам та тимчасовим органам (підрозділам) логістичного забезпечення (основним підрозділам – порядок, обсяги та терміни виконання завдань, маршрути висування, час та райони розгортання, порядок дії під час здійснення маневру силами і засобами, запасами МТЗ, сили та засоби, що виділяються тимчасовим органам, час їх виділення; тимчасовим органам (підрозділам) логістичного забезпечення – склад, завдання, порядок, обсяги та терміни їх виконання, маршрути висування, час та райони розгортання (передачі в оперативне підпорядкування), запасні райони розгортання, порядок їх заняття, старший

(командир) органу; підрозділам забезпечення – порядок, обсяги та терміни виконання завдань, маршрути висування, час та райони розгортання, сили та засоби, що виділяються тимчасовим органам, час їх виділення; підрозділам охорони – організація пропускового режиму, охорони та оборони батальйону, дій щодо протидії противнику, заходи щодо забезпечення безпеки цивільного населення та обмеження щодо застосування зброї;

у п'ятому пункті – порядок управління (місця і час розгортання КП (ПУ) та райони (напрямки) їх переміщення, порядок передачі управління, на кого з командирів підрозділів покладається управління у разі виходу з ладу КП батальйону;

у шостому пункті – порядок всебічного забезпечення застосування батальйону (поповнення витрат і втрат МТЗ, відновлення ОВТ, збереження життя та здоров'я особового складу, його захисту від негативного інформаційно-психологічного впливу противника, використання місцевої промислової та ресурсної бази для забезпечення діяльності батальйону), організація захисту, охорони і оборони;

у сьомому пункті – порядок розгляду і затвердження замислів та строки готовності до виконання завдань. Крім того, можуть зазначатися терміни: зайняття району розгортання; безпосередньої підготовки до виконання завдань; виконання основних заходів щодо підготовки районів розгортання (завантаження).

За необхідності, у наказі командира батальйону на застосування можуть зазначатися інші питання залежно від характеру операції, переліку та обсягу завдань в операції, районів їх виконання.

Завдання доводиться наказом у разі, коли трубопровідний батальйон виконує завдання повним складом або більшою частиною сил. Завдання доводяться розпорядженням у разі, коли завдання логістичного забезпечення виконують сили одного підрозділу або в розвиток раніше відданого наказу та під час уточнення завдання.

У розпорядженні підрозділу трубопровідного батальйону можуть зазначатися: короткі висновки із оцінювання противника, його можливий вплив на виконання завдань підрозділом; завдання, які виконуються військами (силами), в інтересах яких застосовується (якому передається в оперативне підпорядкування) підрозділ; смуги логістичного забезпечення; заходи, які виконуються силами і засобами старшого начальника в інтересах підрозділу батальйону; склад сил та засобів посилення підрозділу (у тому числі порядок їх прийому у підпорядкування); завдання підрозділу (у тому числі напрямки, угруповання військ (елементи оперативної побудови, військові частини, на яких зосередити основні зусилля, в інтересах яких виконувати завдання у першу чергу, маршрут висування, район та час передачі в оперативне підпорядкування); завдання сусідів та взаємодіючих частин (підрозділів, органів); порядок управління та взаємодії; основні питання всебічного забезпечення, охорони та оборони; порядок затвердження замислу, терміни готовності та інші дані.

4.1.22. Робота командира та управління батальйону під час третього етапу планування, розроблення плану застосування батальйону, включає фази розроблення Плану та уточнення Плану застосування батальйону в операції (далі – План).

Процес розроблення Плану, як комплексу планувальних та звітно-інформаційних документів, включає три основних процедури: розроблення документів Плану; узгодження документів Плану; розгляд та затвердження документів Плану.

Робота щодо розроблення проекту Плану розпочинається після завершення оформлення замислу застосування батальйону, при цьому у проекті текстуальної і графічної частин Плану відображаються дані в обсязі замислу, вносяться визначені завдання підпорядкованим підрозділам, розкриваються організація управління, основні питання взаємодії, всебічного забезпечення.

Розроблення проекту Плану здійснюється визначеними офіцерами управління батальйону під безпосереднім керівництвом начальника штабу із залученням заступників (помічників) командира батальйону, начальників служб та визначених службових осіб структурних підрозділів управління батальйону, які у порядку, визначеному графіком роботи, або за викликом, подають необхідні дані для відпрацювання документів Плану.

План застосування батальйону в операції складається з текстуальної, графічної частини та додатків.

У текстуальній частині Плану зазначаються: основні висновки оцінювання обстановки щодо її можливого впливу на виконання завдань батальйоном; замисел застосування батальйону (завдання, на виконанні яких зосередити основні зусилля, угруповання військ (елементи оперативної побудови, військові частини), в інтересах яких застосовується батальйон (завдання виконуються у першу чергу); порядок виконання завдань логістичного забезпечення; розподіл сил і засобів по визначених завданнях (угрупованнях військ (сил), військових частинах); організація захисту, охорони і оборони батальйону); завдання підрозділам та тимчасовим органам логістичного забезпечення; організація управління; організація взаємодії; організація підготовки та всебічного забезпечення застосування батальйону.

На графічній частині Плану відображаються: державний кордон (лінія зіткнення військ); угруповання та імовірний характер дій противника; імовірні райони дій, базові табори та можливі завдання НЗФ; дані про свої війська (операційні зони (розмежувальні лінії) угруповань військ (сил), положення їх органів логістичного забезпечення, смуги логістичного забезпечення (межі смуг); дислокація частин (підрозділів) Збройних Сил України, що взаємодіють; завдання, які виконуються силами та засобами старшого начальника в інтересах батальйону; дислокація частин (підрозділів) ІВФ та ПрО, що взаємодіють; маршрути висування, склад, райони й час розгортання (зосередження) батальйону (підрозділів), що виділяються, завдання, що виконуються частиною; маршрути висування, склад, райони та строки передачі сил і засобів батальйону, які сплановані для прийому в оперативне

підпорядкування угрупованнями військ (сил); райони, склад та строки прийому сил і засобів, які надходять для підсилення батальйону; запасні райони розгортання, маршрути (шляхи) маневру запасами МТЗ, силами і засобами для виводу їх з під ударів противника, порядок і строки переміщення сил і засобів батальйону в ході операції (застосування військ); склад, райони розташування (зосередження) резервів сил і засобів батальйону; пункти, станції, аеродроми, порти завантаження та подачі (доставки) запасів МТЗ, місця зустрічі транспортів з МТЗ; маршрути (шляхи) підвезення МТЗ, шляхи евакуації ОБТ та напрямки їх нарощування; райони (місця) прийому (передачі) пошкоджених ОБТ угруповань військ (сил), станції завантаження та розвантаження пошкодженого (несправного) ОБТ, сили та засоби батальйону, що в них зосереджуються; райони дозаявлення пального, пункти видачі пального на польових магістральних трубопроводах; підприємства, бази, склади, установи різних форм власності, які (запаси яких) можуть бути використані в інтересах виконання завдань, визначених батальйоном та їх можливості; райони зосередження (пункти дислокації) військових частин (підрозділів), від яких виділяються сили та засоби для посилення охорони і оборони батальйону, прикриття від ударів з повітря; центри забезпечення, з яких здійснюється забезпечення батальйону; місця та час розгортання КП батальйону, ПУ рот, підпорядкованих підрозділів та старшого начальника, ПУ органів управління, військових частин, що взаємодіють, та сусідів; об'єкти національної транспортної системи, їх пропускна спроможність, бар'єрні рубежі, сили та засоби батальйону, що розгортаються на них, та шляхи їх обходу, мости-дублери в зоні (районі) застосування батальйону; розміщення штабів, військових частин (підрозділів) територіальної оборони, органів державної влади та місцевого самоврядування в районі пункту дислокації батальйону; райони з нестабільною суспільно-політичною обстановкою, компактного проживання національних меншин, зони прийому та прослуховування радіостанцій, телецентрів противника в зоні (районі) виконання завдань батальйоном та його підрозділами; дислокація медичних частин, установ і закладів, потенційно небезпечні об'єкти (АЕС, хімічні підприємства, греблі тощо) та імовірні райони забруднення, зараження, отруєння, затоплення, пожеж у разі їх руйнування в районах виконання завдань батальйоном; об'єкти, які перебувають під захистом міжнародного гуманітарного права та райони, у межах яких забороняється (обмежується) підготовка та ведення воєнних дій; інші необхідні дані, які передбачені функціональними завданнями батальйону, способами виконання завдань логістичного забезпечення в операціях, які можуть проводитися Збройними Силами України.

Графічна частина Плану відпрацьовується на карті (схемі) масштабу 1:200 000, 1:100 000 (залежно від просторового розмаху завдань, виконання яких покладено на батальйон (роту)).

У додатках до Плану відпрацьовуються:

розрахунок можливостей (виробничих можливостей) підрозділів та батальйону;

склад тимчасових органів (підрозділів) логістичного забезпечення, що створюються батальйоном, їх виробничі можливості та розподіл по угрупованнях військ (сил);

графік підготовки ОВТ та МТЗ до видачі (подачі);

розрахунок подачі ОВТ та МТЗ військам (силам) у ході підготовки та ведення операції;

розрахунок потреби МТЗ за класами постачання (номенклатурами служб) для забезпечення виконання завдань, покладених на батальйон;

схеми розгортання тимчасових органів логістичного забезпечення (збірних пунктів пошкоджених машин, польових складів, польових магістральних трубопроводів, тощо);

план (схема) охорони та оборони батальйону (підрозділів);

схема організації зв'язку.

За необхідності, залежно від умов обстановки, покладених на батальйон завдань та спланованого порядку їх виконання, за рішенням командира батальйону також можуть розроблятися додатки: розрахунок (план) переміщення (маршу) у район виконання завдань; розрахунок (план) перевезення батальйону (підрозділів) залізничним (водним, повітряним) транспортом; планова таблиця (схема) взаємодії; розрахунок інженерного обладнання районів розгортання підрозділів (сил і засобів); розрахунок посадових осіб транспортних засобів та засобів зв'язку по ПУ; сигнали управління; план евакуації батальйону (розрахунок евакуації запасів МТЗ) та інші.

4.1.23. По завершенні розроблення проектів документів Плану проводиться їх узгодження між собою за графіком роботи управління або графіком узгодження.

Після завершення узгодження проекти документів Плану надаються виконавцями на погодження до підрозділу планування або начальнику штабу батальйону для перевірки їх на відповідність визначеного замислу та прийнятого командиром батальйону рішення і його вказівок.

По завершенні роботи посадові особи управління батальйону організовують уточнення і доопрацювання документів, у яких виявлені розбіжності і неточності та доповідають начальнику штабу про їх усунення.

Документи Плану підписують:

текстуальну та графічну частину Плану – начальник штабу батальйону і начальник підрозділу планування;

додатки до Плану – заступники (помічники) командира батальйону, начальники служб (відділень) за напрямками діяльності.

Оформлені та підписані проекти документів Плану подаються на розгляд і затвердження командир батальйону в порядку, визначеному у графіку роботи управління батальйону.

У ході розгляду планувальних документів командир батальйону може заслухати доповіді всіх або визначених службових осіб, відповідальних за розроблення документів Плану.

Після розгляду командиром батальйону, документи Плану за необхідності доопрацьовуються та затверджуються наказом командира батальйону. Другий примірник Плану надсилається до вищого органу військового управління.

Для організації подальшої роботи щодо підготовки до застосування трубопровідного батальйону в операції, командир батальйону віддає вказівки щодо контролю за підготовкою підрозділів, запасів, району застосування батальйону (підрозділів) та ставить завдання:

заступникам (помічникам), начальникам служб (відділень) – щодо уточнення (за необхідності) та доведення розпоряджень безпосередньо підпорядкованим підрозділам, організації підготовки запасів МТЗ, обладнання та устаткування;

начальнику штабу – щодо обліку, подання визначених документів Плану до вищого органу військового управління;

начальникам служб – щодо створення запасів МТЗ для забезпечення застосування батальйону.

4.1.24. Процес уточнення Плану застосування трубопровідного батальйону в операції включає процедури: аналіз та оцінювання Плану; уточнення документів Плану; заслуховування (доповідь) службових осіб щодо визначення змін до Плану та розробки нових документів; розроблення нових документів Плану, за необхідності.

Аналіз та оцінювання Плану проводиться за результатами контролю готовності підрозділів та запасів, що зберігаються, до виконання визначених завдань та з урахуванням змін обстановки, що відбулися після затвердження Плану.

Оцінювання Плану здійснюється за критеріями: пріоритетність; узгодженість; безперервність; повнота. Ці критерії характеризуються:

пріоритетність – зосередженням зусиль на забезпеченні військ, які виконують головні завдання в операції (бойових діях);

узгодженість – скоординованим застосуванням сил і засобів батальйону за завданнями логістичного забезпечення, обсягами, місцем (об'єктом забезпечення) і часом;

безперервність – забезпеченням постійної готовності сил и засобів батальйону до застосування, безперервною подачею (підвезенням) запасів пального у війська для поповнення витрат і втрат; можливістю маневру силами і засобами, запасами МТЗ з урахуванням дій військ (сил), швидкою адаптацією до змін обстановки;

повнота – забезпеченням батальйону військовим майном за номенклатурою та в обсягах, необхідних для виконання визначених завдань.

Уточнення документів Плану полягає у внесенні відповідних змін до розроблених планувальних документів за результатами аналізу та оцінювання Плану.

Робота щодо уточнення документів Плану здійснюється під безпосереднім керівництвом начальника штабу батальйону.

Для розгляду та визначення змін, які необхідно внести до документів Плану, проводиться заслуховування (доповідь) службових осіб.

Начальник штабу батальйону доповідає результати оцінювання документів Плану, перелік документів, що потребують уточнення та пропозиції щодо порядку внесення змін і доповнень до документів Плану.

Командир батальйону заслуховує доповідь начальника штабу про результати оцінювання документів Плану, перелік документів, які потребують уточнення та пропозиції щодо порядку внесення змін і доповнень до документів Плану (за потреби заслуховує доповіді інших посадових осіб), уточнює, за необхідності, перелік документів, що потребують уточнення, та віддає вказівки начальнику штабу щодо порядку взаємоузгодження уточнених планувальних документів.

Відповідно до вказівок командира батальйону, начальник штабу організовує внесення змін і доповнень до документів Плану, їх взаємоузгодження, розробку змін до директивних документів та доведення до підпорядкованих підрозділів уточнених завдань.

4.1.25. Для управління підрозділами в трубопровідних батальйонах, у тому числі машинного монтажу, та окремому автомобільному батальйоні у ході розгортання, експлуатації та згортання трубопроводу створюються командні пункти на стаціонарній та рухомій базі, в трубопровідних, монтажних та автомобільних ротах – пункти управління.

4.1.26. Командний пункт і пункти управління повинні розміщуватись у підготовлених в інженерному відношенні районах з використанням природних та спеціально обладнаних укриттів, в інженерних спорудах збірно-розбірного типу, на командно-штабних та штабних автомобілях. Вони оснащуються засобами зв'язку, автоматизації та механізації управління.

Командні пункти і пункти управління трубопровідних підрозділів очолюються відповідними командирами. Час та місце розгортання командного пункту батальйону визначає командир. Переміщується КП тільки з його ж дозволу під керівництвом начальника штабу після встановлення зв'язку у новому районі розгортання. Про початок переміщення КП та про прибуття у новий район начальник штабу батальйону доповідає командир батальйону, інформує взаємодіючі військові частини і командирів підлеглих підрозділів.

4.1.27. Командний пункт батальйону є основним пунктом управління. На КП батальйону розміщується командир, начальник штабу, заступники командира, старший інженер, начальники служб та офіцери управління батальйону.

4.1.28. Пункт управління трубопровідної роти призначений для керівництва підлеглими та приданими підрозділами, підтримання зв'язку зі штабом трубопровідного батальйону та організації управління роботою

насосних станцій при експлуатації трубопроводу. У випадку виходу з ладу ПУ командир роти передбачає можливість керівництва підлеглими та приданими підрозділами, насосними станціями з гарнізону однієї з насосних станцій.

4.1.29. Командний пункт трубопровідного батальйону у підготовчий період розміщується у районі розташування батальйону, а з початком розгортання трубопроводу – у центрі монтажної ділянки батальйону та переміщується вздовж траси у ході розгортання трубопроводу, щоб постійно знаходитись там, звідки зручніше керувати штатними та приданими силами і засобами. З початку заповнення трубопроводу КП батальйону переміщується у центр експлуатаційної ділянки трубопроводу.

При розгортанні трубопроводу у напрямках, що розгалужуються, КП батальйону розгортається ближче до початкового пункту трубопроводу або безпосередньо на початковому пункті, а при розгортанні трубопроводу у розрізних напрямках або у кількох районах – у центрі найбільш важливого напрямку (району).

4.1.30. Пункт управління трубопровідної роти у період монтажу трубопроводу розгортається у центрі монтажної ділянки роти, а з початком заповнення трубопроводу – у центрі експлуатаційної ділянки роти.

4.1.31. Командний пункт окремого трубопровідного батальйону (машинного монтажу) розгортається:

у підготовчий період – у районі зосередження батальйону;

з початком розгортання трубопроводу – на середині монтажної ділянки, як правило, поблизу або спільно з КП трубопровідного батальйону, на експлуатаційній ділянці якого проводиться монтаж трубопроводу;

після закінчення монтажу трубопроводу – у районі, вказаному ЦУЗПММ або командиром батальйону.

4.1.32. Командний пункт окремого автомобільного батальйону розгортається у підготовчий період (якщо вивезення передбачається передчасно) у пункті складання основних запасів труб, у ході розгортання трубопроводу – там, звідки здійснюється вивезення на трасу труб та трубопровідного обладнання.

При підвезенні труб батальйонною колоною у складі двох рот та більше КП батальйону переміщується разом з підрозділами. Після закінчення монтажу він розгортається у районі, вказаному командиром батальйону.

4.1.33. Пункт управління окремої роти зв'язку у всіх випадках розгортається поблизу КП трубопровідного батальйону.

4.1.34. Пункти управління, як правило, розгортаються поблизу траси трубопроводу. Розміри ділянок для розгортання пунктів управління залежать від місцевості та можливості забезпечити зручність роботи. На нетривалих

зупинках при переміщенні, а також у ході розгортання трубопроводу вони можуть розгортатися більш компактно, ніж при експлуатації трубопроводу.

4.1.35. Для зручності роботи та прихованості розміщення склад КП батальйону розподіляється на дві групи: управління та забезпечення. Відстань між ними на КП батальйону – до 150 м. Відстань між об'єктами та машинами у групах не менше 30 - 50 м.

На КП батальйону обладнуються:

для групи управління – сховища легкого типу, бліндажі, заглиблені (напівзаглиблені) намети для роботи та відпочинку офіцерів управління бригади (окремого батальйону); укриття для автомобілів таємної частини та шифроргану; укриття для спеціальних автомобілів вузла зв'язку;

для групи забезпечення – бліндажі або заглиблені (напівзаглиблені) намети для особового складу комендантського взводу, взводу хімічного захисту, ланки вертольотів та інших підрозділів управління батальйону; укриття для продовольчого пункту та спеціальної техніки підрозділів забезпечення та обслуговування; сховища легкого типу для медичного пункту; укриття для штатних автомобілів батальйону.

При розміщенні особового складу на пунктах управління у наметах, поблизу них обладнуються відкриті або перекриті щілини з розрахунку одна щілина на 5-7 чоловік.

Передавальні радіостанції і середньої потужності виносяться за межі КП батальйону на відстань не менше 0,5 - 1 км. Порядок використання та режим роботи радіо та радіорелейних засобів встановлюються командиром або начальником штабу батальйону, виходячи з обстановки та, вказівок вищого штабу.

Командир та штаб батальйону зобов'язані вживати заходів щодо забезпечення стійкої роботи засобів зв'язку в умовах радіоелектронного придушення, заглушення та застосування противником зброї масового ураження. Посадочні майданчики для вертольотів необхідно розміщувати на відстані від КП батальйону – до 1 км.

Місце розміщення поста хімічного спостереження повинно забезпечувати хороший огляд та маскування.

4.1.36. Пункти управління повинні бути надійно приховані від розвідки противника. З цією метою ретельно маскуються усі штабні, спеціальні та інші машини, сховища, бліндажі, намети та лінії зв'язку; вибираються та підготовлюються приховані шляхи під'їзду до них і встановлюється суворий порядок руху автомобілів та особового складу у районах їх розташування; у нічний час дотримується найсуворіше світломаскування та встановлюється порядок опалення місць роботи та відпочинку особового складу. Ставити шлагбаум та робити будь-які позначення і написи, а також демаскуючі доріжки забороняється.

4.1.37. При розгортанні трубопроводу частота переміщення пунктів

управління залежить від обстановки. Надто часте переміщення КП, ПУ негативно відбивається на безперервності та стійкості управління. Однак не можна допускати значного відриву їх підрозділів.

Для вибору місць розгортання КП начальник штабу батальйону організовує рекогносцировку місцевості.

Для переміщення пунктів управління надійний радіозв'язок з підлеглими та приданими підрозділами, вищим штабом здійснюється управління роботою по рекогносцируванню на ходу та з коротких зупинок.

4.1.38. Пункти управління повинні надійно охоронятися. Безпосередня охорона їх здійснюється як на місцях, так і під час руху особовим складом, який знаходиться на пункті управління. При переміщенні пункту управління самостійною колоною на відстань 3 – 5 км висилається похідна охорона чисельністю до взводу (у роті – до відділення) на автомобілях із засобами зв'язку. При зустрічі з групами противника похідна охорона подає на пункт управління встановлений сигнал. Для оборони пунктів управління (особливо у роті) передбачається притягнення особового складу, розміщеного поблизу гарнізонів. Захист, охорону та оборону КП організовує начальник штабу; ПУ трубопровідної роти – командир роти. Основні заходи щодо захисту від зброї масового ураження (далі - ЗМУ), охорони та оборони пунктів управління відбиваються у планах (схемах) та доводяться до усього особового складу, який знаходиться на даному пункті. У випадку виходу КП батальйону управління здійснюється з ПУ однієї з рот. Командир трубопровідної роти, який прийняв командування батальйоном на себе, доповідає про це начальнику ЦУЗПММ, повідомляє командирів підлеглих та приданих підрозділів, а також сусідів. Для усіх пунктів управління вибираються та підготовлюються запасні місця їх розгортання на випадок раптового переміщення.

4.1.39. Для оперативності управління, чіткості у роботі та підтримання порядку на кожному пункті управління організовується цілодобове чергування.

4.1.40. Зв'язок – основний засіб управління трубопровідними військовими частинами. Для управління ними застосовується радіо, радіорелейні, проводові та рухомі засоби зв'язку. За допомогою цих засобів організовується телефонний, телеграфний зв'язок та передача даних, а рухомими засобами – фельд'єгерсько-поштовий зв'язок. Усі технічні засоби зв'язку використовуються комплексно із застосуванням, як правило, апаратури автоматичного засекречування, шифрування та кодування.

4.1.41. У трубопровідних військових частинах створюється єдина система зв'язку, яка включає вузли зв'язку пунктів управління батальйонів та рот, початкових та кінцевих пунктів експлуатаційних ділянок батальйонів, які розгортаються силами та засобами батальйонів, станції

фельд'єгерсько-поштового зв'язку, а також резерви сил та засобів зв'язку. Вона організовується у відповідності до рішення командира та вказівок із зв'язку вищого штабу.

4.1.42. За своєчасну організацію зв'язку та її стан відповідає начальник штабу батальйону. Безпосереднім її організатором в трубопроводному батальйоні – є командир роти зв'язку. Начальник штабу батальйону зобов'язаний своєчасно інформувати начальника (командира роти) зв'язку про усі зміни в обстановці, віддавати відповідні вказівки для підтримання безперебійного зв'язку та надавати йому допомогу у роботі. Відповідальність за організацію зв'язку з підлеглими покладається на вищий штаб, однак, при втраті зв'язку як старший штаб, так і підлеглі підрозділи зобов'язані вжити всіх заходів для негайного його відновлення.

4.1.43. Організація зв'язку на пунктах управління повинна передбачити можливість установа прямого зв'язку не тільки з підлеглими підрозділами, а й на ступінь нижче. У систему зв'язку батальйону включаються пункти управління усіх складів пального та їх відділень, розгорнутих на трасі трубопроводу, а також пункти управління приданих підрозділів.

4.1.44. Всі засоби зв'язку повинні використовуватись комплексно та забезпечити надійність, своєчасність, вірогідність та потаємність передавання наказів, розпоряджень та різноманітної інформації. Радіо є найважливішим засобом зв'язку, здатним забезпечити управління підрозділами у найскладнішій обстановці. Командир та начальник штабу батальйону, знаходячись поза КП, зобов'язані мати при собі засоби зв'язку, які дозволяють їм підтримувати зв'язок з КП батальйону уміти особисто вести переговори з використанням технічних засобів зв'язку.

4.1.45. Проводові засоби застосовуються при розташуванні підрозділів у районі зосередження для забезпечення внутрішнього зв'язку на пунктах управління. У трубопроводних батальйонах, де це передбачено штатом і табелем, провідний зв'язок проводиться вздовж усієї траси трубопроводу та є основним засобом для управління перекачуванням пального.

4.1.46. Рухомі засоби зв'язку застосовуються в усіх видах дій військових частин. За допомогою засобів організовується та забезпечується фельд'єгерсько-поштовий зв'язок, а також виїзд офіцерів у підрозділи для уточнення обстановки, здійснення контролю за діями підлеглих та надання їм допомоги. Сигнальні засоби застосовуються головним чином для подання команд та сигналів на марші, на пунктах управління, у підрозділах при розташуванні їх у районі зосередження, а також у взводах при виконанні робіт на трасі трубопроводу.

4.1.47. Зв'язок на трасі трубопроводу організовується:

у період підготовки до розгортання трубопроводу – з ОКП КСЛ та між КП батальйонів, а також з розвідувальними групами та групами пікетування траси, пунктами вивантаження труб на станціях (у портах, на пристанях) вивантаження та пунктах складання труб на трасі;

при розгортанні трубопроводу – з ОКП КСЛ, ПУ підлеглих та приданих підрозділів, у тому числі і тих, що проводять монтаж трубопроводу, екіпажами трубомонтажних машин, групами супроводження головної частини пального та гідравлічного випробування трубопроводу, початковим пунктом, насосними станціями, пунктами складання труб та складами пального (їх відділеннями), розгорнутими на трасі трубопроводу; якщо у період розгортання трубопроводу проводиться дорозвідка траси трубопроводу – то з групою розвідки та пікетування траси;

у період експлуатації трубопроводу – з ОКП КСЛ, ПУ ЦЗП, польовими складами пального (їх відділеннями), які забезпечують експлуатацію трубопроводу, початковим та кінцевим пунктами трубопроводу і насосними станціями. При згортанні трубопроводу додатково може виникнути необхідність організації зв'язку з підрозділами, які виконують завдання на нарощуванні або на напрямках трубопроводу, які знов організовуються, а також з пунктами навантаження труб та обладнання на станціях вивантаження (у портах, на пристанях). Розгортання радіорелейного та проводового зв'язку на трасі трубопроводу, як правило, повинно випереджати роботи з розгортання трубопроводу.

4.1.48. Засоби автоматизації управління у військових частинах призначені для підвищення оперативності, надійності та якості управління і повинні забезпечувати: скорочення часу збирання, обробки та видачі даних обстановки; відображення та документування інформації;

виконання інженерних розрахунків, забезпечення оптимальності рішення командира на розгортання та експлуатацію трубопроводу; своєчасне доведення сигналів (команд) управління та завдань, контроль за їх виконанням;

оформлення, розмноження та передачу бойових та інформаційно-звітних документів.

4.1.49. Комендантська служба організовується штабом батальйону згідно з рішенням командира та розпорядженням вищого штабу з метою забезпечення своєчасного організованого переміщення, зосередження та висування підрозділів, здійснення встановленого порядку на маршрутах у відповідності до розробленого штабом та затвердженого командиром плану. Найважливішим її завданням є регулювання руху.

Комендантська служба здійснюється на трасі трубопроводу, маршрутах пересування та підвозу (переміщення) труб та трубопровідного обладнання у райони розташування, у пунктах завантаження та вивантаження підрозділів,

трубопровідного обладнання, а за необхідності і на переправах, гірських перевалах та інших місцях.

4.1.50. Для несення комендантської служби призначається комендантський наряд зі складу підрозділів забезпечення, штатних та нештатних підрозділів регулювання руху. Вони забезпечуються засобами пересування та регулювання руху. За необхідності для цієї мети можуть притягатися підрозділи з трубопровідних рот. Для несення комендантської служби на ділянках траси трубопроводу, переправах, гірських перевалах та проходах в інженерних загородженнях притягуються сили та засоби інженерно-технічної роти (технічного взводу батальйону). Безпосереднє керівництво комендантською службою батальйону здійснюється через начальників постів регулювання руху та комендантських постів. Для позначення маршрутів пересування можуть використовуватись спеціальні покажчики з нанесеними на них розпізнавальними знаками з'єднань, військових частин та підрозділів.

5. ПЕРЕСУВАННЯ ТРУБОПРОВІДНИХ БАТАЛЬЙОНІВ

5.1. Трубопровідний батальйон завжди повинен бути готовий до пересування на великі відстані в умовах загрози застосування противником зброї масового ураження, ударів його авіації, дій диверсійно-розвідувальних груп, радіоактивного, хімічного, бактеріологічного (біологічного) зараження, руйнування шляхів, мостів та переправ. Це потребує ретельної підготовки особового складу та техніки до маршу та перевезення, вмілої їх організації, всебічного забезпечення та високого, особливо маршового, уміння військових частин та підрозділів.

5.2. Трубопровідний батальйон може здійснювати пересування своїм ходом (маршем), перевозитись залізничним, морським (річковим) транспортом або пересуватись комбінованим способом. Іноді окремі підрозділи (групи, команди) можуть перевозитись повітряним транспортом. При комбінованому способі колісна техніка пересувається, як правило, своїм ходом (маршем), а трубопровідне обладнання, трубомонтажні машини та гусенична техніка перевозиться залізничним або морським (річковим) транспортом. При будь-якому способі пересування батальйон повинен прибути у зазначений район своєчасно та у повній готовності до виконання завдання. Підготовка трубопровідного батальйону до висування у район призначення здійснюється у пунктах (районах) його постійної дислокації або формування.

При підготовці до висування проводяться: укомплектування (за необхідності) підрозділів батальйону особовим складом, озброєнням, технікою та майном; технічне обслуговування та ремонт озброєння, техніки та обладнання, заняття з особовим складом щодо виконання функціональних обов'язків, вивчення сигналів оповіщення (управління) та порядку дій по них,

правил подолання зон зараження, районів руйнувань та дій при відбитті нападу противника; бойове злагодження підрозділів та батальйону) в цілому; завантаження автомобільних підрозділів батальйону матеріальними засобами, кріплення та приховування вантажів; передача надлишкових запасів матеріальних засобів.

5.3. Для висування своїм ходом, як правило, призначаються один-два основних та один запасний маршрут. Відстань між маршрутами, як правило, повинна виключати одночасне ураження двох колон, які рухаються паралельно.

5.4. Метод та порядок роботи командира батальйону з організації маршу залежить від умов обстановки, одержаного завдання та наявності часу.

Командир батальйону у своїх вказівках після з'ясування завдання та оцінки обстановки, крім звичайних питань, додатково визначає сили, засоби та порядок організації комендантської служби, а також кількість, склад та завдання рекогносцирувальних груп.

5.5. Командир батальйону у рішенні на переміщення (марш) визначає: шиккування похідного порядку; кількість та склад похідних колон на кожному маршруті; склад, завдання та відстань похідної охорони, маршрути (маршрут) та середню швидкість руху; вихідний пункт (рубіж) та рубежі регулювання, час їх проходження, кількість та довготривалість привалів; організацію взаємодії підрозділів і всебічне їх забезпечення; організацію управління колонами, переміщення труб та трубопровідного обладнання.

При організації маршу на велику відстань командир батальйону, крім того, визначає кількість та величину добових переходів, райони денного (нічного), добового відпочинку військових частин і підрозділів та час перебування у них.

5.6. Склад та шиккування похідної колони батальйону повинні забезпечувати її живучість, керованість, здібність до автономного виконання завдань у ході висування. Начальниками колон призначаються посадові особи управління батальйонів та командири рот. Дистанція між колонами та машинами, а також швидкість руху та величина добового переходу визначаються поставленими завданнями, конкретною обстановкою та умовами безпеки руху. Дистанції між колонами рот – 2-3 км і машинами – 25-30 м. Середня швидкість руху без врахування часу на привали може становити 30 - 40 км/год. та більше, а величина добового переходу – до 400 км. У горах та лісисто-болотяній місцевості, а також узимку, в бездоріжжя та туман середня швидкість руху може зменшитись до 20 км/год. й менше, а величина добового переходу – до 250 км, а іноді й менше.

Для своєчасного початку маршу та регулювання швидкості руху колон призначаються вихідний рубіж та рубежі регулювання із зазначенням часу їх проходження головами колон. Віддалення вихідного рубежу повинно

забезпечувати можливість витягання колон батальйонів (рот) з районів розташування. Рубежі регулювання звичайно призначаються через три-чотири години руху. Для відпочинку особового складу, приймання їжі, технічного обслуговування, ремонту та заправлення техніки через три-чотири години руху призначаються привали тривалістю до однієї години і привал тривалістю до двох годин у другій половині добового переходу, а після добового переходу – денний (нічний) відпочинок. Для підготовки шляхів та переправ через водні перешкоди, подолання районів руйнування та завалів на маршрутах висування організовуються загони забезпечення руху за рахунок сил та засобів інженерно-технічної роти, комендантського взводу, взводу хімічного захисту та інших підрозділів.

5.7. Командир батальйону у наказі на переміщення (марш) вказує: відомості про противника у напрямку переміщення (маршу) батальйону; до якого терміну, якою кількістю похідних колон, у який район та за яким маршрутом здійснити батальйону переміщення (марш); розміри та ешелонування запасів матеріальних засобів; склад похідних колон та їх начальників; вихідний рубіж (пункт), рубежі (пункти) регулювання та час їх проходження головами колон; райони та час привалів (відпочинку); склад та завдання загону забезпечення руху та похідної охорони; завдання з тилового та технічного забезпечення підрозділів у ході переміщення (маршу), час готовності до переміщення (маршу); місце командного пункту батальйону; організацію зв'язку, час та способи подання донесень; заступників командира батальйону.

За необхідності у наказі також вказується організація розвідки маршрутів, порядок подолання зон зараження, районів руйнувань, затоплень та ставляться інші завдання конкретно кожному підрозділу батальйону з урахуванням конкретних умов переміщення (маршу).

5.8 Штаб батальйону оформлює наказ командира та розроблює план переміщення (маршу) батальйону.

План розробляється на карті. У ньому відображаються: лінія фронту (передній край оборони) у напрямку висування; райони зосередження (розміщення) підрозділів батальйону до початку переміщення (маршу); розподіл сил та засобів по похідних колонах (схема шиккування колон);

маршрути (маршрут) руху; вихідний пункт (рубіж), пункти (рубежі) регулювання та час їх проходження головами колон; райони привалів (відпочинку) та час прибуття до них колон, нові райони розміщення (зосередження) підрозділів та час прибуття у них;

організація регулювання руху при переміщенні (на марш) та у новому розміщенні (зосередження); медичні установи, у які евакуюються поранені та хворі;

ремонтні частини (установи) на маршрутах руху батальйону та поблизу них, у які належить евакуювати несправні озброєння та техніку у ході переміщення (маршу).

5.9. Управління підрозділами батальйону у ході переміщення (маршу) командир здійснює з рухомого КП через начальників колон, командирів підрозділів; КП, як правило, рухається у голові колони головних сил.

Зв'язок на марші забезпечується рухомими засобами, а у підрозділах, крім того, сигнальними. Радіозв'язок працює тільки на прийом. Для контролю за висуванням підрозділів та передавання розпоряджень використовуються також технічні засоби зв'язку дорожньо-комендантської служби на маршрутах висування.

5.10. Переміщення підрозділів батальйону залізничним (водним) транспортом здійснюється згідно з Настановою про перевезення військ. Потреба у залізничному рухомому ешелоні для перевезення трубопровідних військових частин визначається розрахунком. Перевезення організовує командир батальйону спільно з органами військових сполучень. На випадок припинення перевезення вони зобов'язані передбачити заходи, які забезпечують швидкий перехід підрозділів від перевезення до висування маршем.

Для скорочення часу на організацію перевезення штаб батальйону повинен постійно мати готові варіанти розрахунків та необхідні документи для кожного ешелону на перевезення різними видами транспорту, а також на комбіноване пересування. Розрахунки на перевезення складаються з урахуванням збереження організаційної цілісності підрозділів та готовності їх до самостійного виконання завдання після вивантаження.

5.11. Командир батальйону у рішенні на перевезення визначає: необхідну кількість військових ешелонів для перевезення батальйону; черговість та строки завантаження та відправлення військових частин і підрозділів; розподілення військових ешелонів, станцій (майданчиків) навантаження між підрозділами; вихідні райони підрозділів, райони очікування, збору та зосередження і маршрути до місць завантаження;

порядок дій підрозділів на випадок зриву та припинення перевезень; порядок навантаження труб та трубопровідного обладнання;

організацію захисту, охорони та оборони. При цьому склад та послідовність відправлення ешелонів повинні забезпечувати початок робіт з розгортання трубопроводу негайно при прибутті до місць призначення. З цією метою кожний ешелон у своєму складі повинен мати розрахункову кількість труб, обладнання, автомобілів та інших видів техніки.

У рішенні на комбіноване пересування командир батальйону, крім

звичайних питань, визначає склад підрозділів (команд) та техніки, що перевозяться залізничним (водним) транспортом та здійснюють марш своїм ходом, а також управління ними в ході пересування. Рішення командира батальйону на перевезення оформлюється на карті з додаванням необхідних розрахунків для кожного виду транспорту. Термін перевезення кожним видом транспорту визначається з урахуванням того, щоб підрозділи прибули у район зосередження за можливості одночасно.

5.12. Командир батальйону в наказі на перевезення вказує:
 відомості про противника на напрямках перевезення батальйону;
 кількість та номери військових ешелонів для перевезення батальйону;
 основні та запасні станції (майданчики) завантаження та вивантаження;
 вихідний район перед завантаженням, райони очікування та збору,
 маршрути, порядок та час виходу у ці райони, до місць завантаження та у райони зосередження;
 строки завантаження (початок, кінець);
 розміри та ешелонування запасів матеріальних засобів;
 порядок перевезення пунктів управління батальйону та номери військових ешелонів, у яких вони перевозяться, а також порядок підтримання зв'язку з військовими ешелонами і підрозділами;
 час готовності батальйону до перевезення;
 заступників, а також на кого покладається відправлення підрозділів після відбуття командного пункту батальйону.

В наказі командира батальйону, крім того, вказуються посадові особи військових ешелонів. Після постановки завдань командир батальйону дає вказівки щодо всебічного забезпечення підрозділів при навантаженні, на шляху руху, при вивантаженні та у випадку припинення перевезень.

5.13. Основний склад управління батальйону перебуває в одному з військових ешелонів, як правило, після відправлення одного підрозділу, а заступник командира батальйону з групою офіцерів управління – як правило, з першим військовим ешелоном. Командири підрозділів слідуєть з першими військовими ешелонами. Після відбуття командира та штабу управління іншими підрозділами при навантаженні здійснюється заступником командира (батальйону) з озброєння – начальником технічної частини та призначеними для цього офіцерами штабу, які відбувають у район зосередження останнім ешелоном. При комбінованому пересуванні командир та штаб батальйону рухається, як правило, з основними силами. З іншими підрозділами рухається один із заступників командира батальйону з призначеними на допомогу йому офіцерами. Зв'язок із підрозділами, які пересуваються різними видами транспорту, здійснюється засобами вищого командування через органи військових сполучень. Під час перевезення трубопроводні військові частини повинні знаходитись у постійній готовності до вивантаження та подальшого пересування маршем.

5.14. Організація бойового та інших видів забезпечення при пересуванні трубопровідних військових частин здійснюється згідно з діючими статутами, настановами, посібниками та спеціальними інструкціями.

6. ОРГАНІЗАЦІЯ ДІЙ ТРУБОПРОВІДНИХ БАТАЛЬЙОНІВ

6.1. Розгортання та експлуатація трубопроводу

6.1.1. Успіх дій трубопровідного батальйону досягається: постійною високою бойовою готовністю; активною цілеспрямованою та безперервною роботою у підрозділах; своєчасним укомплектуванням підрозділів особовим складом, озброєнням, технікою та майном, високим рівнем підготовки особового складу і злагодженими роботи усіх підрозділів, чітким плануванням та правильною організацією їх дій; своєчасним зосередженням сил та засобів батальйону; сміливим маневром силами та засобами; постійною наявністю резервів сил та засобів та їх умілим використанням; всебічним забезпеченням підрозділів; підтриманням високої живучості трубопроводу; безперервним та твердим управлінням підрозділами.

6.1.2. В залежності від обстановки розгортання трубопроводу проводиться методом послідовного нарощування, методом розгортання по ділянках або поєднанням цих методів.

6.1.3. Основним методом розгортання трубопроводу є метод послідовного нарощування з одночасним заповненням трубопроводу. При цьому методі усі трубопровідні роти, монтажні підрозділи розгортають трубопровід на експлуатаційній ділянці першої роти, а потім послідовно переміщуються у напрямку розгортання трубопроводу на експлуатаційні ділянки інших рот. Видавання пального з трубопроводу у цьому випадку можуть здійснюватися у кінці заповнених та зданих в експлуатацію ділянок рот одночасно з монтажем та заповненням наступних ділянок. Розподіл ділянок проводиться на підставі розрахунку сил та засобів і повинен забезпечувати поточність виконання усіх робіт.

6.1.4. Трубопровідні батальйони (роти) у перевантажувальних районах можуть розгортати трубопровід по ділянках. При цьому методі кожна рота (взвод) веде монтаж трубопроводу на своїх експлуатаційних ділянках. При використанні цього методу дещо скорочуються терміни монтажу, полегшується управління, скорочується переміщення особового складу і техніки, однак знижується загальний темп розгортання трубопроводу.

6.1.5. При розгортанні трубопроводу в особливих умовах (взимку, у горах, за наявності великих водяних перешкод тощо) можна застосовувати комбінований метод, при якому одна частина трубопровідних рот, монтажних підрозділів буде виконувати завдання методом послідовного нарощування,

друга частина – по ділянках. Окремий трубопровідний батальйон (машинного монтажу) виконує завдання з розгортання трубопроводу поротно та повзводно одночасно на ділянках всіх трубопровідних батальйонів. Заповнення трубопроводу проводиться після з'єднання усіх монтажних ділянок.

6.1.6. Період часу з моменту одержання завдання до початку розгортання трубопроводу є підготовчим. У підготовчий період проводяться такі основні заходи:

- з'ясування завдання, оцінка обстановки, прийняття й оформлення рішення, постановка завдань підлеглим підрозділам, планування виконання поставленого завдання;

- розвідка та пікетування траси трубопроводу;

- підготовка особового складу, комплектів трубопроводу, трубомонтажних машин, насосних установок та іншої техніки до розгортання;

- укомплектування труб та трубопровідного обладнання деталями з'єднання “розтруб”;

- завантаження, а якщо дозволяє обстановка, і вивезення труб та обладнання на перевантажувальні пункти складування і на фасу трубопроводу;

- висування підрозділів у райони розгортання трубопроводу;

- висування та розгортання командного пункту батальйону, пунктів управління рот та засобів зв'язку;

- підготовка траси до розгортання трубопроводу, обладнання переходів через різні перешкоди;

- контроль за готовністю батальйонів, рот до виконання поставлених завдань.

Організація цих заходів та відповідальність за їх виконання покладається на командирів усіх ступенів.

6.1.7. Вихідними даними для вибору траси трубопроводу є початковий пункт трубопроводу, напрямок розгортання, пункти видачі пального на трасі та кінцевий пункт трубопроводу. Місцевість, якою буде проходити траса трубопроводу, спочатку вивчається на карті.

При вибиранні траси необхідно керуватись такими вимогами:

- траса повинна бути найкоротшою між заданими пунктами та обходити великі населені пункти, промислові підприємства, залізничні вузли та інші об'єкти вірогідного нападу противника;

- трубопровід повинен перетинати шосейні, з твердим покриттям та залізничні дороги, за можливості, по водовідвідних трубах і під мостами другорядного значення;

- враховувати можливості використання місцевості для маскуванню трубопроводу та його захисту.

6.1.8. Траса розвідується розвідувальною групою, очолюваною, як правило, заступником командира. У залежності від обстановки та наявності

часу може проводитись розвідка усєї траси (з використанням вертольотів) або тільки початкової її ділянки (з розрахунку добового завдання на розгортання трубопроводу).

6.1.9. Приблизний склад розвідувальної групи трубопровідного батальйону може бути таким: командир батальйону (начальник групи), старший інженер батальйону, командири трубопровідних рот, приданих монтажних та автомобільних рот, командир роти (взводу) зв'язку, лікар батальйону, хімік-дозиметрист, радист.

6.1.10. У ході розвідки траси ретельно вибираються місця розгортання КП батальйону, ПУ рот, насосних станцій, уточнюються місця обходу населених пунктів, залізничних вузлів, промислових об'єктів; визначаються ділянки машинного та ручного монтажу трубопроводу, вибираються майданчики розміщення перевантажувальних пунктів складування труб, під'їзні шляхи до траси; уточнюються експлуатаційні ділянки рот та взводів; визначається радіаційна та бактеріологічна (біологічна) обстановка у смузі розгортання трубопроводу, наявність джерел води. Особлива увага звертається на розвідку місць переходу через великі водяні перешкоди (підходів до них, ширини, швидкості течії, інтенсивності судноплавства). Визначається порядок подолання доріг з твердим покриттям та польових доріг, стан мостів, можливість роз'їзду зустрічних машин.

Для трубопровідних військових частин, які прибувають для нарощування трубопроводу, розвідка та закріплення траси за сприятливих умов обстановки за рішенням начальника ЦУЗПММ можуть проводитись завчасно силами батальйону, яка експлуатує трубопровід.

6.1.11. Взаємодія трубопровідної батальйону з окремим трубопровідним батальйоном (машинного монтажу), монтажною ротою та складами пального організовується за завданням, ділянками місцевості та часом. Залежно від способу, використання окремого трубопровідного батальйону (машинного монтажу), монтажною роти узгоджуються питання про організацію управління, порядок підвезення труб та обладнання на монтажні ділянки, здавання (приймання) змонтованих ліній трубопроводу, організацію комендантської служби, подолання трубопроводом перешкод. Зі складами пального, що розгортаються на трасі трубопроводу, взаємодія організовується у питаннях про підключення їх до трубопроводу, організацію зв'язку, порядок приймання та видачі пального, забезпечення безперебійної роботи трубопроводу, використання пожежних команд для локалізації та гасіння пожеж.

6.1.12. Розгортання трубопроводу – це комплекс заходів, що виконуються трубопровідним батальйоном від початку розкладки труб на трасі трубопроводу до надходження пального по трубопроводу на кінцевий пункт.

При розгортанні трубопроводу проводяться:
 доставлення трубопровідної техніки та обладнання на трасу;
 організація зв'язку;
 розкладка труб (при ручному монтажі);
 монтаж трубопроводу, розміщення насосних станцій та обладнання на трасі і підключення їх до ліній трубопроводу;
 зачищення, пневматичне опресування трубопроводу;
 подолання природних та штучних перешкод, обладнання переходів через дороги;
 заповнення та гідравлічне випробовування трубопроводу.

6.1.13. Розгортання трубопровідним батальйоном двох або більше ліній трубопроводу може здійснитись по сполученій трасі та на відокремлених (розхідних) напрямках.

Розгортання трубопроводу по сполученій трасі – найбільш раціональний спосіб використання трубопровідних військових частин. Він застосовується у випадку необхідності подавання великих кількостей пального при невеликій глибині розгортання.

При розгортанні трубопроводу по сполученій трасі батальйону (роті) виділяється для розгортання та експлуатації ділянка траси, яка включає паралельні лінії трубопроводу, за необхідності розгортання трубопроводу на відокремлених напрямках кожному батальйону (роті) виділяються самостійні лінії для розгортання та експлуатації.

6.1.14. Трубопроводи підвищеної продуктивності ПМТП-150, ПМТП-100 монтуються взагалі машинним способом. Ділянка траси трубопроводу, який повинен бути змонтований трубопровідним батальйоном (ротою), окремим трубопровідним батальйоном (машинного монтажу), монтажною ротою, називається монтажною ділянкою. Розміри монтажних ділянок визначаються розрахунком та встановлюються залежно від типу трубопроводу, укомплектованості підрозділів, ступеня натренованості особового складу, складності траси та стану погоди. Монтажна ділянка батальйону складається з монтажних ділянок рот, а останні – з монтажних ділянок взводів.

6.1.15. Безперебійне підвезення трубопровідного обладнання на трасу є одною з основних умов успішного виконання завдання на розгортання трубопроводу. Воно досягається: чітким розподіленням сил та засобів; постійною технічною готовністю автомобільних підрозділів до роботи у складних дорожніх умовах, правильним використанням засобів навантаження, правильною організацією вантажно-розвантажувальних робіт; суворим виконанням плану вивезення труб на трасу та встановленого графіка руху автомобілів, їх своєчасним технічним обслуговуванням; чітким регулюванням руху на шляхах підвезення; постійною взаємодією з дорожньо-комендантською службою та маневруванням засобами підвезення.

6.1.16. Вивезення труб та обладнання на монтажні ділянки з пунктів складування (вивантаження) здійснюється автомобілями, обладнаними для перевезення. Колони автомобілів - трубовозів можуть формуватися у складі автомобільної роти, взводу, відділення, групи автомобілів. В окремих випадках, коли відстані до монтажних ділянок невеликі, труби на трасу вивозяться поодинокими автомобілями.

Доставка труб та обладнання на трасу здійснюється:

з пунктів складування (вивантаження) безпосередньо на монтажні ділянки;

завчасним вивезенням спочатку у перевантажувальні пункти складування на трасі, а потім на монтажні ділянки;

комбінованим способом.

Автомобілі, призначені для доставки труб на трасу, можуть використовуватись залежно від обстановки як централізовано згідно з планом штабу батальйону, так і додаватись підрозділам.

6.1.17. Залежно від конкретних умов окремих трубопровідних батальйонів (машинного монтажу) може використовуватись централізовано на одному напрямку у повному складі або додаватись поротно (повзводно) трубопровідним батальйонам.

У тих випадках, коли планується розгортання трубопроводу на трасах двох або більше батальйонів рішення на використання окремого трубопровідного батальйону (машинного монтажу) приймає начальник ЦУЗПММ. При розгортанні трубопроводу в одну лінію або дві та більше ліній по сполученій трасі окремих трубопровідних батальйонів (машинного монтажу) доцільно використовувати централізовано, а при розгортанні на відокремлених або розхідних напрямках додавати монтажні підрозділи трубопровідним батальйонам. Залежно від конкретних умов можуть бути прийняті інші варіанти використання окремого трубопровідного батальйону (машинного монтажу), монтажної роти, які відповідають створеній обстановці, умовам місцевості та найкращому виконанню завдань. Розгортання трубопроводу на перехідних для трубопровідних машин ділянках ті обладнання переходів ведуться монтажними взводами трубопровідних батальйонів.

6.1.18. Напередодні розгортання трубопроводу командири трубопровідних батальйонів (рот) та окремого трубопровідного батальйону (машинного монтажу), монтажних рот погоджують ділянки, які підлягають монтажу вручну. Для цієї мети, як правило, старший інженер окремого трубопровідного батальйону (машинного монтажу) та командири трубопровідних рот спільно уточнюють на трасі трубопроводу непрохідні трубомонтажними машинами ділянки і доповідають командирі свої пропозиції.

У штабі окремого трубопровідного батальйону (машинного монтажу) на основі плану-графіка розгортання трубопроводу бригади розробляється

план-графік монтажу трубопроводу батальйоном. Командир батальйону приймає рішення на розподіл монтажних ділянок між монтажними ротами, доповідає його командирі бригади та після затвердження видає наказ на монтаж трубопроводу.

При організації монтажу трубопроводу кожному підрозділу призначаються монтажні ділянки та маршрути подальшого переміщення.

Командир трубопровідного батальйону (роти), на експлуатаційній ділянці якого проводиться машинний монтаж трубопроводу, організовує зустріч підрозділів, уточнює ділянки машинного монтажу на місцевості та забезпечення необхідним трубопровідним обладнанням згідно з технологічною схемою, а також організовує приймання змонтованих ділянок трубопроводу.

У будь-якій обстановці командир зобов'язаний прагнути до того, щоб машинний монтаж був застосований на більшій частині траси трубопроводу.

6.1.19. Успіх виконання завдання монтажними підрозділами залежить від своєчасного підвезення труб, для чого організовується взаємодія монтажних підрозділів з автомобільними частинами. Згідно з планом-графіком вивезення труб командир (заступник командира з технічної частини) монтажного підрозділу в установленому місці зустрічає колону автомобілів та спільно з командиром автомобільного підрозділу розподіляє і направляє автомобілі-трубовози до трубомонтажних машин.

6.1.20. Взаємодію трубопровідних батальйонів зі складами пального та їх відділеннями, що розгортаються на трасі трубопроводу, організовують командири трубопровідних батальйонів. Представник штабу батальйону разом та складу пального уточнює райони розміщення складу на місцевості та порядок підключення до нього ПМТ (ПМТП), узгоджує порядок заміру, обліку пального, що передається складом трубопровідному батальйону, а також взаємодії пожежної команди (склад, відділення складу) з експлуатаційними підрозділами. Відповідальність за взаємодію у питаннях приймання та здавання пального зі складами, що розмішуються між експлуатаційними ділянками батальйонів, несуть командири трубопровідних батальйонів.

6.1.21. Заповнення трубопроводу паливом та його гідравлічне випробування проводиться услід за монтажем. Командир трубопровідного батальйону у міру готовності до заповнення експлуатаційної ділянки першої роти доповідає командирі трубопровідної бригади та за його розпорядженням приступає до заповнення трубопроводу паливом. Для зачищення трубопроводу та його гідравлічного випробування при температурі вище 0°C використовується вода.

6.1.22. Експлуатація розгорнутого польового магістрального трубопроводу ведеться з моменту подавання пального на кінцевий пункт трубопроводу і до початку його згортання.

Експлуатація трубопроводу включає:

перекачування пального по трубопроводу та видавання його на склад (відділення складу) у пунктах видачі в установлені строки;

управління роботою трубопроводу;

організацію та несіння патрульно-аварійної служби на трасі трубопроводу;

технічне обслуговування та ремонт трубопроводу.

Безперебійна та ефективна експлуатація трубопроводу досягається:

високою якістю розгортання трубопроводу;

підтриманням установленого режиму роботи насосних станцій;

швидкими та умілими діями особового складу при відбудові трубопроводу та ліквідації наслідків нападу противника;

чіткою організацією та несінням патрульно-аварійної служби;

своєчасним проведенням регламентних та ремонтних робіт;

постійним удосконаленням знань та практичних навичок особового складу.

6.1.23. Експлуатація трубопроводу організовується на експлуатаційних ділянках батальйонів і рот. Експлуатаційні ділянки рот складаються з експлуатаційних ділянок взводів, а експлуатаційні ділянки взводів - з експлуатаційних ділянок відділень. Експлуатаційна ділянка відділення складається з насосної станції та ділянки трубопроводу до наступної насосної станції.

У складних умовах місцевості поділ трубопроводу на експлуатаційні ділянки може проводитися по природних перешкодах - річках, озерах, ущелинах.

Командири батальйону, роти, взводу, відділення є начальниками відповідних експлуатаційних ділянок трубопроводу. Вони несуть повну відповідальність за безперебійне перекачування пального, організацію бойового забезпечення та цілодобової патрульно-аварійної служби на своїх експлуатаційних ділянках.

6.1.24. При експлуатації трубопроводу дії командира батальйону та штабів повинні бути спрямовані на забезпечення постійної взаємодії зі складами пального, які забезпечують роботу трубопроводу; на організацію безперебійного перекачування пального із заданою продуктивністю; на своєчасне проведення регламентних та ремонтних робіт; на підтримання стійкого зв'язку; на організацію заходів бойового забезпечення, швидких та чітких дій з ліквідації наслідків нападу противника, пошкоджень та аварій на трубопроводі; на постійне удосконалення захисту, охорони та оборони трубопроводу.

6.1.25. Особлива увага у період перекачування пального звертається на дотримання правил пожежної безпеки. Засоби пожежогасіння закріплюються за відповідальними особами та приводяться в повну готовність до дії.

6.1.26. Пальне по трубопроводу перекачується у розрахунковому режимі. Режим роботи може змінитися тільки за командою інженера (техніка) батальйону (роти) згідно з рішенням командира.

6.1.27. При експлуатації трубопроводу проводиться робота з інженерного обладнання траси (удосконалюються переходи через дороги та перешкоди, укриття і маскування гарнізонів насосних станцій та пунктів управління).

6.1.28. Управління перекачуванням пального полягає у керівництві роботою насосних станцій, прийманням пального у початковому пункті та здаванням його на проміжних (кінцевих) пунктах трубопроводу, у постійному контролі за герметичністю трубопроводу, своєчасному виявленні та усуненні несправностей на трубопроводі. Всі операції на трубопроводі, які пов'язані з його експлуатацією, проводяться тільки з дозволу та за командою чергових інженерів (техніків).

Управління перекачуванням пального по трубопроводу, розгорнутому в одну лінію, здійснюється з пункту управління роти, а при розгортанні двох та більше ліній трубопроводу по спільній трасі – з командного пункту батальйону.

6.1.29. На КП батальйону ведеться оперативний облік перекачаного пального та координується робота складів пального, розгорнутих на трасі трубопроводу, а також дії диспетчерської служби батальйонів.

6.1.30. В установлений командиром батальйону час або в перервах експлуатації трубопровід переводиться на режим обслуговування. У цей період насосні станції по черзі зупиняються на одну-дві години для проведення регламентних робіт або спочатку зупиняються всі парні, а потім всі непарні насосні станції.

6.1.31. У процесі експлуатації трубопроводу може проводитись послідовне перекачування різних сортів пального. Послідовне перекачування може вестись методом безпосереднього контакту або із застосуванням роздільника між різними сортами пального.

6.1.32. Розгортання на трасі трубопроводу складів пального, їх відділень, приймання та видавання пального проводиться згідно з вимогами Керівництва по роботі складів та баз пального.

Місткість польових складів (відділень) пального, які розгортаються вздовж траси трубопроводу, визначається рішенням ЦУЗПММ.

6.1.33. За облік пального, прийнятого для перекачування по трубопроводу, несе відповідальність начальник штабу батальйону.

Оперативний облік ведеться інженером (техніком) батальйону (роти), документальний – начальником складу пального.

Кількість пального, прийнятого у трубопровід та виданого з трубопроводу на кінцевих або проміжних пунктах, визначається за допомогою лічильників або шляхом заміру його у резервуарах.

6.2. Згортання трубопроводу

6.2.1. Згортання трубопроводу включає: спорожнення його від пального; демонтаж обв'язок насосних станцій, складів пального та лінії трубопроводу; вивезення труб, обладнання та майна з траси; технічне обслуговування та складання трубопровідної техніки, труб та обладнання; згортання ліній зв'язку.

6.2.2. Трубопровід спорожнюється від пального безпосередньо перед демонтажем. Цей етап є найбільш відповідальним у згортанні трубопроводу. Спорожнення може проводитись витисненням пального водою (гідравлічне спорожнення) або стисненим повітрям (пневматичне спорожнення).

Гідравлічне спорожнення трубопроводу проводиться при позитивних температурах оточуючого повітря та за наявності на трасі трубопроводу достатньої кількості джерел води. Темп гідравлічного спорожнення трубопроводу становить 120-150 км за добу.

Пневматичне спорожнення можливо за будь-яких температур оточуючого повітря. На ділянках сильнопересіченої місцевості для пневматичного спорожнення використовуються “кочуючі” насосні станції. Для цього у період монтажу трубопроводу передбачаються відводи для їх підключення у місцях, визначених розрахунком. У низьких місцях траси передбачаються відводи для збирання залишків пального після витиснення повітрям. Темп пневматичного спорожнення становить 60-80 км за добу.

6.2.3. При виборі методу згортання трубопроводу необхідно враховувати прийнятий спосіб спорожнення трубопроводу. При можливості спорожнення одночасно декількох ділянок трубопроводу згортання проводиться послідовно, у міру спорожнення трубопроводу. Як правило, згортання трубопроводу у батальйоні планується та здійснюється по експлуатаційних ділянках батальйону (роти). У міру демонтажу трубопроводу труби та обладнання, залежно від наступних завдань, вивозяться в установлені райони або безпосередньо на трасу наступного розгортання трубопроводу. Вивезення труб на траси проводиться автомобілями, які використовуються централізовано або додаються трубопровідним батальйонам (підрозділам) на весь період згортання.

6.2.4. У процесі згортання трубопроводу проводиться відбракування несправних труб та обладнання, технічне обслуговування та ремонт техніки. Трубопровідне обладнання та техніка, які не можна відремонтувати силами трубопровідних батальйонів, евакуюються у ремонтні органи служби пального.

7. ЗАХИСТ, ОХОРОНА ТА ОБОРОНА ТРУБОПРОВІДНИХ БАТАЛЬЙОНІВ

7.1. Захист, охорона та оборона трубопровідних батальйонів організовується та здійснюється з метою не допустити або максимально послабити вплив на них та об'єкти трубопроводу противника, зберегти їх боєздатність та забезпечити успішне виконання поставлених завдань. Організацією захисту, охорони та оборони керує командир трубопровідної військової частини, а безпосередніми їх організаторами є начальник штабу та начальники відповідних служб.

7.2. Доведення завдань до командирів військових частин, підрозділів та окремих виконавців з організації захисту, охорони та оборони здійснюється відповідними розпорядженнями. Для забезпечення захисту, охорони та оборони трубопровідних батальйонів організовується розвідка. Це сукупність заходів, що проводяться командирами усіх ступенів, штабами та підрозділами, з метою добування розвідувальних даних про противника та місцевість у районі майбутніх дій, необхідних для успішного виконання завдань.

Розвідка стосовно противника ведеться із завданнями: встановити знаходження та характер різних груп противника поблизу траси трубопроводу, їх склад, чисельність, боєздатність та наміри; забезпечити безпеку підвезення труб, трубопровідного обладнання, матеріальних засобів на трасу, евакуації поранених та хворих.

Розвідку місцевості трубопровідні батальйони ведуть із завданнями установити особливості рельєфу, стан ґрунту, доріг, джерел води, характер природних та штучних перешкод, наявність та характер інженерних загороджень, райони руйнувань, пожеж та затоплень, можливі напрямки їх подолання та обходу.

Основні зусилля розвідки повинні бути спрямовані на те, щоб виключити раптовий напад противника на трубопровід та його об'єкти.

Розвідка здійснюється спеціально призначеними розвідувальними групами, особовим складом трубопровідних, монтажних, автомобільних та інших підрозділів та комендантської служби, постами хімічного спостереження та окремими розвідувальними дозорами. Дані про противника можуть бути отримані, крім того, від сусідніх військових частин, установ, постів регулювання та диспетчерських постів на військово-автомобільних шляхах, а також шляхом опитування місцевих жителів, військовополонених, з інших джерел. Безпосереднім організатором розвідки є штаб трубопровідного батальйону. Він планує і з розрахунком можливостей підрозділів доводить

завдання до виконавців, організовує підготовку, відправлення призначених підрозділів, здійснює безпосереднє керівництво ними, контроль за виконанням завдань, збирає дані, узагальнює їх та доповідає командирі. У випадку виявлення противника командири підрозділів негайно доповідають по команді у штаб батальйону.

7.3. Інженерна розвідка вздовж маршрутів висування батальйону, траси трубопроводу, пунктів підвезення труб та переміщення підрозділів, району розміщення ведеться інженерно-технічною ротою, від якої виділяються інженерні розвідувальні дозори (групи).

7.4. Радіаційна, хімічна та бактеріологічна (біологічна) розвідка при висуванні батальйону, у районах розміщення підрозділів батальйону, на трасі трубопроводу ведеться спостережувальними постами (спостерігачами) зі складу взводу хімічного захисту та спеціально підготовленим особовим складом підрозділів. Для ведення бактеріологічної розвідки залучаються спеціалісти медичної служби.

7.5. В усіх підрозділах розпорядженнями їх командирів проводяться заходи щодо маскуванню від повітряного противника, організовується спостереження за повітрям, оповіщення про наближення авіації противника та система вогню із штатного озброєння по низьколітаючих цілях.

7.6. З метою приховування від противника та введення його в оману відносно дійсних дій організовується та здійснюється маскуванню трубопровідних військових частин і підрозділів.

Маскуванню досягається: зберіганням військової таємниці; прихованим розміщенням та переміщенням військових частин, підрозділів і трубопровідного обладнання з використанням маскувальних властивостей місцевості та умов обмеженої видимості, а також табельних засобів маскуванню та місцевих матеріалів; найсуворішим виконанням вимог маскувальної дисципліни, а також своєчасним виявленням та усуненням демаскуючих ознак.

7.7. Попередження військових частин та підрозділів бригади про безпосередню загрозу та початок застосування противником зброї масового ураження здійснюється штабом батальйону на основі вказівок старшого начальника, а про радіоактивне, хімічне та бактеріологічне (біологічне) зараження місцевості, райони руйнувань, затоплень та пожеж, крім того, за даними розвідки. Сповіщення підрозділів батальйону проводиться поза будь-якою чергою усіма діючими каналами зв'язку єдиними, постійними, постійно діючими сигналами. У підрозділах вони дублюються звуковими та світловими сигналами. Дії підрозділів згідно з цими сигналами визначаються їх командирами, додатковими вказівками командира батальйону та конкретною обстановкою.

7.8. Спеціальні профілактичні заходи включають застосування антидотів, антибіотиків, протирадіаційних та інших захисних препаратів.

7.9. Трубопровідні підрозділи, які виконують завдання з розгортання та експлуатації трубопроводу на зараженій місцевості протягом тривалого часу, повинні періодично змінюватись.

У ході експлуатації трубопроводу при тривалих діях у зоні зараження організовується почерговий відпочинок особового складу в укриттях із спеціальним обладнанням, які дозволяють знаходитись там без засобів захисту.

7.10. Дозиметричний та хімічний контроль організовується штабами спільно з начальниками хімічної, медичної служб та здійснюється шляхом визначення доз опромінення особового складу, ступеня зараження людей, техніки, озброєння, води, продовольства та інших матеріальних засобів радіоактивними та отруйними речовинами.

7.11. Облік доз опромінення ведеться за показниками лічильників дози (дозиметрів): у ротах – на весь особовий склад роти, у штабі батальйону – на весь особовий склад управління батальйону та весь офіцерський склад батальйону.

Крім того, у штабі батальйону ведеться облік середньої дози опромінення за кожний підрозділ.

7.12. Ліквідація наслідків застосування противником зброї масового ураження у підрозділах бригади проводиться, як правило, без припинення виконання поставлених завдань. При цьому аварійно-рятувальні та аварійно-відновлювальні роботи виконуються завчасно створеними командами. Лікувально-евакуаційні та протиепідемічні заходи проводяться силами та засобами медичної служби. У першу чергу забезпечується рух автомобілів вздовж траси трубопроводу (через райони руйнувань або в обхід їх). За необхідності для ліквідації наслідків застосування противником зброї масового ураження можуть виділятися додаткові сили та засоби.

Виведення підрозділів з зони зараження та районів пожеж (руйнувань, затоплень) здійснюється з дозволу командира батальйону. У випадках, які не терплять зволікань, за відсутності зв'язку з командним пунктом батальйону вони можуть виводитись за рішенням їх командирів з подальшою доповіддю про це командирів батальйону.

Спеціальна обробка підрозділів здійснюється:

часткова – за рішенням їх командирів без припинення виконання поставлених завдань; повна – з дозволу командира батальйону. При повній обробці найбільш складні завдання виконуються силами та засобами взводу хімічного захисту та інженерно-технічної роти, а санітарна обробка – із залученням сил та засобів хімічної, медичної та інших служб.

Після ліквідації наслідків застосування противником зброї масового ураження вживають усіх заходів щодо відновлення роботи трубопроводу, у тому числі за рахунок перерозподілу у підрозділах особового складу та техніки.

7.13. Охорона у трубопровідних батальйонах організовується з метою не допустити проникнення розвідки противника на об'єкти трубопроводу, виключити раптовий напад наземного противника та забезпечити військовим частинам, підрозділам, гарнізонам час та вигідні умови для розгортання і вступу до бою.

Трубопровідні батальйони охороняються: на марші – похідним, при розташуванні на місці – сторожовою охороною. Крім того, в усіх умовах обстановки організовується безпосередня охорона. Особлива увага звертається на охорону пунктів управління, гарнізонів насосних станцій та складів пального на трасі трубопроводу.

Якщо при розташуванні у районах зосередження існує загроза нападу противника, військовими частинами на вказаних їм рубежах та у смугах виставляється сторожова охорона, якою повинні контролюватись дороги та підступи до району розташування. Кількість та склад підрозділів, що виділяються для сторожової охорони, визначаються віддаленням від противника, часом, необхідним для розгортання охорони батальйону, характером місцевості та умовами спостереження.

Безпосередня охорона у зоні розгортання, експлуатації та згортання трубопроводу ведеться спостерігачами, що виділяються підрозділами, а також постами на командних пунктах батальйонів та пунктах управління рот, вузлах зв'язку, у гарнізонах насосних станцій, рухомими патрулями на трасі трубопроводу та черговими підрозділами, а у нічний час за необхідності – секретами.

З метою більш надійної охорони нечисленні гарнізони насосних станцій доцільно підсилювати особовим складом.

7.14. З отриманням даних про появу диверсійно-розвідувальних груп (загонів) противника командири трубопровідних батальйонів та підрозділів повинні підсилити охорону підрозділів (гарнізонів), спостереження за повітрям та наземним противником, а за необхідності вислати розвідку на загрозовий напрямок. Отримані відомості про противника доповідаються за командою та вживаються заходи щодо відбиття нападу противника.

Роботи на трубопроводі можуть припинятись тільки за наказом старшого начальника, коли для відбиття нападу противника буде потрібно використання значних сил.

На усій протяжності траси трубопроводу організовується патрульно-аварійна служба для охорони трубопроводу, спостереження за його станом, своєчасного виявлення та усунення несправностей та аварій, що виникли, збирання пролитого пального, підтримання суворого протипожежного режиму на трасі.

Патрульно-аварійна служба ведеться за графіком, розробленим командиром роти (взводу) на кожну добу.

Для організації патрульно-аварійної служби на кожну експлуатаційну ділянку взводу виділяються бортові автомобілі (по одному-два на кожну насосну станцію) з необхідним трубопровідним обладнанням та інструментом і короткохвильова радіостанція. Крім того, на кожній насосній станції створюється запас труб (10-20 шт.) та іншого обладнання, а також гумотканинних резервуарів на випадок збирання пролитого пального.

7.15. Для відновлення окремих ділянок трубопроводу, які вийшли з ляду, використовується резерв трубопровідного обладнання, що постійно утримується у підрозділах навантаженим на резервні автомобілі-трубовози.

У найбільш відповідальних місцях траси трубопроводу (поблизу промислових об'єктів, у місцях пересічення трубопроводом залізничних колій та великих автошляхів, у водяних перешкодах) виставляються окремі пости або патрулі.

7.16. Для технічного використання переходів на великих водяних перешкодах зі складу трубопровідного батальйону та окремої інженерно-технічної рота виділяються трубопровідні взводи із запасом труб та обладнання на автомобілях-трубовозах і команди з інженерною технікою (плаваючий транспортер, водолазна станція, бульдозер).

7.17. Усунення пошкоджень та аварій на трасі трубопроводу, що виникли в результаті дії ядерної зброї, здійснюється, в основному, силами та засобами трубопровідних батальйонів.

7.18. Оборона об'єктів трубопроводу організовується з метою відбиття нападу противника. Для оборони основних об'єктів трубопроводу (пунктів управління, насосних станцій, районів розміщення особового складу, складів пального, пунктів складування труб на трасі трубопроводу) обладнуються оборонні позиції на найбільш вірогідних напрямках появи противника. Оборона об'єктів трубопроводу, як правило, кругова. При цьому встановлюється постійне спостереження та розвідка силами та засобами сторожових постів та патрулів, розчищається місцевість для обзору та обстрілу, організовується система вогню, забезпечується маскування оборонних позицій та намічаються шляхи маневру силами та засобами. При інженерному обладнанні об'єктів в інтересах їх оборони передбачається підготовка окопів, траншей, щілин та інших укриттів. Відбиття нападу противника здійснюється вогнем зброї особового складу підрозділів з використанням інженерних загороджень та вигідного для оборони рельєфу місцевості.

У випадку нападу противника командир трубопровідної військової частини та підрозділу зобов'язаний: забезпечити своєчасне заняття кругової оборони, зосередивши зусилля на загрозованих напрямках; негайно доповісти

старшому начальнику про напад противника; організувати відбиття нападу противника усіма наявними вогневими засобами; до підходу підкріплення забезпечити безперебійну роботу трубопроводу, а також ліквідацію великих пошкоджень та пожеж на трубопроводі.

7.19. Для охорони та оборони польового магістрального трубопроводу можуть залучатися мотострілецькі підрозділи. Взаємодія з ними у трубопровідному батальйоні передбачається планом захисту, охорони та оборони трубопроводу, у якому відбиваються:

організація патрульно-аварійної служби на трасі трубопроводу силами трубопровідних підрозділів;

розподілення сил та засобів трубопровідних та мотострілецьких підрозділів по гарнізонах насосних станцій, командних пунктах та інших об'єктах трубопроводу;

сили та засоби трубопровідних та мотострілецьких підрозділів, які виділяються для охорони та оборони мостів, ущелин, тунелів, складів пального на трасі трубопроводу;

порядок дій при відбитті нападу противника, локалізації та гасінні пожеж.

7.20. Протиповітряна оборона у трубопровідному батальйоні організовується з метою виявлення та своєчасного оповіщення особового складу про появу повітряного противника, знищення його повітряних цілей вогнем стрілецької зброї.

У цілях протиповітряної оборони командир батальйону (підрозділу) зобов'язаний: організувати спостереження за повітрям; довести до підрозділів сигнали оповіщення про повітряний напад та вказати порядок дій за цими сигналами; вказати порядок використання стрілецької зброї для ведення вогню по повітряних цілях; вживати заходів для своєчасного укриття та маскування особового складу та техніки.

7.21. За організацію та стан протипожежної охорони та виконання вимог техніки безпеки у трубопровідних батальйонах відповідають командири усіх ступенів.

7.22. Протипожежна охорона здійснюється пожежними командами, нештатними пожежними командами підрозділів та пожежними командами складів пального та їх відділень, що забезпечують експлуатацію трубопроводу. Крім того, для локалізації та гасіння пожеж завчасно організовується взаємодія з пожежними командами військових частин, цивільної оборони промислових підприємств та установ, розташованих поблизу траси трубопроводу. У гарнізонах насосних станцій, на командних пунктах, пунктах управління, пунктах видачі пального призначаються чергові пожежні пости, які здійснюють нагляд за дотриманням правил пожежної безпеки та приймають участь у гасінні пожеж.

7.23. Гасіння дрібних вогнищ і пожеж на трасі трубопроводу проводиться особовим складом патрульно-аварійних розрахунків та команд. Для цього автомобілі патрульно-аварійної служби забезпечуються комплектами пожежного інвентарю і обладнання.

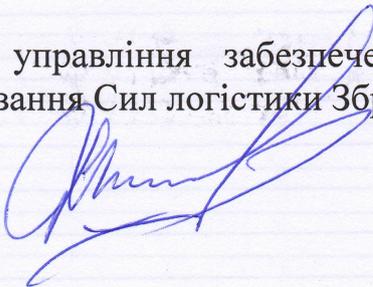
Локалізація та гасіння великих вогнищ пожеж проводиться пожежними командами складів пального на трасі трубопроводу та особовим складом патрульно-аварійної служби у взаємодії з сусідніми військовими частинами та установами. За необхідності для цього за вказівкою Командувача Сил логістики Збройних Сил України можуть виділятися додаткові сили та засоби.

Начальник Центрального управління забезпечення пально-мастильними матеріалами Тилу Командування Сил логістики Збройних Сил України
полковник
Руслан КУБАЛЬ

7.23. Гасіння дрібних вогнищ і пожеж на трасі трубопроводу проводиться особовим складом патрульно-аварійних розрахунків та команд. Для цього автомобілі патрульно-аварійної служби забезпечуються комплектами пожежного інвентарю і обладнання.

Локалізація та гасіння великих вогнищ пожеж проводиться пожежними командами складів пального на трасі трубопроводу та особовим складом патрульно-аварійної служби у взаємодії з сусідніми військовими частинами та установами. За необхідності для цього за вказівкою Командувача Сил логістики Збройних Сил України можуть виділятися додаткові сили та засоби.

Начальник Центрального управління забезпечення пально-мастильними матеріалами Тилу Командування Сил логістики Збройних Сил України
полковник

Руслан КУБАЛЬ

